

Sisällys

ASETUS 1: VALTIOEUVESTON ASETUS JULKISISTA TYÖVOIMAPALVELUISTA	3	
Muistio		3
VALTIOEUVESTON ASETUS	16	
julkisista työvoimapalveluista		16
Promemoria		22
STATSRÅDETS FÖRORDNING	35	
om offentlig arbetskraftsservice		35
ASETUS 2: VALTIOEUVESTON ASETUS TYÖVOIMAPALVELUIDEN OHJAUksesta	43	
Muistio		43
VALTIOEUVESTON ASETUS	51	
työvoimapalveluiden ohjauksesta		51
Promemoria		54
STATSRÅDETS FÖRORDNING	63	
om styrning av arbetskraftsservicen		63
ASETUS 3. VALTIOEUVESTON ASETUS ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUKSISTA ANNETUN VALTIOEUVESTON ASETUKSEN MUUTTAMISESTA	66	
Muistio		66
VALTIOEUVESTON ASETUS	72	
elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta		72
VALTIOEUVESTON ASETUS	72	
elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskuksesta		72
Promemoria		75
STATSRÅDETS FÖRORDNING	82	
om ändring av statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna		82
STATSRÅDETS FÖRORDNING	82	
om närings-, trafik- och miljöcentralerna samt om närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter		82
ASETUS 4: VALTIOEUVESTON ASETUS TYÖLLISTYMISEN MONIALAISESTA EDISTÄMISESTÄ	85	
Muistio		85

VALTIONEUVOSTON ASETUS	90	
työllistymisen monialaisesta edistämisestä		90
Promemoria		92
STATSRÅDETS FÖRORDNING	97	
om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen		97
ASETUS 5: VALTIONEUVOSTON ASETUS TYÖTTÖMYYSTURVALAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA 99		
Muistio		99
VALTIONEUVOSTON ASETUS	101	
työttömyysturvalain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen 3 a §:n muuttamisesta		101
Promemoria		102
STATSRÅDETS FÖRORDNING	104	
om ändring av 3 a § i statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa		104
ASETUS 6: TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖN ASETUS TYÖVOIMAPOLIITTISEN LAUSUNNON ANTAMISESTA JA LAUSUNTOON MERKITTÄVISTÄ TIEDOISTA 105		
Muistio		105
TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖN ASETUS	106	
työvoimapoliittisen lausunnon antamisesta ja lausuntoon merkittävistä tiedoista		106
Promemoria		108
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIETS FÖRORDNING	111	
om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i utlåtandet		111
ASETUS 7: VALTIONEUVOSTON ASETUS ALUEHALLINTOVIRASTOISTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON ASETUKSEN 13 A §:N MUUTTAMISESTA 112		
Muistio		112
VALTIONEUVOSTON ASETUS	115	
aluehallintovirastoista annetun valtioneuvoston asetuksen 13 a §:n muuttamisesta		115
STATSRÅDETS FÖRORDNING	116	
om ändring av 13 a § i statsrådets förordning om regionförvaltningsverken		116

ASETUS 1: VALTIONEUVOSTON ASETUS JULKISISTA TYÖVOIMAPALVELUISTA

Muistio

Työ- ja elinkeinoministeriö
Alueet- ja kasvupalvelut osasto

Muistioloannos

Pääasiallinen sisältö:

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI JULKISISTA TYÖVOIMAPALVELUISTA

1. Asian tausta ja asetuksenantovaltuudet

Eduskunta hyväksyi keväällä 2023 julkisten työvoima- ja yrityspalveluiden uudelleen järjestämistä koskevan lainsäädäntökokonaisuuden. Julkisten työvoimapalveluiden järjestämisvastuu siirtyy valtiolta kunnille vuoden 2025 alusta lukien. Kunnille siirtyy pääosa työ- ja elinkeinotoimistojen tehtävistä. Lisäksi kunnille siirtyy elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista julkisiin työvoimapalveluihin liittyvät hankintatehtävät ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen kehittämis- ja hallintokeskuksesta (jäljempänä kehittämis- ja hallintokeskus) julkisiin työvoima- ja yrityspalveluihin liittyvät maksatustehtävät.

Lainsäädäntökokonaisuuteen kuuluva laki työvoimapalveluiden järjestämisestä (380/2023, *järjestämislaki*) tulee voimaan 1.1.2025. Samaan aikaan kumoutuu julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettu laki (916/2012, *JTYPL*). Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain kumoutuessa kumoutuu myös sen nojalla annettu valtioneuvoston asetus julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta (1073/2012, *JTYP-asetus*). Järjestämislakiin puolestaan sisältyy useita asetuksenantovaltuuksia, joista osa on uusia ja osa vastaa asiasisällöltään voimassa olevan julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain (916/2012, *JTYPL*) asetuksenantovaltuuksia, toimivaltaista viranomaista koskevin muutoksin.

Järjestämislain 38 §:ssä säädetään työllisyysuunnitelman sisällöstä. Pykälän 3 momentin asetuksenantovaltuuden mukaan suunnitelman rakenteesta, hyväksymisestä ja arkistoinnista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Järjestämislain 39 §:ssä säädetään työnhakijan velvollisuuksista. Pykälän 2 momentin mukaan työttömyysetuutta hakeva työnhakija on velvollinen ilmoittamaan työllistymissuunnitelman toteutumisesta työvoimaviranomaiselle sen määräämällä tavalla. Momenttiin sisältyvän asetuksenantovaltuuden mukaan ilmoitettavista tiedoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Järjestämislain 42 §:ssä säädetään työnvälityksen tavoitteesta ja yleisistä periaatteista. Pykälän 3 momentin mukaan työnvälitystä tehdään kansallisesti ja kansainvälisesti. Momentin asetuksenantovaltuuden mukaan työvoimaviranomaisen tehtävistä työnvälityksessä Suomesta ulkomaille ja ulkomailta Suomeen sekä kansainvälisestä harjoittelusta voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

Järjestämislain 62 §:ssä säädetään työvoimakoulutuksen yhteishankinnasta. Pykälän 3 momentin mukaan taloudelliseen toimintaan myönnettävän valtiontuen enimmäismääristä säädetään valtiotukien yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa. Momenttiin sisältyvän asetuksenantovaltuuden mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä yhteishankintakoulutuksen maksuosuuksista.

Järjestämislain 63 §:ssä säädetään opiskelijavalinnasta työvoimakoulutukseen. Pykälän 1 momentin asetuksenantovaltuuden mukaan opiskelijoiden valintamenettelystä voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

Järjestämislain 98 §:ssä säädetään tuesta työolosuhteiden järjestelyyn. Pykälän 2 momentin mukaan työolosuhteiden järjestelytukea korvattavista kustannuksista sekä tuen enimmäismäärästä ja –kestosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Järjestämislain 102 §:ssä säädetään työhön tai palveluun hakeutumisesta aiheutuvien kustannusten korvaamisesta. Pykälän 5 momentin asetuksenantovaltuuden mukaan korvattavista matkoista ja matkakustannusten korvausperusteesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Järjestämislain 104 §:ssä säädetään kulukorvauksen määrästä. Pykälän 4 momentin asetuksenantovaltuuden mukaan kulukorvauksen 1 momentissa tarkoitettu määräytymisestä ja työvoimaviranomaisen velvollisuudesta ilmoittaa kulukorvauksen määräytymiseen vaikuttavia tietoja työttömyyskassalle tai Kansaneläkelaitokselle säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Järjestämislain 105 §:ssä säädetään kulukorvauksen korvauspäivistä. Pykälän 3 momentin mukaan kulukorvaukseen oikeuttavista korvauspäivistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Järjestämislain 108 §:ssä säädetään työllistämisvelvoitteesta koskien työllistymistä edistävän palvelun tai työntekomahdollisuuden järjestämistä. Momentin 4 asetuksenantovaltuuden mukaan työllistämisvelvoitteen toimeenpanosta ja siihen liittyvistä ilmoituksista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

2. Asian valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu virkatyönä työ- ja elinkeinoministeriössä.

Asetusluonnosta on käsitelty TE-palvelut 2024 ja KOTO24 –uudistusten toimeenpanemiseksi asetetussa Palvelut ja digitalisaatio –työryhmässä.

Asetusluonnos oli kirjallisella lausuntokierroksella [xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx].

3. Nykytila ja keskeiset ehdotukset

Ehdotettu asetusta vastaisi soveltuvin osin voimassa olevan JTYP-asetuksen sääntelyä. Järjestämislain 38 §:n 3 momenttiin ja 39 §:n 2 momenttiin, 42 §:n 3 momenttiin ja 44 §:n 3 momenttiin sekä 63 §:n 1 momenttiin sisältyy julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettuun lakiin sisältyviä asetuksenantovaltuuksia vastaavat valtuudet säätää valtioneuvoston asetuksella työllistymissuunnitelman rakenteesta, hyväksymisestä ja arkistoinnista, työllistymissuunnitelman toteuttamisesta ilmoitettavista tiedoista, työnvälityksestä Suomesta ulkomaille ja ulkomailta Suomeen sekä kansainvälisestä harjoittelusta ja työvoimakoulutuksen opiskelijavalintamenettelystä. Edellä

mainituista seikoista säädettäisiin asiasisällöltään pääasiallisesti nykyistä vastaavasti toimivaltaista viranomaista koskevin muutoksin. Lisäksi asetuksessa säädettäisiin eri tukien ja korvausten hakemisesta, myöntämisestä ja maksamisesta.

Lain 62 §:n 3 momenttiin sisältyy uusi asetuksenantovaltuus. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin työvoimakoulutuksen yhteishankinnan maksuosuuksista. Maksuosuuksia määrättäessä otetaan huomioon valtiontukien yleinen ryhmäpoikkeusasetus, joka asettaa enimmäisrajat yrityksille myönnettävälle valtiontuelle. Maksuosuudet määriteltäisiin asetuksella siten, että työvoimaviranomaisen osuus koulutuksen hinnasta ei ylittäisi sallitun tuen määrää.

4. Pääasialliset vaikutukset

Työvoimapalveluiden järjestämisvastuun siirtoa koskevan lainsäädäntökokonaisuuden vaikutukset on arvioitu sitä koskevassa jallituksen esityksessä (HE 207/2022 vp). Ehdotetulla asetuksella ei arvioida olevan olennaisia vaikutuksia hallituksen esityksessä kuvatun lisäksi.

5. Lausuntopalaute

[Täydennetään lausuntokierroksen jälkeen]

6. Säännöskohtaiset perustelut

1 luku

1 §. *Työllistymissuunnitelma ja sitä korvaavan suunnitelman rakenne.* Pykälässä säädettäisiin työllisyysuunnitelman ja sitä korvaavan suunnitelman rakenteesta julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:ää vastaavasti.

Työllistymissuunnitelman korvaavalla suunnitelmalla tarkoitetaan työvoimapalvelujen järjestämisestä annetun lain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 8 kohdan mukaan kuntouttavasta työtoiminnasta annetussa laissa (189/2001) tarkoitettua aktivointisuunnitelmaa, kotoutumisen edistämisestä annetussa laissa (681/2023) tarkoitettua kotoutumissuunnitelmaa ja monialaista kotoutumissuunnitelmaa sekä työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetussa laissa (381/2023) tarkoitettua monialaista työllistymissuunnitelmaa. Työllistymissuunnitelma muodostuisi nykyistä vastaavasti kahdesta osiosta, joista kartoitus –osioon merkittäisiin työnhakijan tilanteen yhteenveto sekä arvio palvelutarpeesta ja toimintasuunnitelma –osioon kirjattaisiin yhdessä työnhakijan kanssa sovitut yksilöidyt toimet ja palvelut tavoitteen saavuttamiseksi. Lisäksi toimintasuunnitelma –osioon merkittäisiin sovittujen toimien ja palveluiden aikataulut sekä suunnitelman seurantatapa.

2 §. *Työllistymissuunnitelman ja sitä korvaavan suunnitelman hyväksyminen ja arkistointi.* Pykälässä säädettäisiin työllistymissuunnitelman ja sitä korvaavan suunnitelman hyväksymisestä ja arkistoinnista. Sääntely vastaisi asiasisällöltään julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n sääntelyä ja siihen olisi tehty toimivaltaista viranomaista koskevat muutokset. Lisäksi pykälässä huomioitaisiin se, että työvoimaviranomaisen olisi tallennettava monialainen työllistymissuunnitelma myös monialaisen tuen yhteistoimintamallin asiakastietoineen.

Ehdotetun 1 momentin mukaan suunnitelman osapuolet hyväksyisivät työllistymissuunnitelman tai sitä korvaavan suunnitelman toimintasuunnitelmaosion.

Momentissa 2 säädettäisiin, että työnhakija hyväksyy suunnitelman joko sähköisesti siihen tarkoitettuun verkkopalvelussa tai allekirjoittamalla toimintasuunnitelmaosion. Työvoimaviranomainen voisi edellyttää myös muuta tapaa, jolla työnhakija hyväksyy suunnitelman. Työvoimaviranomaisen olisi tällöin varmistuttava siitä, että työnhakija ymmärtää suunnitelman sisällön ja merkityksen, ja hyväksytty suunnitelma toimitetaan työnhakijan saataville verkkopalveluun tai muulla soveltuvalla tavalla. Muulla suunnitelman hyväksymistavalla tarkoitettaisiin nykyistä vastaavasti ensisijaisesti suunnitelman hyväksymistä puhelinkeskustelun tai videoyhteyden aikana. Säännös mahdollistaisi kuitenkin myös muiden vastaavien tapojen käyttämisen. Erityisesti työnhakuvelvollisuuden toimeenpanon kannalta on tärkeää, että suunnitelma voitaisiin hyväksyä mahdollisimman nopeasti. Keskeistä olisi kuitenkin aina, että työvoimaviranomainen varmistuisi siitä, että työnhakija ymmärtää olevansa hyväksymässä häntä velvoittavaa suunnitelmaa. Työvoimaviranomaisen tehtäviin kuuluisi myös huolehtia työnhakijan tunnistamisesta ja käytetyn yhteydenpitovälineen tietoturvallisuudesta. Suunnitelman hyväksymisen tavasta päättäisi työvoimaviranomainen.

Suunnitelman hyväksymisen tavasta päättäisi työvoimaviranomainen. Jos työnhakija hyväksyy suunnitelman puhelinkeskustelun aikana tai muulla vastaavalla tavalla, työvoimaviranomainen toimittaisi aina hyväksytyn suunnitelman työnhakijalle myös kirjallisesti.

Ehdotetun 3 momentin mukaan työvoimaviranomaisen olisi hyväksyttävä ja arkistoitava työvoimaviranomaisen kappale sähköisesti työvoimapolitiikan valtakunnalliseen tietovarantoon. Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetussa laissa (381/2023) tarkoitettu monialainen työllistymissuunnitelma olisi tallennettava myös mainitun lain 12 §:ssä tarkoitettuun monialaisen tuen yhteistoimintamallin asiakastietoihin. Jos työnhakija on hyväksynyt suunnitelman muulla tavalla kuin verkkopalvelussa tai allekirjoittamalla, hyväksymisestä tulisi tehdä merkintä tarpeellisiin työvoimaviranomaisen asiakastietojärjestelmiin.

2 luku Kansainvälinen työnvälitys

3 §. *Kansainvälinen työnvälitys muusta kuin sopimusvaltiosta Suomeen tai Suomesta muuhun kuin sopimusvaltioon.* Sopimusvaltiolla tarkoitettaisiin valtiota, jonka kansalaisilla on Suomea velvoittavien työvoiman vapaata liikkuvuutta koskevien kansainvälisten sopimusten perusteella oikeus saapua Suomeen hakemaan työtä ja ottaa sitä vastaan ilman työvoimapolitiittista harkintaa. Pykälässä säädettäisiin kansainvälisestä työnvälityksestä työnantajalle, joka etsii työntekijää muusta kuin sopimusvaltiosta työhön Suomeen tai Suomesta työhön muuhun kuin sopimusvaltioon. Käytännössä kysymyksessä ovat Euroopan talousalueen ulkopuoliset maat.

Työvoimaviranomaisten tulisi jatkossa tarjota kansainvälisen työnvälityksen palveluita työnantajalle, joka etsii työntekijää muusta kuin sopimusvaltiosta Suomeen. Edellytyksenä olisi, että palvelun tarjoamista olisi pidettävä tarkoituksenmukaisena työvoiman saatavuuden kannalta. Tällä tarkoitettaisiin erityisesti aloja, joille työvoiman saatavuus Suomesta tai sopimusvaltiosta on vaikeutunut tai joille voidaan myöntää oleskelulupa ilman työvoimapolitiittista harkintaa. Julkisen työnvälityksen tehtävänä olisi erityisesti Suomen työelämästä, työmarkkinoista ja työmahdollisuuksista tiedottaminen. Lisäksi työnvälityspalvelut voisivat sisältää esimerkiksi rekrytointitilaisuuksien järjestämistä tai niihin osallistumista sekä muuta viranomais- ja muuta yhteistyötä kansainvälisten työnhakijoiden ja Suomen työmahdollisuuksien kohtaamisen edistämiseksi.

Työvoimapolitiikan järjestämisestä annetun lain 9 §:ssä säädetyn yhteistyövelvoitteen mukaisesti kansainvälisen työnvälityksen palvelujen toimeenpanossa, suunnittelussa ja kehittämisessä olisi tehtävä yhteistyötä kehittämis- ja hallintokeskuksen ja Business Finlandin kanssa.

Jos työnvälityspalvelujen tarjoaminen työnantajalle, joka etsii työntekijää muusta kuin sopimusvaltiosta työhön Suomeen, ei ole tarkoituksenmukaista työvoiman saatavuuden turvaamiseksi, työvoimaviranomainen voisi tarjota työnantajalle kohdemaan työvoiman saatavuutta ja hankintaa sekä työmarkkinoita, aloja ja ammatteja koskevia tietoja ja neuvontaa, jos tietoja on käytettävissä ja tietojen antaminen edistää työmarkkinoiden toimivuutta Suomessa. Lisäksi työvoimaviranomainen antaisi yleistä tietoa, neuvontaa ja ohjausta maassa oleskeluun ja työntekoon vaadittavista oleskeluluvista.

Ehdotetussa 2 momentissa säädettäisiin työnvälityspalvelujen tarjoamisesta työnantajalle, joka etsii työntekijää Suomesta työhön muuhun kuin sopimusvaltioon. Tällaisessa tilanteessa työvoimaviranomainen voisi erityisestä syystä julkaista ja välittää tietoja avoimeksi ilmoitetusta työpai- kasta. Erityisenä syynä voitaisiin pitää esimerkiksi sitä, että työnantaja hakee nimenomaan suomenkielisiä työntekijöitä tai että työvoimaviranomaisella on vakiintunut asiakassuhde kyseiseen työnantajaan.

Pääsääntöisesti työnantajalle, joka etsii työntekijää Suomesta työhön muuhun kuin sopimusvaltioon tarjottaisiin tieto- ja neuvontapalveluja esimerkiksi ohjaamalla työnantaja sellaiselle työvoimaviranomaisen tai muun tahon verkkosivulle, josta tiedot yleispiirteisellä tasolla ovat löydettävissä.

Pykälässä ei säädettäisi erikseen kansainvälisestä työnvälityksestä henkilöasiakkaalle, joka hakeutuu muusta kuin sopimusvaltiosta työhön Suomeen tai Suomesta työhön muuhun kuin sopimusvaltioon. Henkilöasiakkaalle voitaisiin tarjota tällaisessa tilanteessa työnvälityspalveluja ensisijaisesti yleisesti hyödynnettävien digitaalisten alustojen kautta. Jos henkilöasiakas on hakeutumassa muusta kuin sopimusvaltiosta työhön Suomeen, työvoimaviranomainen voisi tarjota työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja tieto-, neuvonta- ja ohjauspalveluja. Työvoimaviranomainen voi välittää tietoa ja antaa neuvontaa avoimista työpai- koista ja työnhausta, työmarkkinoista, aloista ja ammateista sekä tietoja maassa oleskeluun ja työntekoon vaadittavista oleskeluluvista.

Jos henkilöasiakas on hakeutumassa Suomesta työhön muuhun kuin sopimusvaltioon, työvoimaviranomainen voi neuvoa henkilöasiakasta mistä tietoja kyseisessä maassa työskentelystä olisi löydettävissä.

3 luku Työnhakuvelvollisuus

4 §. *Työnhakuvelvollisuutta koskevat tiedot.* Järjestämislain 39 §:n 2 momentin mukaan työttömyysetuutta hakeva työnhakija on velvollinen ilmoittamaan työllistymissuunnitelman toteutumista työvoimaviranomaiselle sen määräämällä tavalla. Pykälässä säädettäisiin julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 a §:ää vastaavasti tarkemmin niistä työnhakuvelvollisuuden täyttämistä koskevista tiedoista, jotka työnhakijan on ilmoitettava työvoimaviranomaiselle. Sääntelyyn olisi tehty toimivaltaista viranomaista koskevat muutokset.

Pykälän 1 kohdan mukaan työnhakijan tulisi ilmoittaa, miten hän on täyttänyt työnhakuvelvollisuuttaan. Tällä tarkoitettaisiin järjestämislain 45 §:ssä säädettyjä tapoja täyttää hakuvelvollisuus.

Pykälän 2 kohdan mukaan työnhakijan tulisi ilmoittaa, milloin hän on toteuttanut ilmoitettavan työnhakuunsa liittyvän toimen. Tieto olisi tarpeen eri työnhakuun liittyvien toimien erottamiseksi toisistaan. Lisäksi ajankohta vaikuttaa siihen, mille järjestämislain 44 §:n 1 momentissa tarkoitettu työnhakuvelvollisuuden tarkastelujaksolle työnhakuun liittyvä toimi kohdistuu.

Pykälän 3 kohdassa säädettäisiin, että työnhakijan tulee ilmoittaa myös muut tarvittavat tiedot haetuista työmahdollisuuksista. Näitä tietoja voisivat olla esimerkiksi tiedot työtehtävästä ja työnantajasta tai työn teettäjistä, jos työnhaku koskisi yrittäjänä tehtävää työmahdollisuutta.

Järjestämislain 45 §:ssä ei ole säädetty tyhjentävästi työnhakuvelvollisuutta täyttävistä toimista. Tästä syystä etukäteen ei ole mahdollista säätää tyhjentävästi, mitä tietoja työnhakijan tulisi kulloinkin ilmoittaa. Tästä syystä asetuksen 4 kohdassa säädettäisiin työnhakijan velvollisuudesta ilmoittaa työväilytyksen kannalta tarpeelliset tiedot.

Käytännössä pykälässä säädettävien tietojen ilmoittaminen tarkoittaisi sitä, että työnhakija vastaa hänelle työvoimaviranomaisen verkkopalvelussa tai hänelle muussa yhteydessä esitettyihin kysymyksiin.

Työttömyysturvaoikeuden ratkaisemista varten tarvittavien tietojen ilmoittamisvelvollisuudesta säädetään työttömyysturvalaissa (1290/2002). Tiedot ovat lähtökohtaisesti samoja, jotka työnhakijan tulisi ilmoittaa ehdotetun asetuksen mukaan.

4 luku Työvoimakoulutus

5 §. *Yhteishankintakoulutuksen maksuosuudet.* Järjestämislain 62 §:n 1 momentin mukaan työvoimaviranomainen voi järjestää työvoimakoulutuksen yhdessä työnantajan, yrittäjäksi aikovan henkilön toimeksiantajan tai yrittäjyysoikeudet luovuttavan yrityksen kanssa siten, että tämä osallistuu koulutuksen rahoittamiseen (yhteishankintakoulutus). Järjestämislain 62 §:n 2 momentin mukaan työvoimaviranomaisen rahoittama osuus koulutuksesta katsotaan valtioneuvoston yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaiseksi tueksi, jos koulutus toteutetaan yhdessä taloudellista toimintaa harjoittavan työnantajan kanssa, koulutus toteutetaan yhdessä taloudellista toimintaa harjoittavan työnantajan kanssa, koulutukseen osallistuu työnantajan palveluksessa olevia työntekijöitä tai tämän tehtävissä työskenteleviä vuokratyöntekijöitä ja koulutuksen tavoitteena on, että työntekijät tai vuokratyöntekijät jatkavat työnantajan palveluksessa tai tehtävissä koulutuksen päätyttyä. Taloudelliseen toimintaan myönnettävän valtioneuvoston enimmäismäärästä säädetään valtioneuvoston yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa. Pykälässä säädettäisiin järjestämislain 62 §:n 3 momentin nojalla tarkemmin yhteishankintakoulutuksen maksuosuuksista siten, että työvoimaviranomaisen osuus koulutuksen hinnasta ei ylittäisi yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädetyn sallitun tuen määrää.

Ehdotetussa 1 momentissa säädettäisiin sellaisen yhteishankintakoulutuksen maksuosuuksista, missä yhteishankintakoulutus kohdentuu työnantajan palveluksessa oleville työntekijöille tai tämän tehtävissä työskenteleville vuokratyöntekijöille, joiden tarkoitus on jatkaa työnantajan palveluksessa. Tällaisissa tilanteissa työnantajan ja työvoimaviranomaisen maksuosuudet määräytyvät porrastetusti hankintaan osallistuvan työnantajan palveluksessa olevien työntekijöiden määrän ja työnantajan vuosiliikevaihdon tai taseen perusteella.

Kohdan 1 mukaan, jos työntekijöiden määrä on enintään 49 ja vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 10 miljoonaa euroa, työvoimaviranomaisen maksuosuus koulutuksen kokonaishinnasta olisi 70 prosenttia ja työnantajan maksuosuus 30 prosenttia.

Kohdan 2 mukaan, jos työntekijöiden määrä on enintään x työntekijää ja vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään x miljoonaa euroa, työvoimaviranomaisen maksuosuus koulutuksen kokonaishinnasta olisi 60 prosenttia ja työnantajan maksuosuus 40 prosenttia.

Kohdan 3 mukaan, jos työntekijöiden määrä on enintään x työntekijää ja vuosiliikevaihto tai taaseen loppusumma on enintään x miljoonaa euroa, työvoimaviranomaisen maksuosuus koulutuksen kokonaishinnasta olisi 50 prosenttia ja työnantajan maksuosuus 50 prosenttia.

Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyt maksuosuudet perustuisivat yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 31 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädettyihin rajoihin, joiden mukaan tuki-intensiteetin 50 prosentin ylärajaa voidaan korottaa 10 prosenttiyksikköä silloin, jos tuki myönnetään keskisuurille yrityksille ja 20 prosenttiin, jos tuki myönnetään pienille yrityksille.

Ehdotettu 2 momentti koskisi koulutuksia, jotka kohdentuvat hankintaan osallistuvan työnantajan palvelukseen palkattaville henkilöille. Tällöin työnantajan maksuosuus koulutuksen kokonaishankinnasta ilman arvonlisäveroa olisi 30 prosenttia ja työvoimaviranomaisen osuus 70 prosenttia. Nykytilassa vastaavia koulutuksia järjestetään RekryKoulutus-palvelutuotteena.

Ehdotettu 3 momentti koskisi koulutuksia, jotka kohdentuvat työnantajan palveluksesta lomauteuille tai irtisanotuille henkilöille. Tällöin työnantajan maksuosuus koulutuksen kokonaishinnasta ilman arvonlisäveroa olisi 20 prosenttia koulutuksen kokonaishinnasta ilman arvonlisäveroa ja työvoimaviranomaisen osuus olisi 80 prosenttia. Nykytilassa vastaavia koulutuksia järjestetään MuutosKoulutus –palvelutuotteena.

6 §. Työvoimakoulutukseen hakeminen. Pykälässä säädettäisiin työvoimakoulutukseen hakemisesta. Asiasisällöltään sääntely vastaisi julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 9 §:n 1 ja 3 momenttia. Sääntelyyn olisi tehty toimivaltaista viranomaista koskevat muutokset.

7 §. Opiskelijoiden valinta työvoimakoulutukseen. Pykälässä säädettäisiin tarkemmin opiskelijoiden valintamenettelystä työvoimakoulutukseen. Ehdotettu 1 momentti vastaisi asiasisällöltään julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 9 §:n 1 momenttia. Sen mukaan opiskelijavalinnasta vastaavan työvoimaviranomaisen on varmistettava, että hakija täyttää koulutuksen yleiset ja kullekin koulutukselle erikseen asetetut muut pääsyvaatimukset.

Ehdotettu 2 momentti vastaisi asiasisällöltään julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun asetuksen 9 §:n 2 momenttia. Momentin mukaan opiskelijavalinnassa voidaan käyttää haastatte- luja ja soveltuvia testimenetelmiä.

8 §. Valintapäätös ja valinnasta ilmoittaminen. Pykälässä säädettäisiin opiskelijavalintaa koskevan päätöksen tekemisestä ja valinnasta ilmoittamisesta.

Pykälän 1 momentin mukaan valinnan tehneen työvoimaviranomaisen tulisi antaa koulutukseen hakeneelle kirjallinen päätös valinnan tuloksesta. Koulutukseen valitsematta jääneelle hakijalle annettavan päätöksen tulee sisältää tieto koulutukseen hakeneiden, koulutukseen valittujen ja varasijalle valittujen kokonaismääristä sekä perustelut valitsematta jättämiselle. Annettavat tiedot vastaavat julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 12 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tietoja. Perustelut valitsematta jättämiselle tulee sisällyttää kaikkiin päätöksiin, huolimatta esimerkiksi runsaasta hakijamäärästä. Perusteleminen on olennaista oikeusturvan toteutumisen kannalta ja sen arvioimiseksi, onko päätökseen oikeus hakea muutosta järjestämislain 147 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan vai ei.

Pykälän 2 momentin mukaan työvoimaviranomainen lähettäisi tiedon 1 momentissa tarkoitettusta päätöksestä myös hakemuksen lähittäneelle työvoimaviranomaiselle.

Pykälän 3 momentin mukaan työvoimaviranomainen lähettäisi tiedon koulutukseen hyväksytyistä ja varasijoille valituista henkilöistä koulutuspalvelun tuottajalle. Tietojen antaminen on välttämätöntä koulutuksen järjestämiseksi. Koulutuspalvelun tuottaja lähettäisi valituille kutsun ja muun koulutuksen aloittamiseen liittyvän tarpeellisen aineiston, ellei hankintasopimuksessa ole sovittu toisin.

5 luku Työolosuhteiden järjestelytuki

9 §. *Työolosuhteiden järjestelytuella korvattavat kustannukset.* Pykälässä säädettäisiin työvoimaviranjärjestämisen järjestämiseksi annetun valtioneuvoston asetuksen 28 §:ää vastaavasti työolosuhteiden järjestelytuella korvattavista kustannuksista. Pykälään olisi tehty toimivaltaista viranomaista koskevat muutokset.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin työolosuhteiden järjestelytuen myöntämisestä muutostyön tekemiseen tai työvälineen taikka kalusteen hankkimiseen. Työpaikan olosuhteisiin tehtävillä muutoksilla tarkoitettaisiin työpaikan rakenteisiin tehtäviä muutoksia, kuten wc-tilojen uudistamista tai esimerkiksi hissien tai kulkuluiskan rakentamista työpaikalla kulkemisen mahdollistamiseksi.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin työolosuhteiden järjestelytuesta korvaamaan toisen työntekijän antamaa apua. Työolosuhteiden järjestelytuki myönnettäisiin toisen työntekijän antaman tunkohtaisen avun perusteella. Tuntimäärän arvioinnissa otettaisiin huomioon vamman tai sairauden aiheuttama tuen tarve. Työvoimaviranomainen voisi myöntää työolosuhteiden järjestelytukea korvaamaan toisen työntekijän antamaa apua enintään 20 tuntia kuukaudessa. Työolosuhteiden järjestelytukea maksettaisiin toteutuneiden tuntien perusteella 20 euroa tunnilta. Käytännössä tämä tarkoittaisi, että työolosuhteiden järjestelytukea korvaamaan toisen työntekijän antamaa apua voitaisiin enimmillään maksaa 400 euroa kuukaudessa. Työolosuhteiden järjestelytukea maksettaisiin enintään 18 kuukauden ajalta.

Koska työsuhteessa olevan työntekijän kohdalla työnantajalle syntyy jo yhdenvertaisuuslain (1325/2014) ja työturvallisuuslain (738/2002) nojalla velvollisuus ryhtyä muutostöihin, ehdotetun 3 momentin mukaan työolosuhteiden järjestelytuen myöntämisen edellytyksenä olisi, että työnantaja osallistuu 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten rahoittamiseen kohtuulliseksi katsottavalla määrällä. Työnantajan rahoitusosuutta arvioitaessa työvoimaviranomaisen ottaisi huomioon työnantajan taloudellisen tilanteen.

Ehdotetun 4 momentin mukaan työnantajan olisi toimitettava työvoimaviranomaiselle tarpeelliset selvitykset työolosuhteiden järjestelytuen tarpeen arvioimiseksi. Käytännössä tämä tarkoittaisi esimerkiksi työterveyshuollon lausuntoa muutostyön tarpeellisuudesta työssä olevan työntekijän kohdalla. Jos kyseessä on rekrytointitilanne, työvoimaviranomainen arvioi työhön palkattavan henkilön vamman ja sairauden vaikutuksen työntekoon henkilöasiakkaan palveluprosessin yhteydessä.

6 luku Matka- ja yöpymiskustannusten korvaus

10 §. *Korvattavat matkat.* Pykälässä säädettäisiin julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 25 §:ää vastaavasti matkoista, joista aiheutuvista kustannuksista työvoimaviranomainen voisi myöntää korvausta. Pykälään tehtäisiin toimivaltaista viranomaista koskevat muutokset.

Ehdotetun 1 momentin 1 kohdan mukaan korvattavaksi voisi tulla matka työhaastatteluun, jos työ kestää vähintään kaksi viikkoa ja työaika olisi keskimäärin vähintään 18 tuntia viikossa. Kustannuksen korvaamisen edellytyksenä ei ole työvoimaviranomaisen tekemä työtarjous eikä se, että työtarjous on ilmoittanut paikan avoimeksi työvoimaviranomaisen asiakastietojärjestelmään.

Kohdassa 2 ja 3 säädettäisiin työvoimakoulutukseen hakeutumiseen liittyvien matkojen korvaamisesta. Kohdan 3 mukaan matkat oppilaitokseen tai olosuhteisiin tutustumiseksi korvattaisiin vain siinä tilanteessa, että henkilöasiakkaan vamma tai sairaus edellyttää mahdollisuutta tutustua oppilaitoksen soveltuvuuteen ja esteettömyyteen ennen työvoimakoulutuksen aloittamista. Muussa tilanteessa erillisestä tutustumiskäynnistä aiheutuneita matkakuluja ei korvattaisi.

Ehdotetun 4 kohdan mukaan voitaisiin korvata matka asiantuntija-arviointiin osallistumiseksi.

Kohdassa 5 säädettäisiin työvoimaviranomaiseen tehdyistä matkoista, jotka korvattaisiin järjestämislain 102 §:n 3 momentissa tarkoitetulle henkilöasiakkaalle. Pääsääntöisesti asiakas vastaa itse työvoimaviranomaisessa asiointista. Työttömälle henkilöasiakkaalle, joka vammansa tai sairautensa vuoksi tarvitsee kuljetuspalvelua voidakseen asioida työvoimaviranomaisen toimipisteessä, voitaisiin korvata matkat työvoimaviranomaisen toimipisteeseen työllistymissuunnitelman tai sitä korvaavan suunnitelman laatimiseksi tai henkilökohtaisen ammatinvalinta- ja uraohjeuksen saamiseksi, jos henkilökohtaista asiointia mainituissa tilanteissa on pidettävä välttämättömänä palveluprosessin etenemisen kannalta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että työvoimaviranomainen voisi myöntää korvausta myös toiseen EU- tai ETA-maahan tehdyn edestakaisen työhaastattelumatkan matka- ja yöpymiskustannuksista. Edellytyksenä olisi, että työ kestäisi vähintään kaksi viikkoa ja työaika olisi keskimäärin 18 tuntia viikossa. Työnhakumatkojen korvaamisen rajoittaminen ainoastaan kotimaassa tehtäviin matkoihin on EU-oikeuden yhdenvertaisuusperiaatteen ja työntekijöiden vapaan liikkuvuuden periaatteen vastaista.

11 §. Matka- ja yöpymiskustannusten korvausperuste. Pykälässä säädettäisiin julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 26 §:ää vastaavasti 11 §:ssä tarkoitettujen matkojen korvausperusteesta. Pykälään tehtäisiin toimivaltaista viranomaista koskevat muutokset.

Ehdotetun 1 momentin mukaan korvausperuste olisi matka kilometreinä kerrottuna 0,21 eurolla. Matkakustannukset korvattaisiin euromääräisen omavastuun ylittävien osien. Kiinteä euromääräinen omavastuuosuus yhdeltä päivältä olisi 12 euroa. Korvaus maksettaisiin täysimääräisesti omavastuuosuuden ylittävältä osin.

Ehdotetun 2 momentin mukaan matkan pituutta määriteltäessä matka katsottaisiin alkaneeksi työttömän työnhakijan tosiasiallisesta asuinpaikasta, jona pidettäisiin pääsääntöisesti hänen valtakunnalliseen asiakastietojärjestelmään merkittyä osoitettaan.

Yöpymiskustannukset korvattaisiin ehdotetun 3 momentin mukaan yöpymisestä aiheutuneiden todellisten kustannusten perusteella. Yöpymiskustannusten enimmäismäärä olisi kuitenkin 80 euroa vuorokaudessa.

7 luku Kulukorvaus

12 §. Kulukorvauksen määrä. Pykälässä säädettäisiin kulukorvauksen määrästä julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 21 §:ää vastaavasti. Kulukorvauksen määrään vaikuttaa se, järjestetäänkö työllistymistä edistävä palvelu työnhakijan työssäkäyntialueella vai sen ulkopuolella. Asia ei välttämättä ole vaivatta todettavissa, koska palvelua voidaan järjestää useassa järjestämispaiikassa tai työnhakija voi samankin päivän aikana osallistua palveluun sekä työssäkäyntialueellaan että sen ulkopuolella.

Jotta kulukorvauksen määrään vaikuttava järjestämispaiikka olisi ratkaistavissa yhdenmukaisesti, pykälän 1 ja 2 momenteissa säädettäisiin, että palveluun osallistuminen työssäkäyntialueella tai sen ulkopuolella ratkaistaisiin sen mukaan, missä palvelu pääasiallisesti järjestetään. Pääasiallisena järjestämispaiikkana pidettäisiin paikkaa, jossa palvelusta järjestetään arviolta yli 60 prosenttia. Arvio tehtäisiin palvelun alkamisajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella, eivätkä myöhemmät muutokset vaikuttaisi asiaan, ellei siihen ole erityistä syytä. Erityinen syy voisi olla esimerkiksi järjestämispaiikan muuttuminen henkilökohtaisen opintosuunnitelman laatimisen perusteella.

Kulukorvaus maksettaisiin 1 ja 2 momentin perusteella tasasuuruusena koko palvelun ajan. Tämä voi tarkoittaa sitä, että työnhakija saisi kulukorvausta 18 euroa päivässä myös siltä ajalta, jona hän osallistuu palveluun työssäkäyntialueellaan, tai että hän saisi kulukorvausta ainoastaan yhdeksän euroa päivässä myös ajalta, jona hän osallistuu palveluun työssäkäyntialueensa ulkopuolella. Palvelun järjestämispaiikan ratkaiseminen edellä kerrotulla tavalla olisi hallinnollisesti yksinkertaista.

Jos työllistymistä edistävän palvelun pääasiallinen järjestämispaiikka ei olisi ratkaistavissa 1 tai 2 momentissa tarkoitetulla tavalla, kulukorvausta maksettaisiin sen mukaan, osallistuuko työnhakija palveluun tosiasiallisesti työssäkäyntialueellaan vai sen ulkopuolella. Kulukorvauksen määrä voisi tällöin vaihdella päiväkohtaisesti. Jos työnhakija esimerkiksi kävisi osallistumispäivän aikana työssäkäyntialueeltaan sen ulkopuolella tai toisinpäin, palvelu olisi kyseisenä päivänä järjestetty lähtöpaiikassa.

13 §. Kulukorvaus Pohjoiskalotin koulutussäätiön järjestämässä koulutuksessa. Ehdotettu pykälä vastaisi julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 22 §:ää. Osa Pohjoiskalotin koulutussäätiön Ruotsissa järjestämään työvoimakoulutukseen osallistuvista työnhakijoista asuu koulutusaikana kotonaan Suomessa. Koska heille ei viikonloppuisin aiheudu koulutukseen osallistumisesta kustannuksia, kulukorvausta ei ole perusteltua maksaa työvoimapolveluiden järjestämisestä annetun lain 105 §:n 1 momentin mukaisesti seitsemältä päivältä kalenteriviikossa. Tästä syystä pykälässä säädettäisiin, että tällaisessa tilanteessa kulukorvausta maksettaisiin enintään viideltä päivältä kalenteriviikossa.

14 §. Kulukorvaukseen maksamiseen liittyvät ilmoitukset ja tiedot. Ehdotettu pykälä vastaisi asiassällöltään julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 23 §:ää. Pykälään tehtäisiin toimivaltaista viranomaista koskevat muutokset. Pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan työvoimaviranomaisen tulisi ilmoittaa työttömyyskassalle tai Kansaneläkelaitokselle, osallistuuko työnhakija palveluun työssäkäyntialueellaan, sen ulkopuolella vai työssäkäyntialueellaan, mutta kotikuntansa ulkopuolella. Työttömyyskassalla tai Kansaneläkelaitoksella ei ole näitä tietoja, mutta työvoimaviranomaisella palvelun järjestäjänä on ne tiedossa tai selvitettävissä. Työttömyyskassa tai Kansaneläkelaitos päättäisi tietojen perusteella työnhakijalle maksettavan kulukorvauksen määrän.

Työvoimaviranomaisen tulisi ilmoittaa työttömyysetuuden maksajalle myös työvoimakoulutuksen sekä kotoutumisen edistämisestä annetun lain 28–32 §:ssä tarkoitetun omaehtoisen opiskelun

aikaiset lomajaksot. Ilmoitusvelvollisuudesta säädettäisiin 1 momentin 2 kohdassa. Työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 106 §:n 1 momentin perusteella lomajaksolta ei makseta kulukorvausta.

Myös työnhakuvalmennuksen, uravalmennuksen, koulutuskokeilun ja työkokeilun osallistumispäivistä tulisi ilmoittaa, koska kulukorvausta maksetaan työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 105 §:n 2 momentin mukaan näiden palveluiden ajalta ainoastaan päiviltä, joina palvelua järjestetään ja työnhakija osallistuu palveluun.

8 luku Työllistämisvelvoite

15 §. *Velvollisuus antaa tietoja kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuudesta.* Pykälässä säädettäisiin asiasisällöltään julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 30 §:ää vastaavasti työvoimaviranomaisen velvollisuudesta antaa työnhakijalle tietoja kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuudesta. Pykälään tehtäisiin toimivaltaista viranomaista koskevat muutokset.

16 §. *Työllistämismenettely.* Ehdotettu sääntely vastaisi asiasisällöltään julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 31 §:ää. Pykälään tehtäisiin toimivaltaista viranomaista koskevat muutokset.

9 luku Tukien ja korvausten hakeminen, myöntäminen ja maksaminen

17 §. *Tukien ja korvausten hakeminen.* Pykälässä säädettäisiin tukien ja korvausten hakemisen tavasta. Ehdotetun pykälän mukaan työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa tarkoitettut tuet ja korvaukset haetaan työvoimapalveluiden sähköisessä asiointipalvelussa. Tukihakemuksen voi toimittaa myös paperilomakkeella työvoimaviranomaiseen.

18 §. *Palkkatuettuun työhön myönnetyn tuen ja 55 vuotta täyttäneiden työllistämistuen hakeminen ja maksaminen.* Pykälässä säädettäisiin palkkatuettuun työhön myönnetyn tuen ja 55 vuotta täyttäneiden työllistämistuen hakemisesta ja maksamisesta asiasisällöltään julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 16 §:ää vastaavasti. Pykälään tehtäisiin toimivaltaista viranomaista koskevat muutokset.

Ehdotetun 1 pykälän mukaan tukea haettaisiin maksuun kalenterikuukauden aikana päättyneiden palkanmaksukausien muodostamalta ajanjaksolta, joka muodostaisi maksatusjakson. Maksatusjaksot noudattelisivat tulotietojärjestelmään tehtyjen ilmoitusten ajanjaksoja riippumatta siitä, kuinka tiheästi työnantaja maksaa palkan. Työnantajalla olisi myös mahdollisuus hakea tukea maksuun useammalta maksatusjaksolta kerralla.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin määräajasta, mihin mennessä tukea tulee hakea maksuun. Kaikkien yhden tukipäätöksen perusteella maksuun haettavien tukien tulisi olla haettuna maksuun viimeistään kolmen kuukauden kuluttua sen kalenterikuukauden päättymisestä, jolloin viimeinen tukijaksoon kuuluva maksatusjakso päättyy. Maksatusta haettaisiin työvoimaviranomaiselta.

19 §. *Työolosuhteiden järjestelytuen hakeminen ja maksaminen.* Pykälässä säädettäisiin työolosuhteiden järjestelytuen hakemisesta ja maksamisesta asiasisällöltään julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 29 §:ää vastaavasti. Pykälään tehtäisiin toimivaltaista viranomaista koskevat muutokset.

Ehdotetun 1 momentin mukaan työolosuhteiden järjestelytukea muutostyön tekemiseen tai työvälineen taikka kalusteen hankkimiseen olisi haettava viimeistään kuukauden kuluessa muutostyön tekemisestä tai hankinnasta. Työvoimaviranomainen voisi hyväksyä työolosuhteiden järjestelytuen maksettavaksi myös kokonaan tai osittain ennakkona.

Ehdotetun 2 momentin mukaan työolosuhteiden järjestelytuki korvaamaan toisen työntekijän antamaa apua maksettaisiin jälkikäteen kuukausittain. Koska työolosuhteiden järjestelytuki maksetaan tässä tilanteessa toteutuneiden tuntien perusteella, järjestelytuen maksaminen ennakkona ei ole mahdollista. Maksatushakemus tulisi toimittaa kahden kuukauden kuluessa maksatusjakson päättymisestä.

20 §. *Starttirahan myöntäminen ja maksaminen.* Ehdotettu sääntely vastaisi julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 18 §:n 2 momenttia. Sääntelyyn tehtäisiin toimivaltaista viranomaista koskeva muutos.

21 §. *Matka- ja yöpymiskustannusten korvausten hakeminen ja maksaminen.* Ehdotettu sääntely vastaisi julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 27 §:ää toimivaltaista viranomaista koskevin muutoksin.

22 §. *Työvoimaviranomaisen myöntämä kulukorvaus.* Pykälässä säädettäisiin työvoimaviranomaiselta haettavasta kulukorvauksesta ja sen maksamisesta julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 24 §:ää vastaavasti. Sääntelyyn tehtäisiin toimivaltaista viranomaista koskevat muutokset.

Järjestämislain 103 §:n 3 momentin mukaan työvoimaviranomainen voi myöntää kulukorvausta henkilöasiakkaalle, joka osallistuu työllistymissuunnitelmassa tai sitä korvaavassa suunnitelmassa sovittuun työllistymistä tukevaan palveluun, jolle aiheutuu palveluun osallistumisesta välttämättömiä kustannuksia ja jolla ei ole oikeutta kulukorvaukseen 103 §:n 1 momentin perusteella eikä oikeutta vastaavaan korvaukseen muun lain nojalla. Ehdotetun 1 momentin mukaan työvoimaviranomaisen on tehtävä päätös työvoimaviranomaisen järjestämisestä annetun lain 103 §:n 3 momentissa tarkoitettusta kulukorvauksesta samalla kun se ja henkilöasiakas sopivat työllistämistä tukevaan palveluun osallistumisesta työllistymissuunnitelmassa tai sitä korvaavassa suunnitelmassa. Jos asiakkaalle palveluun osallistumisesta aiheutuvat kustannukset eivät ole olleet suunnitelmaa laadittaessa tai tarkistettaessa ennakoitavissa, työvoimaviranomainen voi tehdä päätöksen kulukorvauksesta myös tämän jälkeen.

Ehdotetun 2 momentin mukaan henkilöasiakkaan on haettava kulukorvauksen maksatusta työvoimaviranomaiselta. Kulukorvaus maksettaisiin jälkikäteen kuukausittain. Kulukorvauksen hakemiselle ei säädettäisi määräaika. Korvauksen takautuvaa maksamista rajoitaisi kuitenkin ehdotettu säännös, jonka mukaan kulukorvausta ei ilman erityisen painavaa syytä maksettaisi takautuvasti pidemmältä ajalta kuin hakemuksen vireille tuloa edeltävältä kuukaudelta. Säännös pitäisi siis sisällään mahdollisuuden maksaa kulukorvausta takautuvasti myös pitemmältä ajalta, jos siihen olisi erityisen painavia syitä. Poikkeuskynnyksen ehdotetaan kuitenkin olevan korkea. Työvoimaviranomainen arvioisi edellytyksen poikkeamiselle kussakin yksittäistilanteessa. Vastaavaa poikkeamisedellytystä on vakiintuneesti käytetty muun muassa työttömyysetuuden hakemisessa.

Erityisen painavana syynä voitaisiin pitää esimerkiksi sitä, että henkilö on saanut myönteisen päätöksen poikkeuksellisesti jälkikäteen palvelun jo alettua, eikä hän siksi ole voinut hakea korvauksen maksatusta aiemmin. Myös esimerkiksi verkkoyhteyksien toimimattomuus tai muu vastaava tilanne voisi joissakin tapauksissa olla erityisen painava syy hyväksyä maksatus takautuvasti hakemuksen vireille tuloa edeltävää kuukautta pidemmältä ajalta.

7. Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan 1.1.2025

Valtioneuvoston asetus

julkisista työvoimapalveluista

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Työllistymissuunnitelma

1 §

Työllistymissuunnitelman ja sitä korvaavan suunnitelman rakenne

Työllistymissuunnitelma ja sitä korvaava suunnitelma muodostuvat kartoituksesta ja toimintasuunnitelmasta. Kartoitus sisältää työnhakijan arvioidun palvelutarpeen ja yhteenvedon työnhakijan tilanteesta. Toimintasuunnitelmaan merkitään yhteenvedo työnhakijan tavoitteista sekä yksilöidyt sovitut toimet ja palvelut tavoitteen saavuttamiseksi, toimien ja palveluiden aikataulu sekä seurantatapa.

2 §

Työllistymissuunnitelman ja sitä korvaavan suunnitelman hyväksyminen ja arkistointi

Suunnitelman osapuolet hyväksyvät työllistymissuunnitelman tai sitä korvaavan suunnitelman toimintasuunnitelmaosion.

Työnhakija hyväksyy suunnitelman sähköisesti siihen tarkoitettussa verkkopalvelussa tai allekirjoittamalla suunnitelman. Jos suunnitelma hyväksytään allekirjoittamalla, allekirjoitettu suunnitelma annetaan työnhakijalle. Työvoimaviranomainen voi edellyttää myös muuta tapaa, jolla työnhakija hyväksyy suunnitelman. Työvoimaviranomaisen on tällöin varmistuttava siitä, että työnhakija ymmärtää suunnitelman sisällön ja merkityksen, ja hyväksytty suunnitelma on toimitettava työnhakijan saataville verkkopalveluun tai muulla soveltuvalla tavalla.

Työvoimaviranomaisen kappale hyväksytään ja arkistoidaan sähköisesti työvoimapalveluiden valtakunnalliseen tietovarantoon. Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetussa laissa (381/2023) tarkoitettu monialainen työllistymissuunnitelma on tallennettava myös mainitun lain 12 §:ssä tarkoitettuun monialaisen tuen yhteistoimintamallin asiakastietoaaineistoon. Jos työnhakija hyväksyy suunnitelman muulla tavalla kuin verkkopalvelussa tai allekirjoittamalla, hyväksymisestä on tehtävä merkintätietovarantoon ja tarvittaessa asiakastietoaaineistoon.

2 luku

Kansainvälinen työnvälitys

3 §

Kansainvälinen työnvälitys muusta kuin sopimusvaltiosta Suomeen tai Suomesta muuhun kuin sopimusvaltioon

Työvoimaviranomaisen on tarjottava työnvälityspalveluja työnantajalle, joka etsii työntekijää muusta kuin valtiosta, jonka kansalaisilla on Suomea velvoittavien työvoiman vapaata liikkuvuutta koskevien kansainvälisten sopimusten perusteella oikeus saapua Suomeen hakemaan työtä ja ottaa sitä vastaan ilman työvoimapolitiittista harkintaa (sopimusvaltio) työhön Suomeen, jos palvelujen tarjoaminen on tarkoituksenmukaista työvoiman saatavuuden kannalta.

Jos työnantaja etsii työntekijää Suomesta työhön muuhun kuin 1 momentissa tarkoitettuun sopimusvaltioon, työvoimaviranomainen voi erityisestä syystä julkaista ja välittää tietoja avoimeksi ilmoitetusta työpaikasta.

3 luku

Työnhakuvelvollisuus

4 §

Työnhakuvelvollisuutta koskevat tiedot

Työttömyysetuutta hakevan työnhakijan on ilmoitettava työvoimaviranomaiselle:

- 1) miten hän on täyttänyt työnhakuvelvollisuuttaan;
- 2) milloin hän on toteuttanut ilmoitettavan työnhakuun liittyvän toimen;
- 3) muut haettua työmahdollisuutta ja työtehtävää sekä työnantajaa tai työn teettäjää koskevat tiedot;
- 4) muut haettuun työmahdollisuuteen liittyvät, työnvälityksen toimeenpanemiseksi tarpeelliset tiedot.

4 luku

Työvoimakoulutus

5 §

Yhteishankintakoulutuksen maksuosuudet

Jos yhteishankintakoulutus kohdentuu työnantajan palveluksessa oleville työntekijöille tai tämän tehtävissä työskenteleville vuokratyöntekijöille, joiden tarkoitus on jatkaa työnantajan palveluksessa, työnantajan ja työvoimaviranomaisen maksuosuudet koulutuksen kokonaishinnasta ilman arvonlisäveroa määräytyvät hankintaan osallistuvan työnantajan palveluksessa olevien työntekijöiden määrän ja työnantajan vuosiliikevaihdon tai taseen perusteella seuraavasti:

- 1) jos työntekijöiden määrä on enintään 49 työntekijää ja vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 10 miljoonaa euroa, on työnantajan maksuosuus 30 prosenttia ja työvoimaviranomaisen maksuosuus 70 prosenttia koulutuksen kokonaishinnasta;
- 2) jos työntekijöiden määrä on 50-249 työntekijää ja vuosiliikevaihto enintään 50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma on enintään 43 miljoonaa euroa, on työnantajan maksuosuus 40 prosenttia ja työvoimaviranomaisen maksuosuus 60 prosenttia kokonaishinnasta;
- 3) jos työntekijöiden määrä on vähintään 250 työntekijää ja vuosiliikevaihto on yli 50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma on yli 43 miljoonaa euroa, on työnantajan maksuosuus 50 prosenttia ja työvoimaviranomaisen maksuosuus 50 prosenttia kokonaishinnasta.

Jos koulutus kohdentuu hankintaan osallistuvan työnantajan palvelukseen palkattaville henkilöille, työnantajan maksuosuus koulutuksen kokonaishinnasta ilman arvonlisäveroa on 30 prosenttia ja työvoimaviranomaisen osuus 70 prosenttia.

Jos koulutus kohdentuu työnantajan palveluksesta lomautetuille tai irtisanotuille henkilöille, työnantajan maksuosuus koulutuksen kokonaishinnasta ilman arvonlisäveroa on 20 prosenttia ja työvoimaviranomaisen osuus 80 prosenttia.

6 §

Työvoimakoulutukseen hakeminen

Työvoimakoulutukseen haetaan sähköisesti siihen tarkoitettussa verkkopalvelussa. Työvoimakoulutukseen voi hakea myös kirjallisella lomakkeella, joka jätetään allekirjoitettuna opiskelijavalinnasta vastaavalle työvoimaviranomaiselle.

Työvoimakoulutukseen hakevan on pyynnöstä toimitettava hakemuksensa liitteeksi opiskelijavalinnan ja koulutuksen suorittamisen kannalta tarpeelliset lisäselvitykset ja todistukset.

7 §

Opiskelijoiden valinta työvoimakoulutukseen

Opiskelijavalinnasta vastaavan työvoimaviranomaisen on varmistettava, että hakija täyttää koulutuksen yleiset ja kullekin koulutukselle erikseen asetetut muut pääsyvaatimukset.

Opiskelijavalinnassa voidaan käyttää haastatteluja ja soveltuvia testimenetelmiä.

8 §

Valintapäätös ja valinnasta ilmoittaminen

Valinnan tehneen työvoimaviranomaisen on annettava koulutukseen hakeneelle kirjallinen päätös valinnan tuloksesta. Koulutukseen valitsematta jääneelle hakijalle annettavan päätöksen tulee sisältää tieto koulutukseen hakeneiden kokonaismäärästä, valittujen sekä varasijalle valittujen kokonaismäärästä ja perustelut valitsematta jättämiselle.

Työvoimaviranomaisen on lähetettävä tieto 1 momentissa tarkoitettusta päätöksestä myös hakemuksen lähittäneelle työvoimaviranomaiselle.

Työvoimaviranomaisen on lähetettävä tieto koulutukseen hyväksytyistä ja varasijoille valituista henkilöistä koulutuspalvelujen tuottajalle. Koulutuspalvelujen tuottaja on lähetettävä valituille henkilöille kutsu ja muu koulutuksen aloittamiseen liittyvä tarpeellinen aineisto, ellei hankintasopimuksessa ole sovittu toisin.

5 Luku

Työolosuhteiden järjestelytuki

9 §

Työolosuhteiden järjestelytuella korvattavat kustannukset

Työvoimaviranomainen voi myöntää työolosuhteiden järjestelytukea enintään 4 000 euroa henkilöä kohden seuraaviin kustannuksiin:

1) työväliseisiin, kalusteisiin tai työpaikan olosuhteisiin tehtäviin muutoksiin, jotka ovat välttämättömiä vammasta tai sairaudesta aiheutuvan haitan poistamiseksi tai vähentämiseksi;

2) uuden työväliseen tai kalusteen hankintakustannuksiin, jos hankintakustannukset ovat 1 kohdassa tarkoitettuja muutuskustannuksia pienemmät.

Työvoimaviranomainen voi myöntää työolosuhteiden järjestelytukea korvaamaan toisen työntekijän antamaa apua enintään 20 tuntia kuukaudessa enintään 18 kuukauden ajan. Työolosuhteiden järjestelytukea maksetaan toteutuneiden tuntien perusteella 20 euroa tunnilta.

Jos työnantaja on hakenut työolosuhteiden järjestelytukea työssä olevan työntekijän vammasta tai sairaudesta aiheutuviin 1 momentissa tarkoitettuihin kustannuksiin, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että työnantaja osallistuu kustannusten rahoittamiseen kohtuulliseksi katsottavalla määrällä.

Työnantajan on toimitettava työvoimaviranomaiselle tarpeelliset selvitykset työolosuhteiden järjestelytuen tarpeen arvioimiseksi.

6 Luku

Matka- ja yöpymiskustannusten korvaus

10 §

Korvattavat matkat

Työvoimaviranomainen voi myöntää korvausta seuraavien Suomessa tehtyjen edestakaisten matkojen matka- ja yöpymiskustannuksista:

1) matka työhaastatteluun, jos työ kestää vähintään kaksi viikkoa ja työaika on keskimäärin vähintään 18 tuntia viikossa;

2) matka työvoimakoulutuksen valintatilaisuuteen tai soveltuvuuskokeeseen;

3) matka oppilaitokseen tai työpaikan olosuhteisiin tutustumiseksi, jos henkilöasiakkaan vamma tai sairaus edellyttää mahdollisuutta tutustua oppilaitoksen tai työpaikan soveltuvuuteen ja esteettömyyteen ennen työvoimakoulutuksen tai kokeilun aloittamista;

4) matka asiantuntija-arviointiin osallistumiseksi;

5) matka työvoimaviranomaiseen työllistymissuunnitelman tai sitä korvaavan suunnitelman laatimiseksi tai tarkistamiseksi taikka henkilökohtaisen ammatinvalinta- ja uraohjauksen saamiseksi, jos kysymyksessä on työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 102 §:n 3 momentissa tarkoitettu henkilöasiakas.

Työvoimaviranomainen voi myöntää korvausta myös toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon tai Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtioon tehtyjen edestakaisten työhaastattelumatkojen matka- ja yöpymiskustannuksista 1 momentin 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyessä.

11 §

Matka- ja yöpymiskustannusten korvausperuste

Matkakustannusten korvausperuste 10 §:ssä tarkoitetuissa matkoissa on matka kilometreinä kerrottuna 0,21 eurolla. Matkakustannuksista korvataan 12 euroa ylittävä osa, kuitenkin enintään 200 euroa.

Matkan pituutta määriteltäessä matka katsotaan alkaneeksi työttömän työnhakijan tosiasiallisesta asuinpaikasta. Jos muuhun arvioon ei ole aihetta, henkilön tosiasiallisena asuinpaikkana pidetään työvoimapalvelujen valtakunnalliseen asiakastietojärjestelmään merkittyä asuinpaikkaansa.

Yöpymiskustannuksista myönnetään korvausta aiheutuneiden kustannusten perusteella, kuitenkin enintään 80 euroa vuorokaudessa.

7 Luku

Kulukorvaus

12 §

Kulukorvauksen määrä

Jos palvelun pääasiallinen järjestämispaikka sijaitsee työnhakijan työssäkäyntialueella, palvelu katsotaan kokonaisuudessaan järjestetyksi työnhakijan työssäkäyntialueella.

Jos palvelun pääasiallinen järjestämispaikka sijaitsee työnhakijan työssäkäyntialueen ulkopuolella, palvelu katsotaan kokonaisuudessaan järjestetyksi työnhakijan työssäkäyntialueen ulkopuolella.

Jos palvelulla ei ole pääasiallista järjestämispaikkaa, palvelu katsotaan järjestetyksi työnhakijan työssäkäyntialueella tai sen ulkopuolella sen mukaan, missä työnhakija kulloinkin tosiasiallisesti osallistuu palveluun.

13 §

Kulukorvaus Pohjoiskalotin koulutussäätiön järjestämässä koulutuksessa

Pohjoiskalotin koulutussäätiön järjestämään työvoimakoulutukseen osallistuvalla työnhakijalla, joka asuu koulutuksen aikana Suomessa, maksetaan kulukorvausta enintään viideltä päivältä kalenteriviikossa.

14 §

Kulukorvauksen maksamiseen liittyvät ilmoitukset ja tiedot

Työvoimaviranomaisen on ilmoitettava työttömyyskassalle tai Kansaneläkelaitokselle työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 103 §:n 1 momentissa tarkoitetun kulukorvauksen maksamiseksi:

- 1) osallistuuko työnhakija palveluun työssäkäyntialueellaan, sen ulkopuolella vai työssäkäyntialueellaan, mutta kotikuntansa ulkopuolella;
- 2) työvoimakoulutuksen sekä kotoutumisen edistämisestä annetun lain [\(681/2023\) 28-32 §:ssä](#) tarkoitettua omaehtoisen opiskelun aikaiset lomajaksot;
- 3) työnhakuvalmennuksen, uravalmennuksen, koulutuskokeilun ja työkoikeilun osallistumispäivät.

8 Luku

Työllistämismääräykset

15 §

Velvollisuus antaa tietoja kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuudesta

Työvoimaviranomaisen on kerrottava työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 108 §:n 1 momentissa tarkoitetulle työnhakijalle tämän oikeudesta:

- 1) työllistymistä edistävään kuntoutukseen;
- 2) työllistymistä edistävään työvoimakoulutukseen;
- 3) kotikunnan järjestämään työntekomahdollisuuteen, joka myönnetään, jos hän ei työllisty avoimille työmarkkinoille tai hänelle soveltuvaa työvoimakoulutusta tai kuntoutusta ei voida järjestää.

Työvoimaviranomaisen on kerrottava työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 108 §:n 2 momentissa tarkoitetulle työnhakijalle, että hänellä on oikeus:

- 1) työllistymistä edistävään palveluun;
- 2) palkkatuetuun työhön muun kuin kunnan palveluksessa;

3 kotikunnan järjestämään työntekomahdollisuuteen, joka myönnetään, jos hän ei työllisty avoimille työmarkkinoille tai hänelle soveltuvaa työllistymistä edistävää palvelua tai mahdollisuutta palkkatuettuun työhön muun kuin kunnan palveluksessa ei voida järjestää.

16 §

Työllistämismenettely

Työvoimaviranomaisen on ilmoitettava työllistämiselvölliselle kunnalle tämän työllistämiselvöllisyydestä. Työllistämislomakkeesta tulee käydä ilmi työllistämiselvöityksen peruste, työllistettävän koulutus ja työkokemus sekä muut työllistämisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Työllistämislomake on tehtävä viimeistään kaksi viikkoa ennen työttömyysturvalain ([1290/2002](#)) [6 luvun 7 §:ssä](#) säädetyn päivärahakauden enimmäisajan päättymistä.

Työllistämiselvöityksen perusteella järjestettävästä työstä tehdään määräaikainen työsopimus, jonka työntekijä saa päättää kesken sopimuskauden siirtäytyäkseen uuteen palvelussuhteeseen.

9 Luku

Tukien ja korvausten hakeminen, myöntäminen ja maksaminen

17 §

Tukien ja korvausten hakeminen

Työvoimavirastojen järjestämisestä annetussa laissa tarkoitettujen tukien ja korvausten haetaan työvoimavirastojen sähköisessä asiointipalvelussa. Tukihakemuksen voi toimittaa myös paperilomakkeella työvoimaviranomaiseen.

18 §

Palkkatuettuun työhön myönnetyn tuen ja 55 vuotta täyttäneiden työllistämistuen hakeminen ja maksaminen

Palkkatuki ja 55 vuotta täyttäneiden työllistämistuki maksetaan jälkikäteen siten, että maksatusjaksoon sisällytetään yhden kalenterikuukauden aikana päättyneet palkanmaksuajat. Työnantaja voi hakea maksuun kerralla tukea useamman maksatusjakson ajalta. Tuki maksetaan kuitenkin maksatusjaksittain. Jos tukijakso tai tuella palkatun työsuhde päättyy kesken maksatusjakson, myös maksatusjakso päättyy samaan aikaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja tukia koskeva maksatushakemus on toimitettava tuen myöntäjälle työvoimaviranomaiselle kolmen kuukauden kuluessa sen kalenterikuukauden päättymisestä, jonka aikana viimeinen tukijaksoon kuuluva maksatusjakso päättyy. Tukijakso on se ajanjakso, joka tuen myöntämistä koskevalla päätöksellä määritetään tuen kestoksi. Jos tukea uudella päätöksellä myönnetään tätä pidemmäksi ajaksi, katsotaan kyseessä olevan uusi tukijakso, vaikka se alkaisi välittömästi edellisen tukijakson päätyttyä.

19 §

Työolosuhteiden järjestelytuen hakeminen ja maksaminen

Työolosuhteiden järjestelytukea 20 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin kustannuksiin on haettava työvoimaviranomaiselta kuukauden kuluessa muutostyön tekemisestä tai työvälineen taikka kalusteen hankinnasta. Työvoimaviranomainen voi hyväksyä työolosuhteiden järjestelytuen maksettavaksi kokonaan tai osittain ennakkona.

Työolosuhteiden järjestelytuki korvaamaan toisen työntekijän antamaa apua maksetaan jälkikäteen kuukausittain. Työolosuhteiden järjestelytukea koskeva maksatushakemus on toimitettava työvoimaviranomaiselle kahden kuukauden kuluessa maksatusjakson päättymisestä.

20 §

Starttirahan maksaminen

Starttiraha maksetaan jälkikäteen kuukausittain. Starttirahaa koskeva maksatushakemus on toimitettava starttirahan myöntäneelle työvoimaviranomaiselle kahden kuukauden kuluessa maksatusjakson päättymisestä.

21 §

Matka- ja yöpymiskustannusten korvauksen hakeminen ja maksaminen

Matka- ja yöpymiskustannusten korvausta on haettava työvoimaviranomaiselta kuukauden kuluessa matkan päättymisestä. Työvoimaviranomainen voi hyväksyä korvauksen maksettavaksi kokonaan tai osittain ennakkona.

22 §

Työvoimaviranomaisen myöntämä kulukorvaus

Työvoimaviranomaisen on tehtävä päätös työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 103 §:n 3 momentissa tarkoitettusta kulukorvauksesta samalla kun se ja henkilöasiakas sopivat työllistymistä tukevaan palveluun osallistumisesta työllistymissuunnitelmassa tai sitä korvaavassa suunnitelmassa. Jos asiakkaalle palveluun osallistumisesta aiheutuvat kustannukset eivät ole olleet suunnitelmaa laadittaessa tai tarkistettaessa ennakoitavissa, työvoimaviranomainen voi tehdä päätöksen kulukorvauksesta myös tämän jälkeen.

Henkilöasiakkaan on haettava kulukorvauksen maksatusta työvoimaviranomaiselta. Kulukorvaus maksetaan jälkikäteen kuukausittain. Kulukorvausta ei ilman erityisen painavaa syytä makseta takautuvasti pitemmältä ajalta kuin hakemuksen vireille tuloa edeltävältä kuukaudelta.

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä x.x.20xx

...ministeri Etunimi Sukunimi

Nimike Etunimi Sukunimi

Promemoria

Arbets- och näringsministeriet
Avdelningen för regioner och tillväxttjänster

Utkast till promemoria

Huvudsakligt innehåll:

FÖRSLAG TILL STATSRÅDETS FÖRORDNING OM OFFENTLIG ARBETSKRAFTSSERVICE

1 Bakgrund och bemyndigande att utfärda förordning

Våren 2023 antog riksdagen en lagstiftningshelhet om omorganisering av den offentliga arbetskrafts- och företagsservicen. Ansvaret för att ordna offentlig arbetskraftsservice övergår från och med ingången av 2025 från staten till kommunerna. Huvuddelen av arbets- och näringsbyråernas uppgifter överförs till kommunerna. Dessutom överförs från närings-, trafik- och miljöcentralerna upphandlingsuppgifter i anslutning till offentlig arbetskraftsservice och från närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter (nedan utvecklings- och förvaltningscentret) utbetalningsuppgifter i anslutning till offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

Lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023) som hör till lagstiftningshelheten träder i kraft den 1 januari 2025. Samtidigt upphävs lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012). Samtidigt med lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice upphävs också statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (1073/2012) som utfärdats med stöd av lagen. Lagen om ordnande av arbetskraftsservice innehåller flera bemyndiganden att utfärda förordning, av vilka en del är nya och en del motsvarar innehållet i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012) men med ändringar av den behöriga myndigheten.

I 38 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice föreskrivs det om sysselsättningsplanens innehåll. Enligt bemyndigandet i 3 mom. utfärdas närmare bestämmelser om sysselsättningsplanens struktur och om hur planen ska godkännas och arkiveras genom förordning av statsrådet.

I 39 § föreskrivs om den arbetssökandes skyldigheter. Enligt 2 mom. är en arbetssökande som ansöker om arbetslöshetsförmån skyldig att på det sätt som arbetskraftsmyndigheten bestämmer informera denna om hur sysselsättningsplanen har följts. Enligt det bemyndigande att utfärda förordning som ingår i momentet utfärdas närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas genom förordning av statsrådet.

I 42 § föreskrivs om målen och de allmänna principerna för arbetsförmedling. Enligt 3 mom. bedrivs arbetsförmedling nationellt och internationellt. Enligt det bemyndigande att utfärda förordning som ingår i momentet får närmare bestämmelser om arbetskraftsmyndigheters uppgifter när det gäller arbetsförmedling från Finland till utlandet och från utlandet till Finland samt om internationell praktik utfärdas genom förordning av statsrådet.

I 62 § i lagen föreskrivs om gemensam anskaffning av arbetskraftsutbildning. Enligt 3 mom. finns bestämmelser om maximibeloppen på statligt stöd för ekonomisk verksamhet i den all-

männa gruppundantagsförordningen om statligt stöd. Enligt det bemyndigande att utfärda förordning som ingår i momentet får närmare bestämmelser om betalningsandelarna för gemensamt anskaffad utbildning utfärdas genom förordning av statsrådet.

I 63 § föreskrivs om antagning av studerande till arbetskraftsutbildning. Enligt det bemyndigande att utfärda förordning som ingår i 1 mom. får närmare bestämmelser om antagningsförfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

I 98 § föreskrivs det om stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen. Enligt 2 mom. utfärdas bestämmelser om vilka kostnader som kan ersättas med stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen samt om stödets maximibelopp och maximitid genom förordning av statsrådet.

I 102 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice föreskrivs om ersättning av kostnader för att söka arbete eller söka sig till service. Enligt bemyndigandet att utfärda förordning i 5 mom. utfärdas närmare bestämmelser om vilka resor som ska ersättas och om grunderna för ersättning av resekostnader genom förordning av statsrådet.

I 104 § föreskrivs om kostnadsersättningens belopp. Enligt bemyndigandet att utfärda förordning i 4 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser om det bestämmande av kostnadsersättningen som avses i 1 mom. och om arbetskraftsmyndighetens skyldighet att anmäla uppgifter som inverkar på av kostnadsersättningen till arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten.

I 105 § föreskrivs det om dagar för vilka kostnadsersättning betalas. Enligt 3 mom. utfärdas närmare bestämmelser om de ersättningsdagar som berättigar till kostnadsersättning genom förordning av statsrådet.

I 108 § föreskrivs det om sysselsättningskyldighet i fråga om ordnande av sysselsättningsfrämjande service eller möjligheter till arbete. Enligt bemyndigandet att utfärda förordning i 4 mom. utfärdas närmare bestämmelser om fullgörande av sysselsättningskyldighet och om tillhörande upplysningar genom förordning av statsrådet.

2 Beredningen av förordningen

Förslaget till förordning har beretts som tjänsteuppdrag vid arbets- och näringsministeriet.

Utkastet till förordning har behandlats i arbetsgruppen för AN-tjänster 2024 och i arbetsgruppen för tjänster och digitalisering som tillsatts för genomförandet av totalreformen av integrationslagen (KOTO24-reformen).

Utkastet till förordning sändes på skriftlig remissbehandling [xx.xx.xx–xx.xx.xxxx].

3 Nuläge och de viktigaste förslagen

Den föreslagna förordningen motsvarar i tillämpliga delar bestämmelserna i den gällande statsrådsförordningen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. I 38 § 3 mom., 39 § 2 mom., 42 § 3 mom., 44 § 3 mom. och 63 § 1 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ingår befogenheter som motsvarar de bemyndiganden att utfärda förordning som ingår i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice att genom förordning av statsrådet föreskriva om sysselsättningsplanens struktur, godkännande och arkivering, om uppgifter som ska lämnas om genomförandet av sysselsättningsplanen, om arbetsförmedling från Finland till utlandet och från utlandet

till Finland samt om internationell praktik och om förfarandet vid antagning av studerande till arbetskraftsutbildning. De ovannämnda omständigheterna regleras i sak främst på motsvarande sätt som i nuläget genom ändringar i fråga om de behöriga myndigheterna. I förordningen föreskrivs dessutom om ansökan, beviljande och utbetalning av olika stöd och ersättningar.

I 62 § 3 mom. i lagen ingår ett nytt bemyndigande att utfärda förordning. Enligt förslaget ska bestämmelser om betalningsandelar för gemensamt anskaffad arbetskraftsutbildning utfärdas genom förordning av statsrådet. När betalningsandelar fastställs ska den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd beaktas. I förordningen fastställs maximigränser för statligt stöd som beviljas företag. Betalningsandelarna ska fastställas genom förordning så att den andel av priset på utbildningen som arbetskraftsmyndigheten betalar inte överskrider det tillåtna beloppet av stöd.

4 De huvudsakliga konsekvenserna

Konsekvenserna av lagstiftningshelheten om överföring av ansvaret för ordnande av arbetskraftsservice har bedömts i en regeringsproposition om omorganiseringen av den offentliga arbetskrafts- och företagsservicen (RP 207/2022 rd). Den föreslagna förordningen bedöms inte att ha några väsentliga konsekvenser utöver dem som beskrivs i regeringens proposition.

5 Remissvar

[Kompletteras efter remissbehandlingen]

Specialmotivering

1 kap.

1 §. *Strukturen för en sysselsättningsplan och en plan som ersätter sysselsättningsplanen.* I paragrafen föreskrivs det om strukturen på sysselsättningsplanen och den plan som ersätter den på motsvarande sätt som i 4 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

Med en plan som ersätter sysselsättningsplanen avses enligt 1 kap. 3 § 1 mom. 8 punkten i lagen om ordnande av arbetskraftsservice en aktiveringsplan enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001), en integrationsplan och en sektorsövergripande integrationsplan enligt lagen om främjande av integration (681/2023) samt en sektorsövergripande sysselsättningsplan enligt lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (381/2023). Sysselsättningsplanen ska på motsvarande sätt som i nuläget bestå av två delar, varav avsnittet för kartläggning innehåller en sammanfattning av den arbetssökandes situation samt en bedömning av servicebehovet och en verksamhetsplan. I avsnittet för handlingsplan antecknas de specificerade åtgärder och tjänster som överenskommit med den arbetssökande med syftet att uppnå målet. Dessutom ska avsnittet för handlingsplan innehålla tidsscheman för de överenskomna åtgärderna och tjänsterna samt hur planen ska följas upp.

2 §. *Godkännande och arkivering av en sysselsättningsplan och en plan som ersätter sysselsättningsplanen.* I paragrafen föreskrivs om godkännande och arkivering av sysselsättningsplanen och en plan som ersätter den. Bestämmelserna motsvarar i sak bestämmelserna i 5 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice men med ändringar i fråga om den behöriga myndigheten. Dessutom tar paragrafen hänsyn till att arbetskraftsmyndigheten ska lagra en sektorsövergripande sysselsättningsplan också i kunddatamaterialet för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska parterna i planen godkänna avsnittet om handlingsplan i sysselsättningsplanen eller en plan som ersätter den.

I 2 mom. föreslås det en bestämmelse om att den arbetssökande ska godkänna planen antingen elektroniskt via e för ändamålet avsedd webbtjänst eller genom att underteckna avsnittet om handlingsplan. Arbetskraftsmyndigheten kan också kräva att den arbetssökande godkänner planen på något annat sätt. Arbetskraftsmyndigheten ska då försäkra sig om att den arbetssökande förstår planens innehåll och betydelse, och den godkända planen görs tillgänglig för den arbetssökande i webbtjänsten eller på något annat lämpligt sätt. Med något annat sätt att godkänna planen avses i första hand liksom i nuläget godkännande av planen under ett telefonsamtal eller en videoförbindelse. Bestämmelsen möjliggör emellertid också andra liknande metoder. Särskilt med tanke på uppfyllande av skyldigheten att söka arbete är det viktigt att planen kan godkännas så snabbt som möjligt. Det väsentliga är dock alltid att arbetskraftsmyndigheten ser till att den arbetssökande inser att hen godkänner en plan som är bindande för hen. Till arbetskraftsmyndighetens uppgifter hör också att se till att den arbetssökande identifieras och att det kommunikationsmedel som används är informationssäkert. Beslut om hur planen ska godkännas fattas av arbetskraftsmyndigheten.

Beslut om hur planen ska godkännas fattas av arbetskraftsmyndigheten. Om den arbetssökande godkänner planen under ett telefonsamtal eller på något annat motsvarande sätt, ska arbetskraftsmyndigheten alltid lämna den godkända planen till den arbetssökande också skriftligen.

Enligt det föreslagna 3 mom. ska arbetskraftsmyndigheten godkänna och elektroniskt arkivera arbetskraftsmyndighetens exemplar i den riksomfattande informationsresursen för arbetskraftservice. Den sektorsövergripande sysselsättningsplan som avses i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (381/2023) ska också föras in i det kunddatamaterial för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd som avses i 12 § i den lagen. Om den arbetssökande har godkänt planen på något annat sätt än via webbtjänsten eller genom undertecknande, ska godkännandet antecknas i de av arbetskraftsmyndighetens kunddatasystem där det behövs.

2 kap. Internationell arbetsförmedling

3 §. *Internationell arbetsförmedling från en stat som inte är avtalsslutande till Finland eller från Finland till en stat som inte är avtalsslutande.* Med avtalsslutande stat avses en stat vars medborgare på grundval av internationella avtal om fri rörlighet för arbetskraft som är förpliktande för Finland har rätt att komma till Finland för att söka arbete och ta emot det utan arbetskraftspolitisk prövning. I paragrafen föreskrivs om internationell arbetsförmedling för en arbetsgivare som söker arbetstagare från en stat som inte är avtalsslutande för arbete i Finland eller från Finland för arbete i en stat som inte är avtalsslutande. I praktiken handlar det om länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Enligt förslaget ska arbetskraftsmyndigheterna i framtiden erbjuda tjänster inom internationell arbetsförmedling till arbetsgivare som söker arbetstagare till Finland från stater som inte är avtalsslutande. En förutsättning är att tillhandahållandet av tjänsten bör anses vara ändamålsenligt med tanke på tillgången på arbetskraft. Med detta avses särskilt de områden där tillgången på arbetskraft från Finland eller avtalsslutande stater har försvårats eller för vilka uppehållstillstånd kan beviljas utan arbetskraftspolitisk prövning. Den offentliga arbetsförmedlingen har enligt förslaget särskilt till uppgift att informera om arbetslivet, arbetsmarknaden och om möjligheterna till arbete i Finland. Dessutom kan arbetsförmedlingstjänsterna omfatta till exempel anordnande av rekryteringstillfällen eller deltagande i sådana samt annat myndighetssamarbete och annat

samarbete för att främja matchning mellan internationella arbetssökande och arbetsmöjligheterna i Finland.

I enlighet med den samarbetskyldighet som föreskrivs i 9 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ska samarbete bedrivas med utvecklings- och förvaltningscentret och Business Finland vid verkställigheten, planeringen och utvecklandet av tjänster inom den internationella arbetsförmedlingen.

Om det inte för att trygga tillgången på arbetskraft är ändamålsenligt att tillhandahålla arbetsförmedlingstjänster till en arbetsgivare som söker arbetstagare från en stat som inte är avtalsslutande för arbete i Finland, kan arbetskraftsmyndigheten erbjuda arbetsgivaren information och rådgivning om tillgången på och anskaffningen av arbetskraft, om arbetsmarknaden, branscherna och yrkena i destinationslandet, om uppgifterna finns tillgängliga och om utlämnandet av uppgifterna främjar en fungerande arbetsmarknad i Finland. Enligt förslaget ska arbetskraftsmyndigheten dessutom ge allmän information, rådgivning och handledning om de uppehållstillstånd som krävs för vistelse och arbete i landet.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs om tillhandahållande av arbetsförmedlingstjänster för arbetsgivare som söker arbetstagare från Finland för att arbeta i en stat som inte är avtalsslutande. I en sådan situation kan arbetskraftsmyndigheten av särskilda skäl publicera och förmedla uppgifter om en ledig arbetsplats. Ett särskilt skäl kan vara att arbetsgivaren uttryckligen söker finskspråkiga arbetstagare eller att arbetskraftsmyndigheten har ett etablerat kundförhållande till arbetsgivaren i fråga.

I regel ska en arbetsgivare som söker arbetstagare från Finland för arbete i en stat som inte är avtalsslutande tillhandahållas informations- och rådgivningstjänster till exempel genom att arbetsgivaren hänvisas till en sådan webbplats för arbetskraftsmyndigheten eller någon annan aktör där det finns information på en allmän nivå.

Den föreslagna paragrafen innehåller inte särskilda bestämmelser om internationell arbetsförmedling för enskilda kunder som söker arbete i Finland från en stat som inte är avtalsslutande eller för enskilda kunder som från Finland söker arbete i en stat som inte är avtalsslutande. Enskilda kunder kan i en sådan situation tillhandahållas arbetsförmedlingstjänster i första hand via digitala plattformar som är allmänt tillgängliga. Om en enskild kund söker arbete i Finland från en stat som inte är avtalsslutande, kan arbetskraftsmyndigheten tillhandahålla sådan information, rådgivning och vägledning som avses i 1 kap. 2 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice. Arbetskraftsmyndigheten kan förmedla information och ge råd om lediga arbetsplatser och om jobsökning, om arbetsmarknaden, branscherna och yrkena samt om uppehållstillstånd som krävs för vistelse och arbete i landet.

Om en enskild kund från Finland söker arbete i en stat som inte är avtalsslutande, kan arbetskraftsmyndigheten ge råd om var det finns information om arbete i landet i fråga.

3 kap. Jobsökningsskyldighet

4 §. Uppgifter om jobsökningsskyldigheten. Enligt 39 § 2 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice är en arbetssökande som ansöker om arbetslöshetsförmån skyldig att på det sätt som arbetskraftsmyndigheten bestämmer informera denna om hur sysselsättningsplanen har följts. Den föreslagna paragrafen innehåller närmare bestämmelser än den motsvarande 5 a § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice om de uppgifter om uppfyllande av jobsökningsskyldigheten som den arbetssökande ska lämna till arbetskraftsmyndigheten. I bestämmelserna föreslås ändringar i fråga om den behöriga myndigheten.

Enligt 1 punkten ska den arbetssökande ange hur hen har uppfyllt sin jobbsökningsskyldighet. Med detta avses de sätt att uppfylla jobbsökningsskyldigheten som anges i 45 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice.

Enligt 2 punkten ska den arbetssökande ange när hen har vidtagit den åtgärd som hänför sig till den jobbsökning som hen anger. Informationen är nödvändig för att olika åtgärder i samband med jobbsökningen ska kunna hållas isär. Dessutom inverkar tidpunkten på vilken granskningsperiod för jobbsökningsskyldigheten enligt 44 § 1 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice en viss jobbsökningsskyldighet hänför sig till.

I 3 punkten föreskrivs det att den arbetssökande också ska lämna andra behövliga uppgifter om de arbetsplatser hen sökt. Dessa uppgifter kan till exempel vara uppgifter om arbetsuppgiften och arbetsgivaren eller uppdragsgivaren, om jobbsökningen gäller en möjlighet att arbeta som företagare.

I 45 § föreskrivs inte uttömmande om hurdana åtgärder som uppfyller jobbsökningsskyldigheten. Därför är det inte möjligt att på förhand helt och hållet bestämma vilka uppgifter den arbetssökande ska lämna vid varje tillfälle. I 4 § i förordningen föreslås därför bestämmelser om den arbetssökandes skyldighet att lämna de uppgifter som behövs för arbetsförmedlingen.

I praktiken innebär utlämnandet av de uppgifter som föreskrivs i paragrafen att den arbetssökande svarar på de frågor som ställs till hen i arbetsförmedlingens webbtjänst eller i något annat sammanhang.

Bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter som behövs för avgörande av rätten till utkomstskydd för arbetslösa finns i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) xxxxx. Uppgifterna är i princip desamma som den arbetssökande ska lämna enligt den föreslagna förordningen.

4 kap. Arbetskraftsutbildning

5 §. *Betalningsandelar för gemensamt anskaffad utbildning.* Enligt 62 § 1 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice kan en arbetskraftsmyndighet ordna arbetskraftsutbildning tillsammans med en arbetsgivare, en uppdragsgivare till en person som ämnar bli företagare eller ett företag som överlåter företagarrättigheter så att den aktören deltar i finansieringen av utbildningen (gemensamt anskaffad utbildning). Enligt 62 § 2 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice betraktas den andel av utbildningen som arbetskraftsmyndigheten finansierar som stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd, om utbildningen genomförs tillsammans med en arbetsgivare som bedriver ekonomisk verksamhet så att anställda eller inhyrda arbetstagare hos arbetsgivaren deltar i utbildningen och målet för utbildningen är att dessa ska fortsätta i arbetsgivarens tjänst eller i uppdrag hos arbetsgivaren efter utbildningen. Bestämmelser om maximibeloppen på statligt stöd för ekonomisk verksamhet finns i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd. I paragrafen föreslås närmare bestämmelser med stöd av 62 § 3 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice om betalningsandelarna för gemensamt anskaffad utbildning på så sätt att arbetskraftsmyndighetens andel av utbildningspriset inte överstiger det tillåtna stödbeloppet enligt den allmänna gruppundantagsförordningen.

I det föreslagna 1 mom. föreskrivs det om betalningsandelarna för sådan gemensamt anskaffad utbildning där utbildningen riktas till arbetstagare som är anställda hos arbetsgivaren eller till inhyrda arbetstagare som arbetar i dennes uppgifter och som har för avsikt att fortsätta i arbetsgiva-

rens tjänst. I sådana situationer bestäms arbetsgivarens och Arbetskraftsmyndighetens betalningsandelar graderat på basis av antalet anställda hos den arbetsgivare som deltar i anskaffningen och arbetsgivarens årsomsättning eller balansräkning.

I 1 punkten anges att om antalet anställda är högst 49 och om årsomsättningen eller balansomslutningen är högst 10 miljoner euro är Arbetskraftsmyndighetens betalningsandel av det totala priset för utbildningen 70 procent och arbetsgivarens betalningsandel 30 procent.

Enligt 2 punkten är Arbetskraftsmyndighetens betalningsandel av det totala priset för utbildningen 60 procent och arbetsgivarens betalningsandel 40 procent om antalet anställda är högst x och årsomsättningen eller balansomslutningen är högst x miljoner euro.

Enligt 3 punkten är Arbetskraftsmyndighetens betalningsandel av det totala priset för utbildningen 50 procent och arbetsgivarens betalningsandel 50 procent om antalet anställda är högst x och årsomsättningen eller balansomslutningen är högst x miljoner euro.

De betalningsandelar som anges ovan i punkterna 1, 2 och 3 ska baseras på de gränser som fastställs i artikel 31.4 b i den allmänna gruppundantagsförordningen, enligt vilka den högsta tillåtna stödnivån på 50 procent får höjas med 10 procentenheter om stödet beviljas medelstora företag och med 20 procentenheter om stödet beviljas små företag.

Det föreslagna 2 mom. gäller utbildning som riktar sig till personer som anställs av en arbetsgivare som deltar i anskaffningen. Då är arbetsgivarens betalningsandel av den totala anskaffningen av utbildning utan mervärdesskatt 30 procent och Arbetskraftsmyndighetens andel 70 procent. I nuläget ordnas motsvarande utbildningar som tjänsteprodukt genom RekryUtbildning.

Det föreslagna 3 mom. gäller utbildning som riktar sig till personer som blivit permitterade eller uppsagda av en arbetsgivare. Då är arbetsgivarens betalningsandel av det totala utbildningspriset utan mervärdesskatt 20 procent och Arbetskraftsmyndighetens andel 80 procent. I nuläget ordnas motsvarande utbildningar som tjänsteprodukt genom OmställningsUtbildning.

6 §. Ansökan till Arbetskraftsutbildning. I paragrafen föreslås bestämmelser om ansökan till Arbetskraftsutbildning. I sak motsvarar bestämmelserna 9 § 1 och 3 mom. i statsrådets förordning om offentlig Arbetskrafts- och företagservice. I bestämmelserna föreslås ändringar gällande den behöriga myndigheten.

7 §. Antagning av studerande till Arbetskraftsutbildning. I paragrafen föreslås närmare bestämmelser om förfarandet vid antagning av studerande till Arbetskraftsutbildning. Det föreslagna 1 mom. motsvarar i sak 9 § 1 mom. i statsrådets förordning om offentlig Arbetskrafts- och företagservice. Enligt momentet ska den Arbetskraftsmyndighet som ansvarar för antagningen av studerande se till att den sökande uppfyller de allmänna och särskilda inträdeskraven för utbildningen i fråga.

Det föreslagna 2 mom. motsvarar i sak 9 § 2 mom. i statsrådets förordning om offentlig Arbetskrafts- och företagservice. Enligt momentet kan intervjuer och lämpliga testmetoder användas vid antagningen av studerande.

8 §. Beslut och information om antagning. I paragrafen finns bestämmelser om att fatta beslut om antagning av studerande och om att informera om antagningen.

Enligt 1 mom. ska den arbetskraftsmyndighet som gjort valet ge den som ansökt om utbildning ett skriftligt beslut om resultatet av antagningen. Det beslut som ges en sökande som inte valts till utbildningen ska innehålla uppgifter om det totala antalet personer som sökt till utbildningen, som valts till utbildningen och som valts till reservplats samt en motivering till att den sökande inte har valts. Uppgifterna motsvarar de uppgifter som avses i 12 § 2 mom. i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Motiveringen till att inte välja en sökande bör ingå i alla beslut, även till exempel vid ett stort antal sökande. Motiveringen är väsentlig med tanke på tillgodoseendet av rättsskyddet och för bedömning av huruvida den sökande har rätt att söka ändring enligt 147 § 1 mom. 1 punkten i lagen om ordnande av arbetskraftsservice eller inte.

Enligt 2 mom. ska arbetskraftsmyndigheten också sända ett meddelande om det beslut som avses i 1 mom. till den arbetskraftsmyndighet som skickat ansökan.

Enligt 3 mom. ska arbetskraftsmyndigheten sända uppgifter om vem som godkänts för utbildning och om vem som valts till reservplatser till utbildningsproducenten. Uppgifterna är nödvändiga för att utbildningen ska kunna ordnas. Utbildningsproducenten sänder dem som valts till utbildningen en kallelse och annat behövligt material i anslutning till inledandet av utbildningen, om inte något annat har avtalats i anskaffningsavtalet.

5 kap. Stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen

9 §. *Kostnader som ersätts med stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen.* I paragrafen föreslås bestämmelser om de kostnader som ersätts med stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen som motsvarar 28 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. I paragrafen föreslås ändringar i fråga om den behöriga myndigheten.

I 1 mom. föreskrivs det om beviljande av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen för utförande av ändringsarbete eller anskaffning av arbetsredskap eller möbler. Med ändringar i arrangemangen på arbetsplatsen avses ändringar i arbetsplatsens konstruktioner, såsom renovering av toalettutrymmen eller till exempel byggande av hiss eller ramp för att göra det möjligt att ta sig fram på arbetsplatsen.

I 2 mom. föreskrivs det om stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen för att ersätta hjälp som ges av en annan arbetstagare. Stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen beviljas på grundval av hjälp per timme från en annan arbetstagare. Vid beräkningen av timantalet ska behovet av stöd till följd av skadan eller sjukdomen beaktas. Arbetskraftsmyndigheten kan bevilja stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen för att ersätta hjälp som ges av en annan arbetstagare högst 20 timmar i månaden. Stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen betalas på basis av faktiska timmar till ett belopp av 20 euro per timme. I praktiken innebär detta att stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen som kompensation för hjälp från en annan arbetstagare kan uppgå till högst 400 euro i månaden. Stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen betalas för högst 18 månader.

Eftersom arbetsgivaren i fråga om en arbetstagare i arbetsavtalsförhållande redan enligt diskrimineringslagen (1325/2014) och arbetarskyddslagen (738/2002) är skyldig att inleda ändringsarbeten, är enligt det föreslagna 3 mom. en förutsättning för beviljande av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen att arbetsgivaren deltar i finansieringen av de kostnader som avses i 1 mom. med ett belopp som kan anses skäligt. Vid bedömningen av arbetsgivarens finansieringsandel ska arbetskraftsmyndigheten beakta arbetsgivarens ekonomiska situation.

Enligt det föreslagna 4 mom. ska arbetsgivaren lämna in behövliga utredningar till arbetskraftsmyndigheten för bedömning av behovet av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen. I praktiken innebär detta till exempel ett utlåtande från företagshälsovården om behovet av ändringsarbete för en arbetstagare i arbete. Om det är fråga om en rekryteringssituation, bedömer arbetskraftsmyndigheten vilken inverkan skadan och sjukdomen har på arbetet för den som anställs i samband med serviceprocessen för den enskilda kunden.

6 kap. Ersättning för rese- och logikostnader

10 §. Resor som ersätts. I paragrafen föreslås bestämmelser som motsvarar 25 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice om resor för vilka arbetskraftsmyndigheten kan bevilja ersättning. I paragrafen föreslås ändringar i fråga om den behöriga myndigheten.

Enligt 1 mom. 1 punkten kan en resa till anställningsintervju ersättas, om arbetet pågår i minst två veckor och arbetstiden i genomsnitt är minst 18 timmar per vecka. En förutsättning för ersättning för kostnaderna är inte att arbetskraftsmyndigheten har lagt fram ett arbetserbjudande eller att ett arbete har ledigförklarats i arbetskraftsmyndighetens kundinformationssystem.

I 2 och 3 punkten finns bestämmelser om ersättning för resor i samband med ansökan till arbetskraftsutbildning. Enligt 3 punkten ersätts resor till en läroanstalt eller i syfte att bekanta sig med förhållandena på en arbetsplats endast om en enskild kund har en skada eller sjukdom som förutsätter en möjlighet att bekanta sig med läroanstaltens eller arbetsplatsens lämplighet och tillgänglighet innan arbetskraftsutbildningen inleds. I annat fall ersätts inte resekostnaderna för ett separat besök.

Enligt 4 punkten kan en resa för att delta i sakkunnigbedömning ersättas.

I 5 punkten föreskrivs det om resor till arbetskraftsmyndigheten som ersätts om det är fråga om en sådan enskild kund som avses i 102 § 3 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice. I regel svarar kunden själv för kostnaderna för besök för att sköta ärenden hos arbetskraftsmyndigheten. Resekostnaderna kan ersättas för en arbetslös enskild kund som på grund av sin skada eller sjukdom behöver transportservice för att kunna besöka arbetskraftsmyndighetens verksamhetsställe för utarbetande eller revidering av en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter sysselsättningsplanen, eller för att få personlig yrkesvals- och karriärvägledning, om ett personligt besök i dessa situationer ska anses nödvändigt med tanke på hur serviceprocessen framskrider.

I 2 mom. finns en bestämmelse om att arbetskraftsmyndigheten kan bevilja ersättning för rese- och logikostnader också i samband med resor tur och retur för en anställningsintervju i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Förutsättningen är att arbetet pågår i minst två veckor och arbetstiden i genomsnitt är 18 timmar i veckan. Att begränsa ersättningen för resor för arbetssökande till resor endast i hemlandet strider mot principen om likabehandling i EU-rätten och principen om fri rörlighet för arbetstagare.

11 §. Ersättningsgrund för rese- och logikostnader. I paragrafen föreslås bestämmelser som motsvarar 26 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice om ersättningsgrunden för resekostnader som avses i 11 §. I paragrafen föreslås ändringar gällande den behöriga myndigheten.

Ersättningsgrunden för resekostnader enligt 1 mom. är resan i kilometer multiplicerat med 0,21 euro. Resekostnaderna ersätts till den del som överstiger självriskan i euro. Den fasta självriskandelen i euro för en dag är 12 euro. Ersättningen betalas till fullt belopp till den del den överstiger självriskandelen.

Enligt det föreslagna 2 mom. anses resan ha börjat från den arbetslösa arbetssökandes faktiska bostad. Som personens faktiska bostad betraktas den bostad som antecknats för personen i det riksomfattande kundinformationssystemet för arbetskraftsservice.

Enligt det föreslagna 3 mom. beviljas ersättning för logikostnaderna på basis av de kostnader som uppkommit för login. Maximibeloppet för logikostnaderna är dock högst 80 euro per dygn.

7 kap. Kostnadsersättning

12 §. Kostnadsersättningens belopp. I paragrafen föreslås bestämmelser om kostnadsersättningens belopp som motsvarar 21 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagservice. Kostnadsersättningens belopp påverkas av om sysselsättningsfrämjande service ordnas inom eller utanför den arbetssökandes pendlingsregion. Det är inte nödvändigtvis lätt att konstatera saken, eftersom servicen kan ordnas på flera platser och den arbetssökande under samma dag kan delta i servicen både inom och utanför sin pendlingsregion.

För att en plats som inverkar på kostnadsersättningens storlek ska kunna avgöras på ett enhetligt sätt, föreskrivs det i 1 och 2 mom. att deltagandet i servicen inom eller utanför pendlingsregionen ska avgöras beroende på var servicen huvudsakligen ordnas. En plats där uppskattningsvis mer än 60 procent av servicen ordnas betraktas som den plats där servicen i huvudsak ordnas. Bedömningen görs på grundval av den information som fanns tillgänglig vid den tidpunkt då servicen inleddes och eventuella senare ändringar påverka inte ärendet, om det inte finns särskilda skäl till detta. Ett särskilt skäl kan till exempel vara att platsen där servicen ordnas ändras på grundval av en individuell studieplan.

Kostnadsersättningen betalas enligt 1 och 2 mom. till samma belopp under hela servicetiden. Detta kan innebära att den arbetssökande får en kostnadsersättning på 18 euro per dag även för den tid hen deltar i servicen inom sin pendlingsregion eller att hen endast får en kostnadsersättning på 9 euro per dag även för den tid hen deltar i servicen utanför sin pendlingsregion. Det är administrativt enkelt att avgöra var servicen ordnas på det sätt som anges ovan.

Om den plats där den sysselsättningsfrämjande servicen huvudsakligen ordnas inte kan avgöras på det sätt som avses i 1 eller 2 mom., ska kostnadsersättning betalas enligt om den arbetssökande faktiskt deltar i servicen inom eller utanför sin pendlingsregion. Kostnadsersättningens belopp kan då variera från dag till dag. Om den arbetssökande till exempel under en dag då hen deltar i servicen lämnar sin pendlingsregion eller återvänder till sin pendlingsregion, anses servicen under dagen i fråga ha ordnats på avgångsplatsen.

13 §. Kostnadsersättning i samband med utbildning som anordnas av Stiftelsen Utbildning Nordkalotten. Den föreslagna paragrafen motsvarar 22 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagservice. En del av de arbetssökande som deltar i arbetskraftsutbildning som Stiftelsen Utbildning Nordkalotten ordnar i Sverige bor hemma i Finland under utbildningstiden. Eftersom de inte under veckosluten orsakas kostnader för deltagande i utbildningen, är det inte motiverat att betala kostnadsersättning enligt 105 § 1 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice för sju dagar per kalendervecka. Av denna anledning föreskrivs det i paragrafen att kostnadsersättning i en sådan situation ska betalas för högst fem dagar per kalendervecka.

14 §. Meddelanden och uppgifter i anslutning till utbetalning av kostnadsersättning. Den föreslagna paragrafen motsvarar i sak 23 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. I paragrafen föreslås ändringar gällande den behöriga myndigheten. Enligt 1 mom. 1 punkten ska arbetskraftsmyndigheten meddela arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten huruvida den arbetssökande deltar i service inom sin pendlingsregion, utanför pendlingsregionen eller inom sin pendlingsregion, men utanför sin hemkommun. Arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten har inte dessa uppgifter, men i egenskap av tillhandahållare av servicen har arbetskraftsmyndigheten kännedom om uppgifterna eller kan utreda dem. Arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten beslutar på basis av uppgifterna om beloppet av den kostnadsersättning som betalas till den arbetssökande.

Arbetskraftsmyndigheten ska också underrätta den som betalar arbetslöshetsförmånen om ferieperioder under arbetskraftsutbildningen och under sådana frivilliga studier som avses i 28–32 § i lagen om främjande av integration. Bestämmelser om anmälningssplikten finns i 1 mom. 2 punkten. Med stöd av 106 § 1 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice betalas ingen kostnadsersättning för ferieperioder.

Även dagar för deltagande i jobbsökningsträning, karriärträning, utbildningsprövning och arbetsprövning ska meddelas, eftersom kostnadsersättning enligt 105 § 2 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice betalas för tiden för dessa tjänster endast för de dagar då servicen ordnas och den arbetssökande deltar i servicen.

8 kap. Sysselsättningskyldighet

15 §. Skyldighet att ge upplysningar om möjligheterna till rehabilitering, utbildning och arbete. I paragrafen föreskrivs i sak på motsvarande sätt som i 30 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice om arbetskraftsmyndighetens skyldighet att lämna den arbetssökande uppgifter om möjligheterna till rehabilitering, utbildning och arbete. I paragrafen föreslås ändringar gällande den behöriga myndigheten.

16 §. Sysselsättningsförfarande. Den föreslagna regleringen motsvarar i sak 31 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. I paragrafen föreslås ändringar gällande den behöriga myndigheten.

9 kap. Ansökan om, beviljande av och utbetalning av stöd, subventioner och ersättningar

17 §. Ansökan om stöd, subventioner och ersättningar. Paragrafen innehåller bestämmelser om hur stöd, subventioner och ersättningar ska sökas. Enligt den föreslagna paragrafen ska ansökan om de stöd, subventioner och ersättningar som avses i lagen om ordnande av arbetskraftsservice göras i e-tjänsten för arbetskraftsservice. Ansökan kan också lämnas in till arbetskraftsmyndigheten på en pappersblankett.

18 §. Ansökan om och utbetalning av subvention eller stöd som beviljats för lönesubventionerat arbete och sysselsättningsstöd avseende personer som fyllt 55 år. Paragrafen innehåller bestämmelser om att stöd för arbete med lönesubvention och sysselsättningsstöd för personer som fyllt 55 år som i sak motsvarar 16 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. I paragrafen föreslås ändringar gällande den behöriga myndigheten.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska stöd och subvention sökas för en period av löneutbetalningsperioder som löpt ut under en kalendermånad och som då utgör en utbetalningsperiod. Utbetalningsperioderna följer perioderna för anmälningar till inkomstdatasystemet, oberoende av hur

ofta arbetsgivaren betalar ut lönen. Arbetsgivaren kan också ansöka om utbetalning av subvention eller stöd för flera utbetalningsperioder på en gång.

I 2 mom. föreskrivs det en tidsfrist inom vilken ansökan om utbetalning av subvention eller stöd ska lämnas in. Ansökan om utbetalning av alla subventioner och stöd som innefattas av ett stödbeslut ska lämnas in inom tre månader från utgången av den kalendermånad under vilken den sista utbetalningsperiod som ingår i subventions- eller stödperioden löper ut. Ansökan om utbetalning ska lämnas till Arbetskraftsmyndigheten.

19 §. Ansökan om och utbetalning av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen. I paragrafen föreslås bestämmelser om ansökan och utbetalning av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen som i sak motsvarar 29 § i statsrådets förordning om offentlig Arbetskrafts- och företagservice. I paragrafen föreslås ändringar gällande den behöriga myndigheten.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen för ändringsarbete eller anskaffning av arbetsutrustning eller möbler sökas senast inom en månad efter det att ändringsarbetet utförts eller anskaffningen gjorts. Arbetskraftsmyndigheten kan också godkänna att stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen betalas ut helt eller delvis i förskott.

Enligt det föreslagna 2 mom. betalas stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen ut varje månad i efterhand för att ersätta den hjälp som ges av en annan arbetstagare. Eftersom stödet för specialarrangemang på arbetsplatsen betalas ut på grundval av de faktiska timmarna i denna situation är det inte möjligt att betala ut stödet i förskott. Ansökan om utbetalning ska lämnas in inom två månader efter det att utbetalningsperioden har löpt ut.

20 §. Utbetalning av startpeng. De föreslagna bestämmelserna motsvarar 18 § 3 mom. i statsrådets förordning om offentlig Arbetskrafts- och företagservice. I paragrafen föreslås en ändring i fråga om den behöriga myndigheten.

21 §. Ansökan om och utbetalning av ersättning för rese- och logikostnader. Den föreslagna regleringen motsvarar 27 § i statsrådets förordning om offentlig Arbetskrafts- och företagservice med ändringar som gäller den behöriga myndigheten.

22 §. Kostnadsersättning som beviljas av Arbetskraftsmyndigheten. I paragrafen föreslås bestämmelser om ansökan hos Arbetskraftsmyndigheten om kostnadsersättning och om utbetalningen av ersättningen som motsvarar 24 § i statsrådets förordning om offentlig Arbetskrafts- och företagservice. I paragrafen föreslås ändringar i fråga om den behöriga myndigheten.

Enligt 103 § 3 mom. i lagen om ordnande av Arbetskraftsservice kan Arbetskraftsmyndigheten bevilja kostnadsersättning till en enskild kund som deltar i sådan sysselsättningsfrämjande service som överenskommit i sysselsättningsplanen eller i en plan som ersätter den, som orsakas nödvändiga kostnader för deltagandet i servicen och som inte har rätt till kostnadsersättning med stöd av 103 § 1 mom. eller rätt till motsvarande ersättning med stöd av någon annan lag. Enligt det föreslagna 1 mom. ska Arbetskraftsmyndigheten fatta beslut om den kostnadsersättning som avses i 103 § 3 mom. i lagen om ordnande av Arbetskraftsservice samtidigt som myndigheten och den enskilda kunden i sysselsättningsplanen eller i en plan som ersätter den avtalar om kundens deltagande i sysselsättningsfrämjande service. Om kostnaderna för kundens deltagande i servicen inte har varit förutsebara vid utarbetandet eller översynen av planen, kan Arbetskraftsmyndigheten fatta beslut om kostnadsersättningen också i ett senare skede.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska en enskild kund ansöka om utbetalning av kostnadsersättning hos Arbetskraftsmyndigheten. Kostnadsersättningen betalas månatligen i efterskott. Ingen tidsfrist anges för ansökan om kostnadsersättning. Den retroaktiva utbetalningen av ersättningen begränsas dock av en föreslagen bestämmelse, enligt vilken kostnadsersättningen inte utan särskilt vägande skäl betalas ut retroaktivt för längre tid än den månad som föregår inledandet av ansökan. Bestämmelsen innebär alltså en möjlighet att retroaktivt betala ut ersättning även för längre tid, om det finns särskilt vägande skäl till detta. Undantagströskeln föreslås dock vara hög. Arbetskraftsmyndigheten bedömer villkoret för undantaget i varje enskilt fall. Motsvarande undantagsvillkor har enligt vedertagen praxis tillämpats bland annat vid ansökan om arbetslöshetsförmån.

Ett särskilt vägande skäl kan till exempel vara att personen i fråga undantagsvis har beviljats ersättning i efterhand efter det att servicen har inletts och därför inte har kunnat ansöka om utbetalning av ersättningen tidigare. Även till exempel att nätanslutningarna inte fungerar eller en liknande situation kan i vissa fall vara ett särskilt vägande skäl för att retroaktivt godkänna utbetalning för längre tid än den månad som föregår inledandet av ansökan.

6. Ikraftträdande

Förordningen föreslås träda i kraft den 1 januari 2025.

Statsrådets förordning om offentlig arbetskraftsservice

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs:

1 kap.

Sysselsättningsplan

1 §

Strukturen för en sysselsättningsplan och en plan som ersätter sysselsättningsplanen

Sysselsättningsplanen och den plan som ersätter sysselsättningsplanen består av en kartläggning och en handlingsplan. Kartläggningen innehåller den arbetssökandes uppskattade servicebehov och en sammanfattning av den arbetssökandes situation. I handlingsplanen antecknas en sammanfattning av den arbetssökandes mål samt specificerade överenskomna åtgärder och tjänster för att målen ska kunna nås, en tidtabell för åtgärderna och tjänsterna samt uppföljningssättet.

2 §

Godkännande och arkivering av en sysselsättningsplan och en plan som ersätter sysselsättningsplanen

Parterna i planen godkänner handlingsplansdelen i sysselsättningsplanen eller den plan som ersätter sysselsättningsplanen.

Den arbetssökande godkänner planen elektroniskt i den för ändamålet avsedda webbtjänsten eller genom att underteckna planen. Om planen godkänns genom underskrift, ges den undertecknade planen till den arbetssökande. Arbetskraftsmyndigheten kan också förutsätta att den arbetssökande ska godkänna planen på något annat sätt. Arbetskraftsmyndigheten ska då försäkra sig om att den arbetssökande förstår planens innehåll och betydelse, och den godkända planen ska lämnas till den arbetssökande via webbtjänsten eller på något annat lämpligt sätt.

Arbetskraftsmyndighetens exemplar godkänns och arkiveras elektroniskt i den nationella informationsresursen för arbetskraftsservice. En i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (381/2023) avsedd sektorsövergripande sysselsättningsplan ska också föras in i det kunddatamaterial för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd som avses i 12 § i den lagen. Om arbetssökanden godkänner planen på något annat sätt än i webbtjänsten eller genom att underteckna planen, ska en anteckning om godkännandet göras i informationsresursen och vid behov i kunddatamaterialet.

2 kap.

Internationell arbetsförmedling

3 §

Internationell arbetsförmedling från en stat som inte är avtalsslutande till Finland eller från Finland till en stat som inte är avtalsslutande

Arbetskraftsmyndigheten ska tillhandahålla arbetsförmedlingsservice åt arbetsgivare som till arbete i Finland söker arbetstagare från en annan stat än en stat vars medborgare på basis av internationella avtal om arbetskraftens fria rörlighet som är förpliktande för Finland har rätt att utan arbetskraftspolitisk prövning komma till Finland för att söka arbete och ta emot arbete (avtalsslutande stat), om tillhandahållandet av service är ändamålsenligt med tanke på tillgången på arbetskraft.

Om en arbetsgivare söker arbetstagare från Finland till arbete i en stat som inte är avtalslutande enligt 1 mom., kan arbetskraftsmyndigheten av särskilda skäl publicera och förmedla information om ledigförklarade platser.

3 kap.

Jobbsökningskyldighet

4 §

Uppgifter om jobbsökningskyldigheten

En arbetssökande som ansöker om arbetslöshetsförmån ska underrätta arbetskraftsmyndigheten om

- 1) hur den arbetssökande har fullgjort sin jobbsökningskyldighet,
- 2) när den arbetssökande har vidtagit den jobbsökningsrelaterade åtgärden,
- 3) övriga uppgifter om den arbetsmöjlighet eller arbetsuppgift som sökts samt uppgifter om arbetsgivaren eller om den som låter utföra arbetet,
- 4) övriga sådana uppgifter om arbetsmöjligheten som behövs för att genomföra arbetsförmedlingen.

4 kap.

Arbetskraftsutbildning

5 §

Betalningsandelar för gemensamt anskaffad utbildning

Om gemensamt anskaffad utbildning riktas till anställda eller inhyrda arbetstagare hos en arbetsgivare och avsikten är att dessa ska fortsätta i arbetsgivarens tjänst, bestäms arbetsgivarens och arbetskraftsmyndighetens betalningsandelar i fråga om utbildningens totala pris utan mervärdesskatt utifrån antalet anställda hos den arbetsgivare som deltar i anskaffningen och arbetsgivarens årsomsättning eller balansräkning på följande sätt:

- 4) om antalet anställda är högst 49 och årsomsättningen eller balansomslutningen inte överstiger 10 miljoner euro, är arbetsgivarens betalningsandel 30 procent och arbetskraftsmyndighetens betalningsandel 70 procent av utbildningens totala pris,
- 5) om antalet anställda är 50–249 och årsomsättningen inte överstiger 50 miljoner euro eller balansomslutningen inte överstiger 43 miljoner euro, är arbetsgivarens betalningsandel 40 procent och arbetskraftsmyndighetens betalningsandel 60 procent av utbildningens totala pris,
- 6) om antalet anställda är minst 250 och årsomsättningen överstiger 50 miljoner euro eller balansomslutningen överstiger 43 miljoner euro, är arbetsgivarens betalningsandel 50 procent och arbetskraftsmyndighetens betalningsandel 50 procent av utbildningens totala pris,

Om utbildningen riktas till personer som ska anställas hos en arbetsgivare som deltar i anskaffningen, är arbetsgivarens betalningsandel 30 procent av utbildningens totala pris utan mervärdesskatt och arbetskraftsmyndighetens andel 70 procent.

Om utbildningen riktas till personer som permitterats eller sagts upp från arbetsgivarens tjänst är arbetsgivarens betalningsandel 20 procent av utbildningens totala pris utan mervärdesskatt och arbetskraftsmyndighetens andel 80 procent.

6 §

Ansökan till arbetskraftsutbildning

Till arbetskraftsutbildning söks elektroniskt via den för ändamålet avsedda webbtjänsten. Till arbetskraftsutbildning kan också sökas skriftligt med en blankett, som undertecknas och lämnas in till den arbetskraftsmyndighet som svarar för antagningen av studerande.

Den som söker till arbetskraftsutbildning ska på begäran som bilaga till sin ansökan lämna in sådana kompletterande redogörelser och betyg som behövs för antagningen av studerande och genomförandet av utbildningen.

7 §

Antagning av studerande till arbetskraftsutbildning

Den arbetskraftsmyndighet som ansvarar för antagningen av studerande ska säkerställa att sökanden uppfyller de allmänna kraven för utbildning och andra särskilda inträdeskrav för respektive utbildning.

Vid antagningen av studerande kan intervjuer göras och lämpliga testmetoder användas.

8 §

Beslut och information om antagning

Den arbetskraftsmyndighet som beslutat om antagningen ska meddela dem som sökt till utbildningen om resultatet av antagningen genom ett skriftligt beslut. Det beslut som meddelas en sökande som inte blivit antagen till utbildningen ska innehålla uppgifter om det totala antalet sökande, det sammanlagda antalet antagna och personer som står som reserv samt en motivering till avslaget.

Arbetskraftsmyndigheten ska informera också den arbetskraftsmyndighet som skickat ansökan om det beslut som avses i 1 mom.

Arbetskraftsmyndigheten ska informera utbildningsproducenten om dem som antagits till utbildningen och dem som står i reserv. Utbildningsproducenten ska skicka en kallelse och annat material som behövs för att inleda utbildningen till dem som har antagits, om inte något annat har överenskommit i anskaffningsavtalet.

5 kap.

Stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen

9 §

Kostnader som ersätts med stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen

Arbetskraftsmyndigheten kan i stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen bevilja högst 4000 euro per person för följande kostnader:

1) arbetsredskap, möbler eller ändringar av förhållandena på arbetsplatsen som är nödvändiga för att eliminera eller lindra de olägenheter som en skada eller sjukdom medför,

2) kostnader för anskaffning av ett nytt arbetsredskap eller en möbel, om kostnaderna understiger kostnaderna för ändring enligt 1 punkten.

Arbetskraftsmyndigheten kan bevilja stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen för att ersätta den hjälp en annan arbetstagare ger högst 20 timmar i månaden under högst 18 månader. Stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen betalas enligt det faktiska antalet timmar till ett belopp av 20 euro per timme.

Om arbetsgivaren har ansökt om stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen för kostnader som föranleds av en arbetstagares skada eller sjukdom enligt 1 mom., förutsätter beviljandet av stöd att arbetsgivaren deltar i finansieringen av kostnaderna med ett belopp som anses vara rimligt.

Arbetsgivaren ska till Arbetskraftsmyndigheten lämna in de redogörelser som behövs för att bedöma behovet av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen.

6 kap.

Ersättning för rese- och logikostnader

10 §

Resor som ersätts

Arbetskraftsmyndigheten kan bevilja ersättning för följande rese-och logikostnader i samband med resor tur och retur i Finland:

1) resa till anställningsintervju, om arbetet pågår i minst två veckor och arbetstiden i genomsnitt är minst 18 timmar per vecka,

2) resa till antagning av studerande eller lämplighetsprov till Arbetskraftsutbildning,

3) resa i syfte att bekanta sig med en läroanstalt eller förhållandena på en arbetsplats, om en enskild kund har en skada eller sjukdom som förutsätter en möjlighet att bekanta sig med läroanstaltens eller arbetsplatsens lämplighet och tillgänglighet innan Arbetskraftsutbildningen eller prövningen inleds,

4) resa för att delta i sakkunnigbedömning,

5) resa till Arbetskraftsmyndigheten för utarbetande eller revidering av en sysselsättningsplan eller plan som ersätter sysselsättningsplanen, eller för att få personlig yrkes- och karriärvägledning, om det är fråga om en sådan enskild kund som avses i 102 § 3 mom. i lagen om ordnande av Arbetskraftsservice.

Arbetskraftsmyndigheten kan bevilja ersättning för rese- och logikostnader också i samband med resor tur och retur för anställningsintervju i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om de förutsättningar som anges i 1 mom. 1 punkten uppfylls.

11 §

Ersättningsgrund för rese- och logikostnader

Ersättningsgrunden för resekostnader enligt 10 § är resan i kilometer multiplicerat med 0,21 euro. Av resekostnaderna ersätts den del som överstiger 12 euro, dock högst 200 euro.

När resans längd bestäms, anses resan ha börjat från den arbetslösa arbetssökandens faktiska bostad. Om det inte är befogat att göra någon annan bedömning, betraktas som personens faktiska bostad den bostad som antecknats för personen i det riksomfattande kundinformationssystemet för Arbetskraftsservice.

För logikostnaderna beviljas ersättning på basis av de kostnader som uppkommit för login, dock högst 80 euro per dygn.

7 kap.

Kostnadsersättning

12 §

Kostnadsersättningens belopp

Om servicen i huvudsak ordnas på ett ställe inom arbetssökandens pendlingsregion, anses det att servicen i sin helhet ordnas inom arbetssökandens pendlingsregion.

Om servicen i huvudsak ordnas på ett ställe utanför arbetssökandens pendlingsregion, anses det att servicen i sin helhet ordnas utanför arbetssökandens pendlingsregion.

Om det inte finns något huvudsakligt ställe där servicen ordnas, anses det att servicen ordnas inom eller utanför arbetssökandens pendlingsregion, beroende på var arbetssökanden vid varje enskilt tillfälle deltar i servicen.

13 §

Kostnadsersättning i samband med utbildning som anordnas av Stiftelsen Utbildning Nordkalotten

Till en arbetssökande som deltar i arbetskraftsutbildning som anordnas av Stiftelsen Utbildning Nordkalotten och som under utbildningen bor i Finland betalas kostnadsersättning för högst fem dagar per kalendervecka.

14 §

Meddelanden och uppgifter i anslutning till utbetalning av kostnadsersättning

För utbetalning av kostnadsersättning enligt 103 § 1 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ska arbetskraftsmyndigheten lämna arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten

1) uppgift om huruvida den arbetssökande deltar i service inom sin pendlingsregion, utanför pendlingsregionen eller inom sin pendlingsregion, men utanför sin hemkommun,

2) uppgift om ferieperioder under arbetskraftsutbildningen och under sådana frivilliga studier som avses i 28–32 § i lagen om främjande av integration (681/2023),

3) uppgift om dagar för deltagande i jobbsökarträning, karriärträning, utbildningsprövning och arbetsprövning.

8 kap.

Sysselsättningsskyldighet

15 §

Skyldighet att ge upplysningar om möjligheterna till rehabilitering, utbildning och arbete

Arbetskraftsmyndigheten ska upplysa arbetssökande som avses i 108 § 1 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice om deras rätt till

1) sysselsättningsfrämjande rehabilitering,

2) sysselsättningsfrämjande arbetskraftsutbildning,

3) arbete som hemkommunen erbjuder möjlighet till, om den arbetssökande inte får sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden eller om det inte kan ordnas lämplig arbetskraftsutbildning eller rehabilitering för personen.

Arbetskraftsmyndigheten ska upplysa arbetssökande som avses i 108 § 2 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice om att de har rätt till

1) sysselsättningsfrämjande service,

2) lönesubventionerat arbete hos någon annan än kommunen,

3) arbete som hemkommunen erbjuder möjlighet till, om den arbetssökande inte får sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden eller om det inte kan ordnas lämplig sysselsättningsfrämjande service eller möjlighet till lönesubventionerat arbete hos någon annan än kommunen.

16 §

Sysselsättningsförfarande

Arbetskraftsmyndigheten ska informera den sysselsättningskyldiga kommunen om kommunens sysselsättningskyldighet. Av sysselsättningsanmälan ska framgå grunden för sysselsättningskyldigheten, den utbildning och arbetserfarenhet som den som ska sysselsättas har samt övriga uppgifter som behövs med tanke på sysselsättandet.

Sysselsättningsanmälan ska göras senast två veckor före utgången av maximitiden för dagpeningsperioden enligt 6 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002).

Om arbetet som ordnas på grundval av sysselsättningskyldigheten ingås ett arbetsavtal för viss tid som arbetstagaren får upphäva under avtalsperioden för att övergå till ett nytt anställningsförhållande.

9 kap.

Ansökan om, beviljande av och utbetalning av stöd, subventioner och ersättningar

17 §

Ansökan om stöd, subventioner och ersättningar

Ansökan om stöd, subventioner och ersättningar som avses i lagen om ordnande av arbetskraftservice görs i e-tjänsten för arbetskraftservice. Ansökan kan också lämnas in till arbetskraftsmyndigheten på en pappersblankett.

18 §

Ansökan om och utbetalning av subvention eller stöd som beviljats för lönesubventionerat arbete och sysselsättningsstöd avseende personer som fyllt 55 år

Lönesubvention och sysselsättningsstöd avseende personer som fyllt 55 år betalas ut i efterskott så att utbetalningsperioden innefattar de lönebetalningsperioder som löpt ut under en kalendermånad. Arbetsgivaren kan ansöka om utbetalning av subvention eller stöd för flera utbetalningsperioder på en gång. Subventionen eller stödet betalas dock ut enligt utbetalningsperiod. Om subventions- eller stödperioden löper ut eller anställningsförhållandet för den som anställts med subvention eller stöd upphör under utbetalningsperioden, löper utbetalningsperioden ut vid samma tidpunkt.

Ansökan om utbetalning av sådana subventioner eller stöd som avses i 1 mom. ska lämnas in till den arbetskraftsmyndighet som beviljat stödet eller subventionen inom tre månader från utgången av den kalendermånad under vilken den sista utbetalningsperiod som ingår i subventions- eller stödperioden löper ut. Subventions- eller stödperioden är den period som i beslutet om beviljande av subvention eller stöd har angetts som subventionens eller stödets varaktighet. Om subvention eller stöd beviljas genom ett nytt beslut för en längre tid än så, anses det vara fråga om en ny

subventions- eller stödperiod, även om perioden börjar omedelbart efter att den föregående perioden löpt ut.

19 §

Ansökan om och utbetalning av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen

Stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen för kostnader som avses i 9 § 1 mom. ska sökas hos Arbetskraftsmyndigheten inom en månad från det att ändringsarbetet gjordes eller arbetsredskapet eller möbelen anskaffades. Arbetskraftsmyndigheten kan godkänna att stödet för specialarrangemang på arbetsplatsen betalas helt eller delvis i förskott.

Stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen för att ersätta den hjälp en annan arbetstagare ger betalas månatligen i efterskott. Ansökan om utbetalning av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen ska lämnas in inom två månader från utgången av utbetalningsperioden.

20 §

Utbetalning av startpeng

Startpeng betalas ut månatligen i efterskott. Ansökan om utbetalning av startpeng ska lämnas in till den Arbetskraftsmyndighet som beviljat startpengen inom två månader från utgången av utbetalningsperioden.

21 §

Ansökan om och utbetalning av ersättning för rese- och logistikostnader

Ersättning för rese- och logistikostnader ska sökas hos Arbetskraftsmyndigheten inom en månad från det att resan avslutades. Arbetskraftsmyndigheten kan godkänna att ersättningen betalas helt eller delvis i förskott.

22 §

Kostnadsersättning som beviljas av Arbetskraftsmyndigheten

Arbetskraftsmyndigheten ska fatta beslut om kostnadsersättning enligt 103 § 3 mom. i lagen om ordnande av Arbetskraftsservice samtidigt som myndigheten och en enskild kund i sysselsättningsplanen eller en ersättande plan kommer överens om deltagande i sådan service som stöder sysselsättning. Om de kostnader som deltagandet i servicen medför för kunden inte har kunnat förutses när planen utarbetades eller reviderades, kan Arbetskraftsmyndigheten fatta beslutet om kostnadsersättningen även vid en senare tidpunkt.

En enskild kund ska ansöka om utbetalning av kostnadsersättningen hos Arbetskraftsmyndigheten. Kostnadsersättningen betalas ut månatligen i efterskott. Kostnadsersättning betalas inte utan särskilt vägande skäl retroaktivt för längre tid än för den månad som föregår den tidpunkt då ansökan blev anhängig.

Denna förordning träder i kraft den xx xxxx 20xx.

...minister Förnamn Efternamn

Titel Förnamn Efternamn

ASETUS 2: VALTIONEUVOSTON ASETUS TYÖVOIMAPALVELUIDEN OHJAUKSESTA

Muistio

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ

MUISTIO
21.2.2024

Liite 1

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI TYÖVOIMAPALVELUIDEN OHJAUKSESTA

1 Asian tausta ja asetuksenantovaltuudet

Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä (380/2023, *järjestämislaki*) tulee voimaan 1.1.2025. Kyseisellä lailla julkisten työvoimapalveluiden järjestämisvastuu siirretään valtion työ- ja elinkeinotoimistoilta kunnille ja kuntien muodostamille yhteistoiminta-alueille, työllisyysalueille.

Järjestämislain 3 luvussa säädetään työvoimapalveluiden ohjauksesta ja valvonnasta. Julkisten työvoimapalveluiden yleinen ohjaus, kehittäminen ja valvonta kuuluvat työ- ja elinkeinoministeriölle (järjestämislaki 20 §). Valtion viimekätiseen vastuuseen kuuluvista elementeistä säädetään järjestämislain 21-25 §:ssä.

Järjestämislain 21 §:n 1 momentin mukaan valtioneuvosto vahvistaa työ- ja elinkeinoministeriön esittelystä hallituskausittain työllisyyden edistämisen valtakunnalliset tavoitteet. Työ- ja elinkeinoministeriö seuraa ja arvioi tavoitteiden toteutumista vuosittain. Valtioneuvosto voi tarkistaa tavoitteita, jos työmarkkinatilanteessa tapahtuu olennaisia muutoksia. Pykälän 4 momentissa säädetty asetuksenantovaltuus mahdollistaa tarkempien säännösten antamisen työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja tarkistamisesta.

Järjestämislain 22 §:ssä säädetään työllisyyden edistämisen valtakunnallisesta neuvottelukunnasta, sen kokoonpanosta ja tehtävistä. Pykälä sisältää valtuuden antaa tarkempia säännöksiä neuvottelukunnan kokoonpanosta, jaostoista, tehtävistä ja työskentelytavoista.

Järjestämislain 23 §:ssä säädetään alueellisista työllisyyden edistämisen yhteistyö- ja seurantakeskusteluista. Pykälä sisältää valtuuden antaa tarkempia säännöksiä alueellisten työllisyyden edistämisen yhteistyö- ja seurantakeskustelujen järjestämisestä ja sisällöstä valtioneuvoston asetuksella.

Järjestämislain 143 §:ssä säädetään yksityisistä työvoimapalveluista. Pykälän 3 momenttiin sisältyy perussäännös työ- ja elinkeinoministeriön oikeudesta saada yksityisiä työvoimapalveluja tarjoavilta tai niitä edustavalta yhteisöltä yksityisiä työvoimapalveluja koskevia tietoja. Momenttiin sisältyy myös asetuksenantovaltuus, jonka mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä annettavista tiedoista sekä tietojen toimittamista koskevasta menettelystä.

2 Asian valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu virkatyönä työ- ja elinkeinoministeriössä yhteistyössä kehittämisen- ja hallintokeskuksen kanssa. Valmistelussa on hyödynnetty TE-palvelut 2024 ja KOTO24 –uudistusten toimeenpanemiseksi asetettuja Ohjaus ja tiedolla johtaminen

–työryhmää sekä Sote-yhdyspinnat-työryhmää. Työryhmissä ovat edustettuina mm. elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen kehittämis- ja hallintokeskus (jäljempänä *kehittämis- ja hallintokeskus*), elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset (jäljempänä *ELY-keskukset*), työ- ja elinkeinotoimistot, eri kuntaverkostot ja Suomen Kuntaliitto ry sekä valtiovarainministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö ja opetus- ja kulttuuriministeriö.

Asetusluonnos oli kirjallisella lausuntokierroksella [xx.xx.xxxx.-xx.xx.xxxx]. Lausuntoa pyydettiin [tahot].

Asetusehdotuksen valmisteluasiakirjat ovat julkisessa palvelussa osoitteessa [linkki]

3 Keskeiset ehdotukset

Asetuksella annettaisiin työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain nojalla tarkempaa sääntelyä työllistymisen edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja tarkistamisesta sekä työllisyyden edistämisen valtakunnallisen neuvottelukunnan kokoonpanosta ja jaostoista. Työllisyyden edistämisen neuvottelukunnassa olisi laaja sidosryhmien edustus ja sen puheenjohtaja olisi työ- ja elinkeinoministeriöstä. Neuvottelukunta voisi asettaa asioiden valmistelua tai tietyn asiakokonaisuuden tarkempaa käsittelyä varten jaostoja. Neuvottelukunnalla olisi lisäksi kolme pysyvää jaostoa: kuntajaosto, tietojaosto ja yhdyspintajaosto.

4 Vaikutukset

Työvoimapalveluiden järjestämisvastuun siirtoa koskevan lainsäädäntökokonaisuuden vaikutukset on arvioitu sitä koskevassa hallituksen esityksessä (HE 207/2022 vp, s. 146-206). Tällä asetusehdotuksella ei arvioida olennaisia vaikutuksia hallituksen esityksessä kuvatun lisäksi.

Ehdotetun tarkemman sääntelyn on tarkoitus tukea työvoimapalveluiden ohjausta sekä valtion ja työvoimaviranomaisten välistä yhteistyötä. Esimerkiksi neuvottelukunnan ehdotetut pysyvät jaostot tarjoaisivat pysyvät rakenteet työvoimapalveluiden onnistuneen toimeenpanon edellyttämälle toimijoiden vuoropuhelulle.

5 Lausuntopalaute

6 Säännöskohtaiset perustelut

1 §. *Työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden valmistelu ja tarkistaminen.* Pykälän 1 momentissa säädettäisiin tavoitteiden valmistelusta. Järjestämislain mukaan valtioneuvosto vahvistaa valtakunnalliset tavoitteet työ- ja elinkeinoministeriön esittelystä. Asetuksessa tätä täydennettäisiin säätämällä, että työ- ja elinkeinoministeriö vastaa tavoitteiden valmistelusta.

Järjestämislain esitöissä kuvataan työllisyyden edistämisen valtakunnallisen neuvottelukunnan roolia valtakunnallisten tavoitteiden valmistelussa (HE 207/2022 vp, s. 263 ja 264). Esitöiden perusteella neuvottelukunta on väylä osallistaa sidosryhmiä valmisteluun ja hankkia keskeisten toimijoiden, kuten kuntien, näkemyksiä valmisteluun. Näin neuvottelukunta tukisi valtakunnallisten tavoitteiden valmistelua.

Työ- ja elinkeinoministeriön on lain esitöiden mukaan huolehdittava, että tavoitteiden valmistelussa otetaan huomioon eri osapuolten näkemyksiä ja eri hallinnonalojen tavoitteita (HE 207/2022 vp, s. 263). Tavoitteita asetettaessa otettaisiin myös soveltuvin osin huomioon valtion kotoutumisen edistämishjelmassa hallituskausittain asetettavat valtakunnalliset kotoutumisen edistämisen tavoitteet. Neuvottelukunta mahdollisine

jaostoineen voisi osaltaan toimia eri hallinnonalojen tavoitteiden yhteensovittamisen foorumina.

Neuvottelukunnan osallistuminen tavoitteiden valmisteluun ehdotetaan toteutuvan siten, että työ- ja elinkeinoministeriön olisi kuultava neuvottelukuntaa tavoitteiden valmistelun lähtökohdista sekä ministeriön esitysluonnoksesta valtakunnallisiksi tavoitteiksi. Säännöksellä halutaan korostaa sidosryhmien osallistamisen merkitystä tavoitteiden valmistelun alusta lähtien. Säännöksellä on tarkoitus muodostaa valmistelumennettelylle runko, jossa sidosryhmien näkemysten hankkimiselle on paikkansa sekä valmistelun alussa että esityksen viimeistelyvaiheessa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin työ- ja elinkeinoministeriölle velvollisuus varmistaa, että valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista on mahdollista seurata ja arvioida. Käytännössä tämä tapahtuisi tekemällä tiivistä yhteistyötä työvoimapalveluiden seurannasta-, arvioinnista ja tiedon tuottamisesta vastaavan kehittämis- ja hallintokeskuksen kanssa. Säännöksen ei ole tarkoitus rajoittaa tavoitteiden määrittelyä vain niihin, joille on ennalta olemassa mittarit ja seurantakohteet, vaan ohjata valtakunnallisten tavoitteiden valmistelua niin, ettei tavoitteeksi ehdoteta otettavan seikkaa, jonka toteutumisen seuraamiseksi ei ole mahdollista määritellä mittareita ja seurantakohteita tavoitteiden voimassaoloaikaan nähden kohtuullisessa ajassa.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin tavoitteiden tarkistamiseen sovellettavan samaa menettelyä. Työ- ja elinkeinoministeriö vastaisi siten myös tavoitteiden tarkistamisesta, neuvottelukuntaa olisi kuultava sekä valmistelun lähtökohdista että luonnosvaiheessa ja työ- ja elinkeinoministeriön olisi varmistettava, että tarkistettujenkin tavoitteiden toteutumista on mahdollista seurata ja arvioida.

2 §. Neuvottelukunnan kokoonpano. Pykälässä säädettäisiin neuvottelukunnan kokoonpanosta ja jäsenten määrästä. Järjestämislain 22 §:n mukaan neuvottelukunnassa tulee olla ainakin kuntien, keskeisten ministeriöiden, valtion aluehallinnon sekä työ- ja elinkeinonelämän järjestöjen edustus. Tätä säännöstä tarkennettaisiin ehdotetussa pykälässä.

Järjestämislain 22 §:ssä neuvottelukunnalle säädetyt tehtävät ovat hyvin laajoja, koko palvelujärjestelmää koskevia yleisiä seuranta-, ennakointi- ja arviointitehtäviä. Neuvottelukunnan tehtävillä on myös yhtymäkohtia kotoutumisen edistämisen valtakunnallisiin suunnittelu-, kehittämis- ja ohjaustehtäviin. Neuvottelukunnan tehtävien luonne edellyttää, että neuvottelukunnassa on edustettuina työllisyyden hoidon toimijoita laajasti.

Pykälän 1 momentin mukaan työllisyyden edistämisen valtakunnallisessa neuvottelukunnassa olisi puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi enintään 34 jäsentä. Kaikilla heillä olisi henkilökohtainen varajäsen. Neuvottelukunnan puheenjohtajan olisi oltava työ- ja elinkeinoministeriöstä. Tämä siksi, että työllisyydenhoito kuuluu työ- ja elinkeinoministeriön toimialaan ja ministeriölle kuuluu myös järjestämislain 20 §:ssä säädetty tehtävä vastata julkisten työvoimapalveluiden yleisestä ohjauksesta, kehittämisestä ja valvonnasta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, minkä tahojen edustajia neuvottelukunnan jäseninä olisi oltava. Momentin 1 kohdan mukaan ministeriöistä työ- ja elinkeinoministeriöllä ja valtiovarainministeriöllä olisi kaksi edustajaa ja sosiaali- ja terveysministeriöllä ja opetus- ja kulttuuriministeriöllä olisi molemmilla yksi edustaja neuvottelukunnassa. Työ- ja elinkeinoministeriölle kuuluu paitsi julkisten työvoimapalveluiden yleinen ohjaus ja kehittäminen, myös työttömyysturvan työvoimapolittiset linjaukset sekä työvoiman maahanmuuttoon ja kotoutumiseen liittyvät kysymykset. Näistä syistä enemmän kuin yksi edustaja olisi tarpeen.

Valtiovarainministeriöllä on työvoimapalveluiden järjestämisessä kaksi olennaista tehtäväaluetta. Toinen on talousarvioon ja taloudellisiin vaikutuksiin liittyvät kysymykset ja

toinen on kunta- ja aluerakenteeseen sekä kuntien tehtäviin liittyvät kysymykset. Molemmat tehtäväalueet ovat olennaisia työvoimapalveluiden kuntapohjaisessa järjestämisessä, joten ministeriöllä olisi perusteltua olla kaksi edustajaa neuvottelukunnassa.

Työvoimapalveluilla on tiivis yhteys sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan sosiaali- ja terveyspalveluiden sekä työttömyysturvan kautta, ja opetus- ja kulttuuriministeriön toimialaan jatkuvan oppimisen ja erityisesti ammatillisen koulutuksen kautta, mutta myös laajemmin koulutuksen suunnittelun kautta. Jotta ministeriöiden edustus ei korostuisi neuvottelukunnan kokoonpanossa suhteessa kuntien edustukseen, näillä ministeriöillä olisi kummallakin yksi edustaja neuvottelukunnassa.

Momentin 2 kohdan mukaan kunnilla olisi neuvottelukunnassa yhteensä seitsemän jäsentä. Niiden olisi edustettava eri kokoisia kuntia maantieteellisesti ja kielellisesti kattavasti. Kunnat voisivat keskenään ratkaista, miten ne katsovat edustuksen toteutuvan parhaiten. Kunnat voisivat esimerkiksi harkita, antavatko ne edustuksessaan painoarvoa erilaisille työvoimapalveluiden järjestämiskäytännöille ja roolille työvoimapalveluiden järjestämisessä, kunhan säännöksen edellytykset täyttyvät.

Edustuksella tarkoitetaan tässä sitä, että kunkin kuntaedustajan olisi huolehdittava edustamansa ryhmän näkemysten hankkimisesta ja tiedon välittämisestä sekä ryhmän näkemyksistä neuvottelukunnalle että neuvottelukunnan työskentelystä sille kuntaryhmälle, jota hän edustaa. Kuntien keskinäistä vuorovaikutusta ja kantojen valmistelua varten olisi olemassa myös neuvottelukunnan alainen kuntajaosto, josta säädettäisiin 4 §:ssä. Lisäksi momentin 5 kohdan mukaan neuvottelukunnassa olisi oltava jäsenenä yksi kuntia edustavan etujärjestön edustaja, käytännössä siis Suomen Kuntaliiton edustaja.

Momentin 3 kohdan mukaan valtionhallinto olisi edustettuna neuvottelukunnassa siten, että kehittämis- ja hallintokeskuksella, ELY-keskuksilla ja työvoimaviranomaisten valvonnasta vastaavalla aluehallintovirastolla olisi kullakin yksi jäsen. Kehittämis- ja hallintokeskuksella on olennaisia, julkisten työvoimapalveluiden toimeenpanoon ja ohjauksen tukeen liittyviä tehtäviä, kuten valtakunnallisten tietojärjestämäpalveluiden kehittäminen ja ylläpito, työvoimapalveluiden toimivuuden seuranta ja arviointi sekä työvoimaviranomaisten tukeminen työvoimapalvelujärjestelmän kehittämisessä ja oikeudellinen neuvonta keskeisten lakien toimeenpanossa. ELY-keskukset ovat valtion aluehallinnon virastoja, joiden tehtäviin kuuluvat muun muassa yrittäjyyden ja elinkeinotoiminnan edistäminen sekä alueellinen työllisyyden ja työelämän edistäminen. Ne osallistuvat järjestämislaissa tarkoitettuihin alueellisiin työllisyyden edistämisen yhteistyö- ja seurantakeskusteluihin ja ehdotetun 6 §:n mukaan vastaisivat kyseisten keskustelujen järjestämisestä toimialueellaan. Valtion viranomaisten toimiala ja tehtävät huomioon ottaen on perusteltua, että ne olisivat edustettuina neuvottelukunnassa.

Momentin 4 kohdan mukaan neuvottelukunnassa olisi oltava jäsenenä myös yksi työvoimapalveluiden asiakkaita edustavan järjestön edustaja. Tällainen järjestö on ainakin Työttömien keskusjärjestö ry.

Momentin 6 kohdan mukaan hyvinvointialueilla olisi myös oltava edustaja neuvottelukunnassa. Hyvinvointialueet ovat mukana työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetussa laissa (381/2023) tarkoitetussa yhteistoimintamallissa, ja työvoimapalveluiden sekä sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestämisen yhdyspinnat ovat olennaisessa osassa erityisesti täsmätyökykyisten työllistymisen edistämisessä. Hyvinvointialueet voisivat edustajansa kautta tuoda neuvottelukuntaan näkemystä muun muassa näistä näkökulmista.

Momentin 7 kohdassa säädettäisiin Kansaneläkelaitoksen ja työttömyyskassoja edustavan järjestön edustajista neuvottelukunnassa. Kansaneläkelaitoksen yhteys työvoimapalveluihin on moninainen. Sillä on sekä työvoimapalveluihin läheisesti kytkeytyviä

palvelutehtäviä, kuten kuntoutus, että työttömyysturvan toimeenpanotehtäviä. Työttömyyskassojen osallistuminen neuvottelukuntaan perustuisi niiden työttömyysturvatehtäviin.

Momentin 8 kohdassa säädettäisiin työntekijöiden keskusjärjestöjen kolmesta edustajasta ja 9 kohdassa työnantajien keskusjärjestöjen kahdesta sekä yritysten etujärjestön yhdestä edustajasta. Neuvottelukunnan tehtävät huomioon ottaen on perusteltua, että työelämän keskeiset järjestöt ovat edustettuina. Työntekijä- ja työnantajajärjestöt voisivat keskenään sopia edustuksestaan ehdotettujen määrien puitteissa.

Momentin 10 kohdan mukaan neuvottelukunnassa olisi oltava yksi työllisyysrahaston edustaja. Työllisyysrahastosta säädetään työttömyysetuuksien rahoituksesta annetussa laissa. Se on perustettu työttömyysvakuutusmaksujen perintää ja työttömyysvakuutusmaksuilla rahoitettavien etuuksien rahoituksen järjestämistä varten.

Momentin 11 kohdan mukaan neuvottelukunnassa olisi oltava yksi jatkuvan oppimisen ja työllisyyden palvelukeskuksen edustaja. Palvelukeskus on opetus- ja kulttuuriministeriön ja työ- ja elinkeinoministeriön yhdessä ohjaama virasto, josta säädetään jatkuvan oppimisen ja työllisyyden palvelukeskuksesta annetussa laissa (682/2021). Sen tarkoitus on edistää työikäisen väestön osaamisen kehittymistä ja osaavan työvoiman saavuutta.

Momentin 12-15 kohdissa säädettäisiin työllisyyden edistämiseen osallistuvia toimijoita ja vammaisjärjestöjä edustavien järjestöjen edustuksesta neuvottelukunnassa. Momentin 16 kohdassa säädettäisiin maakuntien liittojen edustajan kuulumisesta neuvottelukunnan kokoonpanoon. Työllisyyden edistäminen ja alueiden kehittäminen liittyvät vahvasti toisiinsa, ja maakuntien liitot vastaavat aluekehittämisestä alueellaan.

3 §. *Neuvottelukunnan työskentelytavat ja päätösvaltaisuus.* Pykälän 1 momentissa säädettäisiin neuvottelukunnan koolle kutsumisesta ja päätösvaltaisuudesta. Neuvottelukunnan voisi kutsua koolle puheenjohtaja tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtaja. Myös vähintään puolet neuvottelukunnan jäsenistä voisi kutsua neuvottelukunnan koolle ilmoittamansa asian käsittelyä varten.

Neuvottelukunta päättäisi kokousaikataulustaan tehtäviensä hoitamisen edellyttämällä tavalla. Koska neuvottelukunta asetetaan kunkin hallituskauden alussa ja koska työllisyyden edistämisen valtakunnalliset tavoitteet asetetaan myös hallituskauden alussa, olisi neuvottelukunnan todennäköisesti tarpeen kokoontua hallituskauden ensimmäisenä syksynä useamman kerran. Hallituskauden lopulla neuvottelukunnan on järjestämislain 22 §:n mukaan annettava valtioneuvostolle selvityksensä palvelujärjestelmän tilasta. Tuon selvityksen valmistelua ja käsittelyä varten neuvottelukunnan olisi todennäköisesti myös kokoonnuttava useamman kerran hallituskauden viimeisestä syksystä lähtien. Hallituskauden ensimmäisen ja viimeisen syksyn välillä neuvottelukunnan voisi olla tarpeen kokoontua harvemmin. Neuvottelukunta voisi harkita sopivan kokoontumistheyden järjestämislain 22 §:ssä säädettyjen tehtävien hoitamiseksi.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi päätösvaltaisuudesta niin, että ministeriöiden edustajien läsnäoloa korostettaisiin. Ehdotetun säännöksen mukaan päätösvaltaisuus edellyttää puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan läsnäoloa sekä sitä, että vähintään puolet ministeriöitä edustavista jäsenistä ja vähintään puolet muista jäsenistä on läsnä. Neuvottelukunnassa olisi ministeriöiden edustajia ehdotetun 2 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan yhteensä kuusi ja muita jäseniä yhteensä 28. Ministeriöiden läsnäolon korostaminen on perusteltua ottaen huomioon neuvottelukunnalle järjestämislain 22 §:ssä säädetty tehtävät, jotka liittyvät etenkin työ- ja elinkeinoministeriön ja valtiovarainministeriön toimialaan ja tehtäviin.

Pykälän 2 ja 3 momentissa säädettäisiin neuvottelukunnan työtä tukevasta sihteeristöstä ja asiantuntijoiden kuulemisesta. Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelisi ja päättäisi

sihteeristöstä. Neuvottelukunta voisi kutsua asiantuntijoita tarpeen mukaan. Asiantuntijoilla ei ole päätösvaltaa neuvottelukunnassa.

4 §. Neuvottelukunnan jaostot. Pykälässä säädettäisiin eräistä jaostoista, jotka neuvottelukunnan olisi asetettava, sekä neuvottelukunnan mahdollisuudesta asettaa lisäksi tarpeelliseksi katsomiaan jaostoja. Jaostojen toimikausi lakkaisi hallituskauden päättyessä samoin kuin neuvottelukunnan toimikausi, ja uuden neuvottelukunnan olisi asetettava jaostot uudelleen. Jaostot voisivat jakaantua alajaostoiksi, jos niin päättävät. Koska kyse olisi neuvottelukunnan alaisista jaostoista, pitäisi jaostoilla olla jonkinlainen kytkentä neuvottelukunnalle järjestämislain 22 §:ssä säädettyihin tehtäviin. Jaostoissa voitaisiin esimerkiksi tehdä työllisyyden edistämisen valtakunnallisiin tavoitteisiin liittyvää valmistelua tai valmistella jotakin osaa hallituskausittain annettavasta palvelujärjestelmän tilaa koskevasta selvityksestä jaoston toimialan osalta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin kolmesta jaostosta, jotka neuvottelukunnan olisi aina asetettava. Nämä jaostot neuvottelukunnan olisi asetettava koko toimikaudekseen.

Momentin 1 kohdassa säädettäisiin kuntajaostosta. Kuntajaosto olisi kuntien keskinäisen vuorovaikutuksen foorumi ja siellä kunnat voisivat tarvittaessa valmistella ja yhteensovittaa näkemyksiään neuvottelukunnassa käsiteltäviin asioihin. Jaoston tehtävää ei ole tarpeen määrittellä täsmällisemmin, vaan kunnat voisivat käsitellä jaostossa tarpeelliseksi katsomiaan asioita, jotka liittyvät neuvottelukunnan tehtäviin.

Momentin 2 kohdassa säädettäisiin tietojaostosta. Siellä käsiteltäisiin sekä järjestämislain 120 §:ssä tarkoitettujen työvoimapalveluiden valtakunnallisten tietojärjestelmäpalveluiden kehittämistarpeita että työvoimapalveluiden tuloksellisuuden ja toimivuuden seurantaan ja arviointiin liittyviä asioita. Järjestämislain 120 §:n mukaan kehittämis- ja hallintokeskus vastaa tietojärjestelmäpalveluiden kehittämisestä ja ylläpidosta, ja työvoimapalvelujen valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen kehittäminen toteutetaan yhteistyössä kehittämis- ja hallintokeskuksen ja valtakunnallisia tietojärjestelmäpalveluja käyttävien työvoimaviranomaisten kanssa. Jaostoa voitaisiin hyödyntää tässä yhteiskehittämisessä.

Kehittämis- ja hallintokeskuksen tehtävänä on elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksesta sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskuksesta annetun lain (897/2009, muutoslaki 382/2023) 3 a §:n 2 momentin 2 kohdan mukaan seurata ja arvioida työvoimapalvelujen tuloksellisuutta ja toimivuutta sekä tuottaa niitä koskevaa tietoa. Ehdotetussa tietojaostossa voitaisiin käsitellä tämän tehtävän nojalla tuotettua tietoa ja tiedon tuottamisen kehittämistarpeita. Tiedon tuottamiseen, seurantaan ja arviointiin liittyvillä kehittämistarpeilla on tyypillisesti yhteys myös tietojärjestelmäpalveluiden kehittämiseen.

Kolmas jaosto, joka neuvottelukunnan olisi aina asetettava, olisi momentin 3 kohdan mukaan yhdyspintajaosto. Työllisyyden edistämisellä on yhdyspintoja ainakin sosiaali- ja terveystalouteen, kuntoutuspalveluihin sekä koulutuspalveluihin.

Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetussa laissa (381/2023, jäljempänä *tym-laki*) säädetään yhteistoimintamallista, jossa työvoimaviranomainen, hyvinvointialue ja Kansaneläkelaitos yhdessä arvioivat työttömän monialaisen palvelutarpeen, suunnittelevat ja yhteensovittavat työttömien työllistymisen kannalta tarkoituksenmukaiset palvelut kokonaisuuksiksi sekä vastaavat työllistymisprosessin etenemisestä ja seurannasta. Lisäksi laissa säädetään nuorten työllistymistä edistävästä monialaisen tuen yhteispalvelusta, jolla tarkoitetaan viranomaisten ja muiden toimijoiden alle 30-vuotiaille nuorille tarjoamaa monialaista neuvontaa, ohjausta ja palveluita, joiden tarkoituksena on edistää nuorten opiskelumahdollisuuksia, työllistymistä, toimintavalmiuksia ja hyvinvointia. Näiden tym-laissa säädettyjen monialaisten toimintamallien toimivuutta ja kehittämistarpeita voitaisiin käsitellä ehdotetussa yhdyspintajaostossa.

Asiakkaiden hallinnonalarajat ylittäviin palvelutarpeisiin vastaaminen edellyttää lakisääteisten, monialaisten toimintamallien lisäksi, että viranomaisten kahdenvälinen yhteistyö on sujuvaa. Ehdotetussa yhdyspintajaostossa voitaisiin käsitellä myös viranomaisten välistä yhteistyötä laajemmin kuin edellä kuvattujen lakisääteisten toimintamallien osalta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin neuvottelukunnan mahdollisuudesta asettaa muitakin jaostoja sen lisäksi, mitä 1 momentissa on säädetty. Neuvottelukunta voisi käsitellä jaostojen tarvetta toimikautensa alussa, jolloin tarvittavat jaostot saataisiin perustettua mahdollisimman pian. Neuvottelukunta voisi myös toimikautensa aikana perustaa jaostoja tarpeen mukaan.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin päätösvaltaisuudesta kaikkien jaostojen osalta. Jaosto olisi päätösvaltainen, jos sen puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet jäsenistä on läsnä. On kuitenkin huomattava, ettei jaostoille ole säädetty tehtäviä, joten päätöksentekotilanteet liittyisivät lähinnä sen omasta työskentelystä päättämiseen.

5 §. Jaostojen kokoonpano. Ehdotetun 4 §:n mukaan neuvottelukunta päättäisi jaostojensa asettamisesta. Tässä pykälässä säädettäisiin jaostojen kokoonpanoa koskevasta valmisteluvastuusta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin kunta- ja tietojaoston kokoonpanoa koskevasta valmisteluvastuusta. Kuntajaoston kokoonpanoa, puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa koskevan esityksen valmistelisi kunta edustava etujärjestö, eli Suomen Kuntaliitto ry. Tietojaoston kokoonpanoa, puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa koskevan esityksen valmistelisi kehittämis- ja hallintokeskus. Kuntaliitto ja kehittämis- ja hallintokeskus ovat kyseisissä jaostoissa käsiteltävien asioiden asiantuntijoita ja keskeisiä toimijoita, joten ne valmistelisivat esityksen neuvottelukunnalle. Neuvottelukunta voisi tarvittaessa poiketa esityksestä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin kaikkien muiden jaostojen kokoonpanoa, puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa koskevasta valmisteluvastuusta. Esityksen valmistelisi neuvottelukunnan sihteeristö. Käytännössä sihteeristö käynnistäisi valmistelun neuvottelukunnan ilmaistua tarpeen jaostolle ja annettua mahdollista evästystä sen kokoonpanosta.

Pykälän 3 momentin säännös koskisi kaikkia jaostoja. Jaoston jäseneksi voitaisiin nimittää myös henkilö, joka ei kuulu neuvottelukuntaan. Jaostoissa korostuu tarve kunkin alan asiantuntemukselle, ja jaostoissa on mahdollista käsitellä sen alaan kuuluvia asioita käytännönläheisemmin kuin neuvottelukunnassa. Siksi on perusteltua, ettei jaoston kokoonpano ole rajattu neuvottelukunnan jäseniin, eikä edes neuvottelukunnan jäsenorganisaatioihin kuuluviin henkilöihin. Kaikilla jaoston jäsenillä olisi kokouksessa keskenään sama asema.

6 §. Alueellisten työllisyyden edistämisen yhteistyö- ja seurantakeskustelujen järjestäminen. Pykälässä säädettäisiin keskustelujen järjestämisestä vastaavasta ELY-keskuksesta. Järjestämislain 23 §:n mukaan työ- ja elinkeinoministeriö ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus käyvät säännöllisesti alueelliset työllisyyden edistämisen yhteistyö- ja seurantakeskustelut työvoimaviranomaisten kanssa. Säännöksen perustelujen mukaan keskustelut kutsuisi valtion edustajana koolle ELY-keskus (HE 207/2022 vp, s. 266). Perusteluissa kuvataan keskustelujen järjestämisessä huomioitavia seikkoja tarkemmin. Perusteluissa myös määritellään, mikä ELY-keskus vastaa keskustelujen järjestämisestä työllisyysalueelle, johon kuuluvat kunnat sijaitsevat useamman ELY-keskuksen toimialueella.

Selvyyden vuoksi keskustelujen järjestämisestä vastaavasta ELY-keskuksesta ehdotetaan säädettäväksi asetuksessa. Keskustelujen järjestämiseen kuuluisi muun muassa

keskustelujen tarpeen, ajankohdan ja määrän arviointi, aiheiden määrittely ja aineiston kokoaminen, osallistujista päättäminen, koolle kutsuminen ja muistion laatiminen. Keskustelujen sisältö ja tarkoitus edellyttävät, että ELY-keskus tekee keskustelujen edellä kuvatussa järjestämisessä tiivistä yhteistyötä työvoimapalveluiden tietotuotannosta vastaavan kehittämis- ja hallintokeskuksen ja työvoimapalveluiden järjestämisestä vastaavan kunnan tai työllisyysalueen kanssa. Keskustelujen järjestämisessä on myös oltava tarvittavalla tavalla yhteydessä työvoimapalveluiden yleisestä kehittämisestä, ohjaamisesta ja valvonnasta sekä ELY-keskusten ja kehittämis- ja hallintokeskuksen ohjauksesta vastaavaan työ- ja elinkeinoministeriöön. ELY-keskusten tulee tehdä kustakin keskustelusta muistio, josta käy ilmi keskustelun sisältö, keskeisimmät huomiot sekä mahdolliset jatkotoimenpiteet. Muistio tulee toimittaa työ- ja elinkeinoministeriölle. Muilta osin keskustelujen järjestämisestä ei säädettäisi tarkemmin.

7 §. Yksityisiä työvoimapalveluja koskeva tietojenantovelvollisuus. Kansainvälisen työjärjestön ILO:n yleissopimuksen Nro 181 (Yksityiset työnvälitystoimistot) 13 artiklan 3 kohdassa edellytetään, että yksityisten työnvälitystoimistojen on toimivaltaisen viranomaisen määräämin väliajoin toimitettava viranomaiselle sen pyytämät tiedot, joita tarvitaan:

- a) jotta toimivaltainen viranomainen kansallisten ehtojen ja käytäntöjen edellyttämällä tavalla olisi selvillä yksityisten työnvälitystoimistojen rakenteesta ja toiminnoista,
- b) tilastollisiin tarkoituksiin.

Työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 143 §:n 3 momenttiin on sisällytetty artiklan täytäntöön panemiseksi tarvittava sääntely, siltä osin kuin se kuuluu lain alaan. Momentin mukaan työ- ja elinkeinoministeriöllä on yksityisten työvoimapalvelujen seuraamiseksi oikeus saada yksityisiä työvoimapalveluja tarjoavilta tai niitä edustavalta yhteisöltä yksityisiä työvoimapalveluja koskevia tietoja.

Ehdotetussa 7 §:ssä säädetäisiin lain 143 §:n 3 momentin nojalla tarkemmin työ- ja elinkeinoministeriölle annettavista tiedoista sekä tietojen toimittamista koskevasta menettelystä. Sääntely vastaisi nykyistä julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (1073/2012) 36 §:ää.

Työ- ja elinkeinoministeriön pyynnöstä toimitettavat tiedot olisivat pääosin lukumääriä. Lisäksi ministeriön pyynnöstä yksityisten työvoimapalvelujen tarjoajan olisi toimitettava tietoja myös muista tarjoamistaan työnhakuun liittyvistä palveluista kuin työnvälityksestä ja henkilöstönvuokrauksesta. Tiedot eivät olisi henkilötietoja eivätkä salassa pidettäviä tietoja.

Työ- ja elinkeinoministeriö on viimeksi pyytänyt tietoja yksityisistä työvoimapalveluista vuonna 2005. Tiedot ja selvitys yleissopimuksen toteuttamisesta raportoidaan Kansainväliselle työjärjestö ILO:lle pyydettyä.

7 Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan 1.1.2025 samaan aikaan järjestämislain sekä järjestämisvastuun siirtoon liittyvän muun lainsäädännön kanssa. Kyseisten lakien voimaantulosta ja sovellettavista siirtymäsäännöksistä säädetään työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaannpanosta annetussa laissa (383/2023).

Valtioneuvoston asetus työvoimapalveluiden ohjauksesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain (380/2023) nojalla:

1 §

Työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden valmistelu ja tarkistaminen

Työ- ja elinkeinoministeriö vastaa työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain (380/2023) 21 §:ssä tarkoitettujen työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta. Työ- ja elinkeinoministeriön on kuultava mainitun lain 22 §:ssä tarkoitettua neuvottelukuntaa tavoitteiden valmistelun lähtökohdista sekä ministeriön esitysluonnoksesta valtakunnallisiksi tavoitteiksi.

Työ- ja elinkeinoministeriön on varmistettava, että työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista on mahdollista seurata ja arvioida.

Valtakunnallisten tavoitteiden tarkastamiseen sovelletaan, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta.

2 §

Neuvottelukunnan kokoonpano

Työllisyyden edistämisen valtakunnallisessa neuvottelukunnassa (*neuvottelukunta*) on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja enintään 34 jäsentä, joista kullakin on henkilökohtainen varajäsen. Valtioneuvosto nimittää neuvottelukunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Neuvottelukunnan puheenjohtajan on oltava työ- ja elinkeinoministeriön edustaja.

Neuvottelukunnassa on oltava jäsenenä:

1) kaksi työ- ja elinkeinoministeriön, kaksi valtiovarainministeriön, yksi sosiaali- ja terveysministeriön ja yksi opetus- ja kulttuuriministeriön edustaja;

2) enintään seitsemän kuntien edustajaa siten, että he edustavat eri kokoisia kuntia maantieteellisesti ja kielellisesti kattavasti;

3) yksi kehittämis- ja hallintokeskuksen edustaja, yksi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ja yksi työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 25 §:ssä tarkoitetuista valvontatehtävistä vastaavan aluehallintoviraston edustaja;

4) yksi työvoimapalveluiden asiakkaita edustavan järjestön edustaja;

5) yksi kuntia edustavan etujärjestön edustaja;

6) yksi hyvinvointialueiden edustaja;

7) yksi Kansaneläkelaitoksen ja yksi työttömyyskassoja edustavan järjestön edustaja;

8) kolme työntekijöiden keskusjärjestöjen edustajaa;

9) kaksi työnantajien keskusjärjestöjen edustajaa ja yksi yritysten etujärjestön edustaja;

10) yksi työllisyysrahaston edustaja;

11) yksi jatkuvan oppimisen ja työllisyyden palvelukeskuksen edustaja;

12) yksi ammatillisen koulutuksen järjestäjiä edustavan yhdistyksen edustaja;

13) yksi palvelualan yrityksiä edustavan yhdistyksen edustaja ja yksi henkilöstöpalveluita tarjoavia yrityksiä edustavan yhdistyksen edustaja;

14) yksi sosiaali- ja terveysalan valtakunnallisen järjestön edustaja;

15) yksi valtakunnallisten vammaisjärjestöjen yhteistyöjärjestön edustaja;

16) yksi maakuntien liittojen edustaja.

Jos neuvottelukunnan puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja taikka jäsen tai varajäsen eroaa kesken toimikauden, työ- ja elinkeinoministeriö määrää hänen tilalleen jäljellä olevaksi toimikaudeksi samaa tahoja edustavan henkilön.

3 §

Neuvottelukunnan työskentelytavat ja päätösvaltaisuus

Neuvottelukunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen ollessaan estynyt varapuheenjohtajan kutsusta taikka milloin vähintään puolet jäsenistä on sitä ilmoittamansa asian käsittelyä varten pyytänyt. Neuvottelukunta on päätösvaltainen, jos puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet sekä ministeriöitä edustavista jäsenistä että muista jäsenistä on läsnä.

Neuvottelukunnalla on pääsihteeri ja tarvittaessa muita sihteereitä, jotka työ- ja elinkeinoministeriö määrää.

Neuvottelukunta voi kutsua pysyviä tai tilapäisiä asiantuntijoita sekä tarpeen mukaan kuulla myös muita asiantuntijoita.

4 §

Neuvottelukunnan jaostot

Neuvottelukunnan on asetettava toimikautensa ajaksi jaostot:

1) kuntien vuorovaikutusta ja kannanottojen valmistelua varten (*kuntajaosto*);
2) työvoimapolvelujen valtakunnallisten tietojärjestelmäpalveluiden yhteiskehittämistä sekä työvoimapolvelujen tuloksellisuuden ja toimivuuden seurantaa ja arviointia koskevien asioiden käsittelemistä varten (*tietojaosto*);

3) työllistymisen monialaiseen edistämiseen liittyvien asioiden käsittelemistä varten (*yhdysointajaosto*).
Neuvottelukunta voi asettaa asioiden valmistelua tai tietyn asiakokonaisuuden tarkempaa käsittelyä varten jaostoja.

Jaosto on päätösvaltainen, jos puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet jäsenistä on läsnä.

5 §

Jaostojen kokoonpano

Neuvottelukunta päättää 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun jaoston kokoonpanosta sekä nimittää jaoston jäsenistä puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kuntia edustavan etujärjestön esityksestä. Neuvottelukunta päättää 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun jaoston kokoonpanosta sekä nimittää jaoston jäsenistä puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kehittämis- ja hallintokeskuksen esityksestä.

Ellei 1 momentissa toisin säädetä, neuvottelukunta päättää jaoston jäsenistä ja nimittää jaoston jäsenistä puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan pääsihteerin esityksestä.

Jaoston jäseneksi voidaan nimittää myös neuvottelukuntaan kuulumaton henkilö. Tällä jaoston jäsenellä on kokouksessa sama asema kuin muilla jaoston jäsenillä.

6 §

Alueellisten työllisyyden edistämisen yhteistyö- ja seurantakeskustelujen järjestäminen

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus vastaa työllisyyden edistämisen yhteistyö- ja seurantakeskustelujen järjestämisestä toimialueellaan sijaitseville työvoimapolveluiden järjestämisestä vastaaville työvoimaviranomaisille. Työvoimaviranomaisen katsotaan sijaitsevan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen toimialueella, jos työllisyysalueen vastuukunta tai työvoimapolveluiden järjestämisestä vastaavan kuntayhtymän kotipaikka sijaitsee toimialueella.

7 §

Yksityisiä työvoimapolveluja koskeva tietojenantovelvollisuus

Yksityisten työvoimapolvelujen tarjoajan on pyynnöstä annettava työ- ja elinkeinoministeriölle tiedot:

- 1) työhön välitettyjen henkilöiden määrästä ammattiryhmittäin;
- 2) vuokrattujen henkilöiden määrästä ja vuokratyösuhteiden keskimääräisestä kestosta;
- 3) työnvälityspalveluja käyttäneiden ja työvoimaa vuokranneiden asiakkaiden määrästä;
- 4) muista tarjoamistaan työnhakuun liittyvistä palveluista.

Yksityisten työnvälityspalvelujen tarjoajia edustava yhteisö voi sopimuksesta toimittaa 1 momentissa tarkoitetut tiedot yksityisten työvoimapolvelujen tarjoajien puolesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut tiedot on toimitettava työ- ja elinkeinoministeriölle sen tarkemmin määrämällä tavalla. Työ- elinkeinoministeriö julkaisee tietoja koskevan yhteenvedon määräjain.

Helsingissä x.x.20xx

...ministeri Etunimi Sukunimi

Nimike Etunimi Sukunimi

.

Promemoria

ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIETS PROMEMORIA

Bilaga 1
21.2.2024

FÖRSLAG TILL STATSRÅDETS FÖRORDNING OM STYRNING AV ARBETSKRAFTSSERVICEN

1 Bakgrund och bemyndiganden att utfärda förordning

Lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023) träder i kraft den 1 januari 2025. Genom den lagen överförs ansvaret för ordnandet av offentlig arbetskraftsservice från statens arbets- och näringsbyråer till kommunerna och till de samarbetsområden som kommunerna bildar, det vill säga sysselsättningsområdena.

Bestämmelser om styrning av och tillsyn över arbetskraftsservicen finns i 3 kap. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice. Den allmänna styrningen och utvecklingen av och tillsynen över de offentliga arbetskraftstjänsterna hör till arbets- och näringsministeriet (20 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice). Bestämmelser om de element som hör till statens sistahandsansvar finns i 21–25 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice.

Enligt 21 § 1 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice fastställer statsrådet efter föredragning från arbets- och näringsministeriet de nationella målen för främjande av sysselsättningen en regeringsperiod åt gången. Arbets- och näringsministeriet ska följa upp och utvärdera hur målen har uppnåtts år för år. Statsrådet kan se över målen om det sker väsentliga förändringar i arbetsmarknadsläget. Bemyndigandet i 21 § 4 mom. att utfärda förordning gör det möjligt att utfärda närmare bestämmelser om beredningen och översynen av de nationella målen för främjande av sysselsättningen.

I 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice föreskrivs det om en nationell delegation för främjande av sysselsättningen, om delegationens sammansättning och uppgifter. Paragrafen innehåller också ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser om delegationens sammansättning, sektioner, uppgifter och arbetsmetoder genom förordning av statsrådet.

I 23 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice föreskrivs det om regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen. Paragrafen innehåller ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser om ordnande av regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen och om innehållet i diskussionerna genom förordning av statsrådet.

I 143 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice föreskrivs det om privat arbetskraftsservice. I paragrafens 3 mom. ingår en grundläggande bestämmelse om arbets- och näringsministeriets rätt att av aktörer som tillhandahåller privat arbetskraftsservice eller av sammanslutningar som företräder dem få uppgifter om privat arbetskraftsservice. I momentet ingår också ett bemyndigande att utfärda förordning, enligt vilket det genom förordning av statsrådet får utfärdas närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas samt om förfarandet för att ge in uppgifterna.

2 Beredning av förordningen

Utkastet till förordning har beretts som tjänsteuppdrag vid arbets- och näringsministeriet i samarbete med utvecklings- och förvaltningscentret. Vid beredningen har arbetsgrupperna för styrning och informationsledning och för kontaktytorna med social- och hälso-

vården, som båda tillsattes för verkställighet av reformen av arbets- och näringstjänsterna 2024 och reformen av integrationslagen 2024, varit engagerade. I arbetsgrupperna är bland annat närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter (nedan *utvecklings- och förvaltningscentret*), närings-, trafik- och miljöcentralerna (nedan *NTM-centralerna*), arbets- och näringsbyråerna, de olika kommunnätverken och Finlands Kommunförbund rf samt finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och undervisnings- och kulturministeriet företrädda.

Utkastet till förordning har varit på skriftlig remiss [xx.xx.xxxx.-xx.xx.xxxx]. Yttrande begärdes av [remissinstanser].

De handlingar som gäller beredningen av ärendet finns tillgängliga i den offentliga tjänsten på adressen [länk].

3 De viktigaste förslagen

Genom förordningen utfärdas med stöd av lagen om ordnande av arbetskraftsservice närmare bestämmelser om beredningen och översynen av de nationella målen för främjande av sysselsättningen samt om sammansättningen av och sektionerna i den nationella delegationen för främjande av sysselsättningen. Enligt förslaget ska det i delegationen för främjande av sysselsättningen ingå ett stort antal representanter från intressentgrupperna och delegationens ordförande ska vara en representant för arbets- och näringsministeriet. Delegationen kan tillsätta sektioner för beredning av ärenden eller närmare behandling av en viss ärendehelhet. Delegationen ska dessutom ha tre permanenta sektioner: kommunsektionen, informationssektionen och sektionen för sektorsövergripande samarbete.

4 Konsekvenser

Konsekvenserna av lagstiftningen om överföring av ansvaret för ordnande av arbetskraftsservice har bedömts i den regeringsproposition där lagförslaget ingår (RP 207/2022 rd, s. 154–219). Förslaget till förordning bedöms inte ha några betydande konsekvenser utöver vad som beskrivs i propositionen.

Syftet med den föreslagna mer detaljerade regleringen är att stödja styrningen av arbetskraftstjänsterna och samarbetet mellan staten och arbetskraftsmyndigheterna. Till exempel ska delegationens föreslagna permanenta sektioner erbjuda permanenta strukturer för den dialog mellan aktörer som krävs för att arbetskraftstjänsterna ska kunna tillhandahållas på ett framgångsrikt sätt.

5 Remissvar

6 Specialmotivering

1 §. Beredning och översyn av de nationella målen för främjande av sysselsättningen. I 1 mom. föreslås det bestämmelser om beredningen av målen. Enligt lagen om ordnande av arbetskraftsservice fastställer statsrådet de nationella målen efter föredragning från arbets- och näringsministeriet. Det föreslås att detta kompletteras i förordningen med bestämmelser om att arbets- och näringsministeriet ansvarar för beredningen av målen.

I förarbetena till lagen om ordnande av arbetskraftsservice beskrivs den nationella delegationens roll vid beredningen av de nationella målen för främjande av sysselsättningen (RP 207/2022 rd, s. 280 och 282). På basis av förarbetena är delegationen en kanal för att involvera intressentgrupperna i beredningen och till beredningen inhämta

de viktigaste aktörernas, såsom kommunernas, åsikter. På så sätt kan delegationen stödja beredningen av de nationella målen.

Enligt förarbetena till lagen ska arbets- och näringsministeriet se till att de olika parternas synpunkter och målen inom de olika förvaltningsområdena beaktas när målen bereds (RP 207/2022 rd, s. 280). När målen uppställs beaktas också i tillämpliga delar de nationella mål för främjande av integration som fastställs för varje regeringsperiod i statens program för främjande av integration. Delegationen och dess eventuella sektioner kan för sin del fungera som ett forum för samordning av målen inom olika förvaltningsområden.

Det föreslås att delegationens deltagande i beredningen av målen genomförs så att arbets- och näringsministeriet hör delegationen om utgångspunkterna för beredningen av målen samt om ministeriets förslag till nationella mål. Syftet med denna bestämmelse är att betona vikten av att involvera intressentgrupperna redan från början av beredningen av målen. Avsikten är att skapa en ram för beredningsförfarandet, där ett element är att inhämta synpunkter från intressentgrupperna, både i början av beredningen och i slutfasen.

I 2 mom. föreskrivs det enligt förslaget en skyldighet för arbets- och näringsministeriet att säkerställa att det är möjligt att följa upp och utvärdera hur de nationella målen nås. I praktiken sker detta genom ett nära samarbete med utvecklings- och förvaltningscentret som ansvarar för framställningen av information om arbetskraftsservicen samt för uppföljning och utvärdering av servicen. Syftet är inte att bestämmelsen ska innebära en begränsning som gör att det endast uppställs sådana mål som det på förhand finns indikatorer och uppföljningsobjekt för, utan att styra beredningen av de nationella målen så att det inte ställs upp sådana mål som det inte går att fastställa indikatorer och uppföljningsobjekt för inom en rimlig tid med hänsyn till målens giltighetsperiod.

I 3 mom. föreskrivs det om samma förfarande för översyn av målen. Arbets- och näringsministeriet ska därför svara också för översynen av målen, delegationen ska höras både om utgångspunkterna för beredningen och i utkastskedet och arbets- och näringsministeriet ska se till att det är möjligt att följa upp och utvärdera även hur de justerade målen nås.

2 §. Delegationens sammansättning. I paragrafen anges delegationens sammansättning och antalet ledamöter. Enligt 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ska åtminstone kommuner, centrala ministerier, statens regionförvaltning samt arbets- och näringslivsorganisationer vara representerade i delegationen. Denna bestämmelse preciseras i den föreslagna paragrafen.

De uppgifter som enligt 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice hör till delegationen är mycket omfattande allmänna uppföljnings-, prognostiserings- och utvärderingsuppgifter som gäller hela servicesystemet. Delegationens uppgifter har också beröringspunkter med de nationella planerings-, utvecklings- och styrningsuppgifter som gäller främjande av integration. Uppgifterna är av sådan art att de förutsätter att det i delegationen finns en bred representation för de aktörer som sköter sysselsättningen.

Enligt 1 mom. ska den nationella delegationen för främjande av sysselsättningen förutom ordföranden och vice ordföranden ha högst 34 ledamöter. Alla dessa ska ha en personlig ersättare. Delegationens ordförande ska vara en representant för arbets- och näringsministeriet. Detta för att skötseln av sysselsättningen hör till arbets- och näringsministeriets ansvarsområde och ministeriet även enligt 20 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice har uppgiften att svara för den allmänna styrningen och utvecklingen av och tillsynen över de offentliga arbetskraftstjänsterna.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om vilka aktörer som ska representeras av ledamöterna i delegationen. Enligt 1 punkten ska arbets- och näringsministeriet och finansministeriet ha två representanter och social- och hälsovårdsministeriet och undervisnings- och kulturministeriet vardera ha en representant i delegationen. Till arbets- och näringsministeriet hör inte bara den allmänna styrningen och utvecklingen av de offentliga arbetskraftstjänsterna, utan också de arbetskraftspolitiska riktlinjerna för utkomstskyddet för arbetslösa samt frågor som gäller arbetskraftsinvandring och integration. Av dessa skäl behövs det mer än en representant.

Finansministeriet har två viktiga uppgiftsområden vid ordnandet av arbetskraftsservice. Det ena gäller budgetfrågor och ekonomiska konsekvenser och det andra frågor som rör kommun- och regionstrukturen och kommunernas uppgifter. Båda uppgiftsområdena är väsentliga för den kommunbaserade organiseringen av arbetskraftsservicen, varför det är motiverat att ministeriet har två representanter i delegationen.

Arbetskraftsservicen har en nära anknytning till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde via social- och hälsovårdstjänsterna samt utkomstskyddet för arbetslösa och till undervisnings- och kulturministeriets verksamhetsområde genom kontinuerligt lärande och i synnerhet yrkesutbildning, men också på ett bredare plan genom planering av utbildningen. För att ministeriernas representation inte ska få för stor betydelse i delegationens sammansättning i förhållande till kommunernas representation, ska dessa ministerier vardera ha en representant i delegationen.

Enligt 2 punkten ska kommunerna ha sammanlagt sju ledamöter i delegationen. Dessa ska representera kommuner av olika storlek på ett geografiskt och språkligt heltäckande sätt. Kommunerna kan sinsemellan avgöra hur de anser att representationen bäst genomförs. Kommunerna kan till exempel överväga om de i sin representation lägger vikt vid olika lösningar för ordnandet av arbetskraftsservice och vid vilken roll lösningarna ges, förutsatt att villkoren i bestämmelsen uppfylls.

Med representation avses här att varje kommunrepresentant ska se till att inhämta åsikter från den grupp hen företräder och att förmedla information både om gruppens åsikter till delegationen och om delegationens arbete till kommungruppen. För växelverkan mellan kommunerna och beredningen av ståndpunkterna ska det också finnas en kommunsektion som lyder under delegationen och om vilken det bestäms i 4 §. Enligt 5 punkten ska dessutom en representant för den intresseorganisation som företräder kommunerna vara ledamot i delegationen, i praktiken alltså en representant för Finlands Kommunförbund.

Enligt 3 punkten ska statsförvaltningen vara representerad i delegationen så att utvecklings- och förvaltningscentret, NTM-centralerna och det regionförvaltningsverk som ansvarar för tillsynen över arbetskraftsmyndigheterna var och en har en ledamot. Utvecklings- och förvaltningscentret har viktiga uppgifter i anslutning till verkställigheten av och styrningen av offentlig arbetskraftsservice, såsom utveckling och förvaltning av riksomfattande informationssystemtjänster, uppföljning och utvärdering av hur arbetskraftsservicen fungerar samt stödande av arbetskraftsmyndigheterna vid utvecklandet av systemet för arbetskraftsservice och juridisk rådgivning vid verkställigheten av centrala lagar. NTM-centralerna är ämbetsverk inom den statliga regionförvaltningen, vilkas uppgifter omfattar bland annat främjande av företagsamhet och näringsverksamhet samt främjande av regional sysselsättning och arbetslivsfrågor. De deltar i de regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen som avses i lagen om ordnande av arbetskraftsservice och enligt den föreslagna 6 § svarar de för ordnandet av dessa diskussioner inom sitt verksamhetsområde. Med beaktande av de statliga myndigheternas ansvarsområde och uppgifter är det motiverat att de är representerade i delegationen.

I enlighet med 4 punkten ska en representant för en organisation som företräder kunder inom arbetskraftsservicen också vara ledamot i delegationen. En sådan organisation är åtminstone Työttömien keskusjärjestö ry.

Enligt 6 punkten ska också välfärdsområdena ha en representant i delegationen. Välfärdsområdena ingår i den samarbetsmodell som avses i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (381/2023), och kontaktytorna mellan ordnandet av arbetskraftsservicen och av social- och hälsovårdstjänsterna har en väsentlig roll i främjandet av sysselsättningen särskilt för dem som behöver anpassat arbete. Välfärdsområdena kan genom sin företrädare ge delegationen en uppfattning bland annat om dessa aspekter.

I 7 punkten i momentet föreskrivs det om representanter för Folkpensionsanstalten och den organisation som företräder arbetslöshetskassorna i delegationen. Folkpensionsanstaltens koppling till arbetskraftsservicen är mångfasetterad. Folkpensionsanstalten har både serviceuppgifter som är nära kopplade till arbetskraftsservicen, såsom rehabilitering, och uppgifter som gäller verkställigheten av utkomstskyddet för arbetslösa. Arbetslöshetskassornas deltagande i delegationen grundar sig på deras uppgifter i fråga om utkomstskyddet för arbetslösa.

Enligt 8 punkten ska arbetstagarnas centralorganisationer ha tre representanter och enligt 9 punkten ska arbetsgivarnas centralorganisationer ha två representanter och företagarnas intresseorganisation en representant. Med beaktande av delegationens uppgifter är det motiverat att de centrala organisationerna i arbetslivet är representerade. Arbetstagar- och arbetsgivarorganisationerna kan komma överens om sin representation inom ramen för de föreslagna antalen representanter.

Enligt 10 punkten ska en representant för Sysselsättningsfonden ingå i delegationen. Bestämmelser om Sysselsättningsfonden finns i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998). Den inrättades för uttag av arbetslöshetsförsäkringspremier och ordnande av finansieringen av förmåner som finansieras med arbetslöshetsförsäkringspremier.

Enligt punkt 11 i momentet ska en företrädare för Servicecentret för kontinuerligt lärande och sysselsättning ingå i delegationen. Servicecentret är ett ämbetsverk som styrs av undervisnings- och kulturministeriet och arbets- och näringsministeriet tillsammans och om vilket det föreskrivs i lagen om Servicecentret för kontinuerligt lärande och sysselsättning (682/2021). Servicecentrets syfte är att främja kompetensutvecklingen hos befolkningen i arbetsför ålder och tillgången på kompetent arbetskraft.

I 12–15 punkten föreskrivs det att organisationer som företräder aktörer som deltar i främjandet av sysselsättningen och organisationer för personer med funktionsnedsättning ska vara representerade i delegationen. I 16 punkten föreskrivs det att en representant för landskapsförbunden ska ingå i delegationens sammansättning. Det finns ett starkt samband mellan främjande av sysselsättningen och regional utveckling, och landskapsförbunden ansvarar för den regionala utvecklingen i sitt område.

3 §. Delegationens arbetsmetoder och beslutförhet. Enligt förslaget föreskrivs det i 1 mom. om sammankallande av delegationen och om dess beslutförhet. Delegationen kan sammankallas av ordföranden eller vid förhinder för hen av vice ordföranden. Också då minst hälften av ledamöterna begär det kan delegationen sammankallas för behandling av ett angivet ärende.

Delegationen beslutar om tidsplanen för sina möten på det sätt som skötseln av dess uppgifter förutsätter. Eftersom delegationen tillsätts i början av varje regeringsperiod och de nationella målen för främjande av sysselsättningen också fastställs i början av regeringsperioden, är det sannolikt nödvändigt att delegationen sammanträder flera

gångar under regeringsperiodens första höst. I slutet av regeringsperioden ska delegationen enligt 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice lämna statsrådet en redogörelse om läget för servicesystemet. För att bereda och behandla denna redogörelse bör delegationen förmodligen också sammanträda flera gånger från och med regeringsperiodens sista höst. Mellan regeringsperiodens första och sista höst kan delegationen behöva sammanträda mindre ofta. Delegationen kan överväga en lämplig mötesfrekvens för skötseln av de uppgifter som anges i 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice.

I 1 mom. föreslås det sådana bestämmelser om beslutförhet att närvaron av representanter från ministerierna betonas. Enligt den föreslagna bestämmelsen är delegationen beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och minst hälften av de ledamöter som representerar ministerierna och minst hälften av de övriga ledamöterna är närvarande. Enligt 2 § 2 mom. 1 punkten ska det i delegationen finnas sammanlagt 6 representanter från ministerierna och sammanlagt 28 övriga ledamöter. Det är motiverat att betona ministeriernas närvaro med beaktande av de uppgifter som enligt 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice hör till delegationen och som särskilt hänför sig till arbets- och näringsministeriets och finansministeriets ansvarsområde och uppgifter.

I 2 och 3 mom. föreslås bestämmelser om ett sekretariat som stöder delegationens arbete och om hörande av sakkunniga. Arbets- och näringsministeriet bereder och fattar beslut om sekretariatet. Delegationen kan kalla sakkunniga vid behov. Dessa har inte beslutanderätt i delegationen.

4 §. Delegationens sektioner. Paragrafen föreslås innehålla bestämmelser om vissa sektioner som delegationen ska tillsätta samt om möjligheten för delegationen att dessutom tillsätta sektioner som den anser behövliga. Sektionernas mandatperiod upphör vid utgången av regeringsperioden, liksom delegationens mandatperiod, och den nya delegationen ska tillsätta sektionerna på nytt. Sektionerna kan delas upp arbetet på undersektioner om de så beslutar. Eftersom det är fråga om sektioner som lyder under delegationen, ska sektionerna ha någon form av koppling till de uppgifter som i 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice föreskrivs för delegationen. Sektionerna kan till exempel utföra beredningsarbete i anslutning till de nationella målen för främjande av sysselsättningen eller bereda en del av den redogörelse om läget för servicesystemets som sektionen ska lämna i fråga om sitt ansvarsområde varje regeringsperiod.

I 1 mom. föreskrivs det om tre sektioner som delegationen alltid ska tillsätta. Dessa ska tillsättas för hela mandatperioden.

I 1 punkten föreskrivs det om en kommunsektion. Kommunsektionen är ett forum för växelverkan mellan kommunerna och där kan kommunerna vid behov bereda och samordna sina åsikter i de ärenden som behandlas i delegationen. Det är inte nödvändigt att närmare definiera sektionens uppgift, utan kommunerna kan behandla de ärenden som de anser behövliga och som gäller delegationens uppgifter.

I 2 punkten föreskrivs det om en informationssektion. Där behandlas både de behov av utveckling av de riksomfattande informationssystemtjänsterna för arbetskraftsservice som avses i 120 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice och frågor som hänför sig till uppföljningen och utvärderingen av arbetskraftsservicens resultat och hur servicen fungerar. Enligt 120 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ansvarar utvecklings- och förvaltningscentret för att utveckla och förvalta informationssystemtjänsterna, och utvecklingen av de riksomfattande informationssystemtjänsterna för arbetskraftsservice ska ske i samarbete med centret och de arbetskraftsmyndigheter som använder tjänsterna. Sektionen kan användas för denna gemensamma utveckling.

Utvecklings- och förvaltningscentret ska enligt 3 a § 2 mom. 2 punkten i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna samt närings-, trafik- och miljöcentralernas utveckl-

ings- och förvaltningscenter (897/2009, ändrad genom lag 382/2023) följa upp och utvärdera arbetskraftsservicens resultat och hur servicen fungerar samt producera information om den. Den föreslagna informationssektionen kan behandla den information som genereras inom ramen för denna uppgift och behoven av att utveckla framställningen av informationen. Utvecklingsbehov som hänför sig till framställning, uppföljning och utvärdering av information har vanligen också samband med utvecklingen av informationssystemtjänsterna.

Den tredje sektionen, som delegationen alltid ska tillsätta, är enligt 3 punkten en sektion för sektorsövergripande samarbete. Främjandet av sysselsättningen har kontaktytor åtminstone till social- och hälsovårdstjänsterna, rehabiliteringstjänsterna och utbildningstjänsterna.

I lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (381/2023) föreskrivs det om en samservicemodell där arbetskraftsmyndigheten, välfärdssamfundet och Folkpensionsanstalten tillsammans bedömer en arbetslös persons servicebehov på ett sektorsövergripande plan, planerar och samordnar den service som är ändamålsenlig för att arbetslösa ska få arbete så att den bildar en sammanhängande helhet samt ansvarar för att sysselsättningsprocessen framskrider och följs upp. I lagen föreskrivs det dessutom om sysselsättningsfrämjande samservice för unga inom det sektorsövergripande stödet, med vilken avses sektorsövergripande rådgivning, vägledning och tjänster som myndigheter och andra aktörer tillhandahåller unga under 30 år i syfte att ge dem bättre studiemöjligheter och handlingsfärdigheter, hjälpa dem få arbete och främja deras välbefinnande. Hur dessa i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen angivna sektorsövergripande handlingsmodeller fungerar och utvecklingsbehoven i det avseendet kan behandlas i den föreslagna sektionen för sektorsövergripande samarbete.

För att kundernas behov av tjänster över förvaltningsgränserna ska kunna tillgodoses krävs det, utöver de lagstadgade och sektorsövergripande handlingsmodellerna, att det bilaterala samarbetet mellan olika myndigheter fungerar smidigt. Den föreslagna sektionen för sektorsövergripande samarbete kan också behandla samarbete mellan myndigheter i större utsträckning än de lagstadgade handlingsmodeller som beskrivs ovan.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om delegationens möjlighet att tillsätta även andra sektioner utöver vad som föreskrivs i 1 mom. Delegationen kan behandla behovet av sektioner i början av sin mandatperiod, så att behövliga sektioner kan tillsättas så snart som möjligt. Delegationen kan även under sin mandatperiod tillsätta sektioner enligt behov.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om beslutförhet för alla sektioner. En sektion är beslutför om dess ordförande eller vice ordförande och minst hälften av medlemmarna är närvarande. Det bör dock noteras att sektionerna inte har ålagts några uppgifter och att situationer där beslut fattas i första hand har att göra med beslut om sektionens eget arbete.

5 §. Sektionernas sammansättning. Enligt den föreslagna 4 § ska delegationen besluta om tillsättandet av sina sektioner. Paragrafen innehåller bestämmelser om beredningsansvaret för sektionernas sammansättning.

I 1 mom. finns bestämmelser om beredningsansvaret för kommunsektionens och informationssektionens sammansättning. En framställning som gäller kommunsektionens sammansättning, ordförande och vice ordförande ska beredas av den intresseorganisation som företräder kommunerna, det vill säga Finlands Kommunförbund rf. En framställning som gäller informationssektionens sammansättning, ordförande och vice ordförande ska beredas av utvecklings- och förvaltningscentret. Kommunförbundet och utvecklings- och förvaltningscentret är sakkunniga och centrala aktörer i de ärenden som

behandlas i de berörda sektionerna, och därmed ska de bereda framställningen för delegationen. Delegationen kan vid behov avvika från framställningen.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om beredningsansvaret för alla andra sektioners sammansättning, ordförande och vice ordförande. Framställningen ska beredas av delegationens sekretariat. I praktiken inleder sekretariatet beredningen efter att delegationen har angett behovet för en sektion och eventuellt gett anvisningar för dess sammansättning.

Bestämmelsen i 3 mom. gäller alla sektioner. Till medlem i en sektion kan även utses en person som inte hör till delegationen. I sektionerna betonas behovet av sakkunskap inom området i fråga, och det är möjligt att i sektionerna ha ett mer praktiskt angreppssätt vid behandlingen av ärenden som hör till dess område än i delegationen. Därför är det motiverat att sektionens sammansättning inte är begränsad till delegationens ledamöter och inte heller till personer som hör till de organisationer som finns representerade i delegationen. Alla medlemmar i sektionen har samma ställning vid sektionens möten.

6 §. Ordnande av regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen. I paragrafen föreslås bestämmelser om vilken NTM-central som ansvarar för ordnandet av diskussionerna. Enligt 23 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ska arbets- och näringsministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralen med arbetskraftsmyndigheterna regelbundet föra regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen. Enligt motiveringen till bestämmelsen ska diskussionerna sammankallas av NTM-centralen (RP 207/2022 rd, s. 284) som företrädare för staten. I motiveringen ges en närmare beskrivning av de faktorer som ska beaktas när diskussionerna ordnas. I motiveringen anges också vilken NTM-central som ansvarar för att ordna diskussioner inom ett sysselsättningsområde där kommunerna är belägna inom flera NTM-centralers verksamhetsområde.

För tydlighetens skull föreslås det att bestämmelser om vilken NTM-central som ansvarar för ordnandet av diskussionerna ska utfärdas genom förordning. Ordnandet av diskussionerna omfattar bland annat en bedömning av behovet av diskussioner, tidpunkten och antalet, fastställande av ämnen och sammanställning av material, beslut om deltagarna, sammankallande av dem och utarbetande av promemorior. Diskussionernas innehåll och syfte förutsätter att NTM-centralen när diskussionerna ordnas har ett nära samarbete med det utvecklings- och förvaltningscenter som ansvarar för informationsproduktionen inom arbetskraftsservicen och med den kommun eller det sysselsättningsområde som ansvarar för ordnandet av arbetskraftsservicen. När diskussionerna ordnas ska man också stå i kontakt med arbets- och näringsministeriet på behövligt sätt, eftersom ministeriet svarar för den allmänna utvecklingen, styrningen och övervakningen av arbetskraftsservicen samt för styrningen av NTM-centralerna och utvecklings- och förvaltningscentret. NTM-centralerna ska utarbeta en promemoria för varje diskussion där det framgår vad diskussionen handlat om, de viktigaste iakttagelserna och eventuella fortsatta åtgärder. Promemorian ska sändas till arbets- och näringsministeriet. I övrigt utfärdas inga närmare bestämmelser om hur diskussionerna ska ordnas.

7 §. Skyldighet för tillhandahållare av privat arbetskraftsservice att lämna uppgifter. Enligt artikel 13.3 i Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention nr 181 om privat arbetsförmedling ska privata arbetsförmedlingar, vid tidpunkter som ska beslutas av den behöriga myndigheten, förse denna myndighet med de upplysningar som behövs

- för att låta den behöriga myndigheten få kännedom om privata arbetsförmedlingars uppbyggnad och verksamhet i enlighet med nationella villkor och nationell praxis,
- för statistiska ändamål.

I 143 § 3 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ingår den reglering som behövs för verkställigheten av artikeln, till den del den omfattas av lagen. Enligt momen-

tet har arbets- och näringsministeriet, för att kunna följa upp den privata arbetskraftsservicen, rätt att av en sammanslutning som tillhandahåller eller företräder den privata arbetskraftsservicen få uppgifter om den privata arbetskraftsservicen.

I den föreslagna 7 § finns närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas till arbets- och näringsministeriet med stöd av 143 § 3 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice. Bestämmelserna motsvarar 36 § i statsrådets gällande förordning om offentlig arbetskrafts- och företagservice (1073/2012).

De uppgifter som ska lämnas på begäran av arbets- och näringsministeriet gäller i huvudsak antal. Dessutom ska den som tillhandahåller privat arbetskraftsservice på begäran av ministeriet också lämna uppgifter om andra tjänster som den tillhandahåller i samband med jobbsökning än arbetsförmedling och personaluthyrning. Uppgifterna är inte personuppgifter eller sekretessbelagda uppgifter.

Arbets- och näringsministeriet har senast begärt uppgifter om privat arbetskraftsservice 2005. Uppgifterna och utredningen om genomförandet av konventionen ska på begäran rapporteras till Internationella arbetsorganisationen ILO.

7 Ikraftträdande

Förordningen föreslås träda i kraft den 1 januari 2025 samtidigt som lagen om ordnande av arbetskraftsservice och annan lagstiftning om överföring av organiseringsansvaret träder i kraft. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagarna och de tillämpliga övergångsbestämmelserna föreskrivs i lagen om införande av lagen om ordnande av arbetskraftsservice och vissa lagar som har samband med den (383/2023).

Statsrådets förordning

om styrning av arbetskraftsservicen

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023):

1 §

Beredning och översyn av de nationella målen för främjande av sysselsättningen

Arbets- och näringsministeriet ansvarar för beredningen av de nationella mål för främjande av sysselsättningen som avses i 21 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023). Arbets- och näringsministeriet ska höra den delegation som avses i 22 § i den lagen i fråga om utgångspunkterna för beredningen av målen och i fråga om ministeriets utkast till förslag till nationella mål.

Arbets- och näringsministeriet ska säkerställa att det är möjligt att följa upp och utvärdera hur de nationella målen för främjande av sysselsättningen har uppnåtts.

Vid översyn av de nationella målen tillämpas vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om beredningen av de nationella målen.

2 §

Delegationens sammansättning

Den nationella delegationen för främjande av sysselsättningen (nedan *delegationen*) ska ha en ordförande, en vice ordförande och högst 34 ledamöter, som var och en har en personlig ersättare. Statsrådet utnämner delegationens ordförande och vice ordförande. Delegationens ordförande ska vara en representant för arbets- och näringsministeriet.

Delegationens ledamöter ska bestå av

- 1) två representanter för arbets- och näringsministeriet, två representanter för finansministeriet, en representant för social- och hälsovårdsministeriet och en representant för undervisnings- och kulturministeriet,
 - 2) högst sju representanter för kommunerna, så att de representerar kommuner av olika storlek samt en geografisk och språklig mångfald,
 - 3) en representant för närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter, en representant för närings-, trafik- och miljöcentralerna och en representant för det regionförvaltningsverk som ansvarar för de tillsynsuppgifter som avses i 25 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice,
 - 4) en representant för en organisation som företräder arbetskraftsservicens kunder,
 - 5) en representant för kommunernas intresseorganisation,
 - 6) en representant för välfärdsområdena,
 - 7) en representant för Folkpensionsanstalten och en representant för en organisation som företräder arbetslöshetskassorna,
 - 8) tre representanter för arbetstagarnas centralorganisationer,
 - 9) två representanter för arbetsgivarnas centralorganisationer och en representant för företagarnas intresseorganisation,
 - 10) en representant för Sysselsättningsfonden,
 - 11) en representant för Servicecentret för kontinuerligt lärande och sysselsättning,
 - 12) en representant för en förening som företräder anordnare av yrkesutbildning,
 - 13) en representant för en förening som företräder företag inom servicebranschen och en representant för en förening som företräder företag inom personalbranschen,
 - 14) en representant för den riksomfattande organisationen för social- och hälsovården,
 - 15) en representant för den riksomfattande samarbetsorganisationen för organisationer för personer med funktionsnedsättning,
 - 16) en representant för landskapsförbunden.
- Om delegationens ordförande eller vice ordförande, en ledamot eller en ersättare avgår under mandattiden, ska arbets- och näringsministeriet för den återstående mandattiden utse en representant för samma aktör i denna persons ställe.

3 §

Delegationens arbetsmetoder och beslutförhet

Delegationen sammanträder på kallelse av ordföranden eller, om ordföranden har förhinder, av vice ordföranden eller då minst hälften av ledamöterna begär det för behandling av ett uppgivet ärende. Delegationen är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och minst hälften av de ledamöter som representerar ministerierna och minst hälften av de övriga ledamöterna är närvarande.

Delegationen har en generalsekreterare och vid behov andra sekreterare som arbets- och näringsministeriet utser.

Delegationen kan kalla permanenta eller tillfälliga sakkunniga samt enligt behov höra även andra sakkunniga.

4 §

Delegationens sektioner

Delegationen ska för sin mandattid tillsätta sektioner

1) för växelverkan mellan kommunerna och beredningen av kommunernas ställningstaganden (*kommunsektionen*),

2) för gemensam utveckling av de riksomfattande informationssystemtjänsterna för arbetskraftsservice samt för behandlingen av ärenden som gäller uppföljningen och utvärderingen av arbetskraftsservicens resultat och hur servicen fungerar (*informationssektionen*),

3) för behandlingen av ärenden som gäller sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (*sektionen för sektorsövergripande samarbete*).

Delegationen kan tillsätta sektioner för beredning av ärenden eller närmare behandling av en viss ärendehelhet.

En sektion är beslutför när dess ordförande eller vice ordförande och minst hälften av medlemmarna är närvarande.

5 §

Sektionernas sammansättning

Delegationen beslutar om sammansättningen i den sektion som avses i 4 § 1 mom. 1 punkten och utnämner en sektionsmedlem till ordförande och en sektionsmedlem till vice ordförande på framställning av kommunernas intresseorganisation. Delegationen beslutar om sammansättningen i den sektion som avses i 4 § 1 mom. 2 punkten och utnämner en sektionsmedlem till ordförande och en sektionsmedlem till vice ordförande på framställning av utvecklings- och förvaltningscentret.

Om inte något annat föreskrivs i 1 mom., utser delegationen sektionernas medlemmar och utnämner en sektionsmedlem till ordförande och en sektionsmedlem till vice ordförande på framställning av generalsekreteraren.

Även en person som inte hör till delegationen kan utses till medlem i en sektion. En sådan sektionsmedlem har vid möten samma ställning som andra medlemmar.

6 §

Ordnanande av regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen

Närings-, trafik- och miljöcentralen ansvarar för att ordna diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen för de arbetskraftsmyndigheter inom centralens verksamhetsområde som ansvarar för att ordna arbetskraftsservice. En arbetskraftsmyndighet anses ligga inom en närings-, trafik- och miljöcentralens verksamhetsområde, om sysselsättningsområdets ansvariga kommun finns inom verksamhetsområdet eller den samkommun som ansvarar för ordnandet av arbetskraftsservicen har sin hemort inom verksamhetsområdet.

7 §

Skyldighet för tillhandahållare av privat arbetskraftsservice att lämna uppgifter

Tillhandahållare av privat arbetskraftsservice ska på begäran till arbets- och näringsministeriet lämna uppgifter om

- 1) antalet personer per yrkesgrupp som fått arbete via förmedlingen,
- 2) de uthyrda personernas antal och den genomsnittliga längden på de uthyrda personernas anställningsförhållanden,
- 3) antalet kunder som anlitat arbetsförmedlingsservice och hyrt in arbetskraft,
- 4) annan service i samband med jobsökning som de tillhandahållit.

En sammanslutning som företräder tillhandahållare av privat arbetsförmedlingsservice får enligt avtal lämna in de uppgifter som avses i 1 mom. på tillhandahållarnas vägnar.

De uppgifter som avses i 1 mom. ska lämnas in till arbets- och näringsministeriet på ett sätt som ministeriet närmare bestämmer. Arbets- och näringsministeriet publicerar regelbundet ett sammandrag av uppgifterna.

Denna förordning träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den xx xxxx 20xx

...minister Förnamn Efternamn

Titel Förnamn Efternamn

ASETUS 3. VALTIONEUVOSTON ASETUS ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUKSISTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON ASETUKSEN MUUTTAMISESTA

Muistio

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ

MUISTIO
21.2.2024

Liite 1

VALTIONEUVOSTON ASETUS ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUKSISTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON ASETUKSEN MUUTTAMISESTA

1 Asian tausta ja asetuksenantovaltuudet

Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä (380/2023, *järjestämislaki*) tulee voimaan 1.1.2025. Kyseisellä lailla julkisten työvoimapalveluiden järjestämisvastuu siirretään 1.1.2025 valtion työ- ja elinkeinotoimistoilta (jäljempänä *TE-toimisto*) kunnille ja kuntien muodostamille yhteistoiminta-alueille, työllisyysalueille. Työvoimapalveluiden järjestämisvastuun siirtyessä valtiolta kunnille TE-toimistot lakkautetaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain muutoksella (897/2009, jäljempänä *ELY-KEHA-laki*, muutoslaki 382/2023).

Järjestämisvastuun siirto vaikuttaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten (jäljempänä *ELY-keskus*) sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen kehittämis- ja hallintokeskuksen (jäljempänä *kehittämis- ja hallintokeskus*) tehtäviin. Tehtävämuutokset on toteutettu ELY-KEHA-lakiin tehdyillä muutoksilla (382/2023) ja ne tulevat voimaan 1.1.2025.

Kehittämis- ja hallintokeskuksen tehtävistä säädetään ELY-KEHA-lain 3 a §:ssä. Pykälässä säädetään kehittämis- ja hallintokeskukselle eräitä uusia tehtäviä, joista yhden osalta on tarpeen antaa tarkempaa sääntelyä. Kyseinen tehtävä on pykälän 2 momentin 2 kohdassa säädetty tehtävä seurata ja arvioida työvoimapalvelujen tuloksellisuutta ja toimivuutta sekä tuottaa niitä koskevaa tietoa. Pykälän 4 momenttiin sisältyy valtuus antaa tarkempia säännöksiä kehittämis- ja hallintokeskuksen tehtävistä valtioneuvoston asetuksella.

2 Asian valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu virkatyönä työ- ja elinkeinoministeriössä yhteistyössä kehittämis- ja hallintokeskuksen kanssa. Valmistelussa on hyödynnetty TE-palvelut 2024 ja KOTO24 -uudistusten toimeenpanemiseksi asetettua Ohjaus ja tiedolla johtaminen – työryhmää. Työryhmässä ovat edustettuina mm. valtiovarainministeriö, kehittämis- ja hallintokeskus, ELY-keskukset, TE-toimistot, eri kuntaverkostot ja Suomen Kuntaliitto.

Asetusluonnos oli kirjallisella lausuntokierroksella [xx.xx.xxxx.-xx.xx.xxxx]. Lausuntoa pyydettiin [tahot].

Asetusehdotuksen valmisteluasiakirjat ovat julkisessa palvelussa osoitteessa [linkki]

3 Keskeiset ehdotukset

Asetuksesta poistettaisiin säännökset, jotka koskevat järjestämisvastuun siirron yhteydessä lakkautettavia TE-toimistoja, niiden ohjausta ja valvontaa sekä työ- ja elinkeino-

hallinnon asiakaspalvelukeskusta. Asetuksesta kumottaisiin tehtävien keskittämistä Uudenmaan ELY-keskukseen tai TE-toimistoon koskevia säännöksiä siltä osin kuin tehtävät on laissa säädetty kehittämis- ja hallintokeskukselle. Asetuksessa tarkennettaisiin kehittämis- ja hallintokeskuksen uutta, työvoimapalveluiden tuloksellisuuden ja toimivuuden seuranta-, arviointi- ja tiedontuottamistehtävää. Asetuksen nimikettä muutettaisiin siten, että siinä mainittaisiin myös kehittämis- ja hallintokeskus, vastaavasti kuin lain nimikkeessä.

4 Vaikutukset

Työvoimapalveluiden järjestämisvastuun siirtoa koskevan lainsäädäntökokonaisuuden vaikutukset on arvioitu sitä koskevassa hallituksen esityksessä (HE 207/2022 vp, s. 146-206). Tällä asetusehdotuksella ei arvioida olennaisia vaikutuksia hallituksen esityksessä kuvatun lisäksi.

Kehittämis- ja hallintokeskukselle ELY-KEHA-laissa säädettyyn työvoimapalveluiden seuranta-, arviointi- ja tiedontuottamistehtävään kuuluvien elementtien tarkentaminen asetustasolla on omiaan lisäämään valtion työvoimapalveluiden ohjaukseen liittyvän rakenteen läpinäkyvyyttä ja ennakoitavuutta. Tarkemmalla sääntelyllä varmistetaan, että järjestämislain 3 luvussa tarkoitettu työvoimapalveluiden ohjaus ja valvonta perustuvat oikea-aikaiseen ja riittävään tietoon.

5 Lausuntopalaute

Tähän

6 Säännöskohtaiset perustelut

4 §. *Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen toimialue eräissä tehtävissä.* Pykälän 1 momentin 2 ja 3 kohta kumottaisiin, koska kyseiset tehtävät on lailla 382/2023 siirretty kehittämis- ja hallintokeskukselle. Pykälän 2 momentissa muutettaisiin vanhan kotoutumisen edistämisestä annetun lain numero uudeksi saman nimisen lain numeroksi ja poistettaisiin viittaus kansainvälistä suojelua hakevan vastaanotosta sekä ihmiskaupan uhrin tunnistamisesta ja auttamisesta annettuun lakiin (746/2011), koska kyseinen tehtävä on siirretty pois ELY:iltä mainitun lain 12 §:n 1.1.2022 voimaan tulleella muutoksella.

16 a §. *Uudenmaan työ- ja elinkeinotoimiston toimialue eräissä tehtävissä;* **20 §.** *Kelpoisuusvaatimukset työ- ja elinkeinotoimiston tehtäviin;* **21 §.** *Työ- ja elinkeinotoimiston virkojen täyttäminen;* **22 §.** *Virkavapauden myöntäminen työ- ja elinkeinotoimiston virkamiehelle;* **23 §.** *Muut tukitehtävät.* Pykälät kumottaisiin, koska TE-toimistot lakkautetaan ELY-KEHA-lain muutoksella, joka tulee voimaan 1.1.2025.

24 §. *Kehittämis- ja hallintokeskuksen toimipaikka;* **27 §.** *Kehittämis- ja hallintokeskuksen virkamiehen toimivalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten hallintoasioiden esittelyssä;* **28 §.** *Kehittämis- ja hallintokeskuksen muut tehtävät;* **29 §.** *Kehittämis- ja hallintokeskuksen tietohallintopalvelujen tehtävät;* **32 §.** *Kielitaitovaatimukset.* Pykälistä sekä 27 §:n otsikosta poistettaisiin maininnat TE-toimistoista. TE-toimistot lakkautetaan ELY-KEHA-lain muutoksella, joka tulee voimaan 1.1.2025. Lisäksi 27 §:n 4 kohdassa huomioitaisiin ELY-KEHA-lain 3 a §:n 1 momentin 1.1.2025 voimaan tuleva rakenteen muutos.

30 §. *Kehittämis- ja hallintokeskuksen työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden toteutumisen seurantaan ja arviointiin liittyvät tehtävät.* Pykälän sisältö muutettaisiin kokonaan ja otsikko muutettaisiin vastaamaan uutta sisältöä. Työ- ja elinkeinohallinnon asiakaspalvelukeskus lakkautetaan ja työvoimapalveluihin liittyvät asiakaspalvelutehtävät siirtyvät palveluiden järjestämisvastuun siirron myötä kunnille 1.1.2025.

Asiakaspalvelukeskuksessa nykyisin toimivat YritysSuomi-puhelinpalvelu (alkavan yrittäjän ja työnantaja- ja yritysasiakkaan palvelut) ja Yrittäjän Talousapu –neuvontapalvelu sisältyvät ELY-KEHA-lain 3 a §:n 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettuihin KEHA-keskuksen tieto- ja neuvontapalveluihin.

Uudistetussa 30 §:ssä säädettäisiin kehittämis- ja hallintokeskuksen tehtävistä työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden seurantaan ja arviointiin liittyen. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin kehittämis- ja hallintokeskuksen velvollisuudesta valmistella valtakunnallisten tavoitteiden seuraamiseksi ja arvioimiseksi tarvittava tietopohja. Tietopohjalla tarkoitetaan tässä sekä itse tietoa että tiedon tuottamiseksi tarvittavaa välineistöä. Käytännössä kehittämis- ja hallintokeskuksen olisi siis huolehdittava, että se saa työvoimapalvelujen valtakunnallisten tietojärjestelmäpalveluiden kautta tai muulla tavoin koottua tiedot, jotka valtakunnallisten tavoitteiden toteutumisen seuraamiseksi ja arvioimiseksi ovat tarpeen.

Valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta säädettäisiin tarkemmin työvoimapalveluiden ohjauksesta annettavassa valtioneuvoston asetuksessa. Tarkoitus on, että tavoitteiden valmistelussa työ- ja elinkeinoministeriö ja kehittämis- ja hallintokeskus tekevät yhteistyötä keskenään. Yhteistyöllä varmistettaisiin, että valtakunnallisille tavoitteille on joko olemassa tai kehitettävissä asianmukaiset seuranta- ja arviointivälineet ja -kohteet. Osana tavoitteiden valmistelua myös nämä seurannan ja arvioinnin välineet ja kohteet tulisivat työllisyyden edistämisen valtakunnallisen neuvottelukunnan käsiteltäviksi.

Tietopohjan valmistelun lähtökohta on, että tavoitteiden toteutumista voidaan alkaa seurata heti tavoitteiden vahvistamista seuraavan kalenterivuoden osalta. Valtakunnalliset tavoitteet vahvistettaneen kunkin hallituksen ensimmäisellä syyskaudella. Tavoitteiden toteutumisesta pitäisi siis ehdotetun säännöksen perusteella saada tietoa pääosin seuraavan vuoden alusta lähtien.

Jos valtakunnalliseksi tavoitteeksi nostetaan asia, jonka seuraamiseksi tarvitaan uudenlaista tietopohjaa, ei tietopohja ole välttämättä valmis vielä tavoitteiden vahvistamista seuraavan vuoden alussa. Tällaisissa tilanteissa tietopohjan valmistelun aikataulusta olisi mahdollista poiketa. Koska valtakunnalliset tavoitteet ovat voimassa hallituskauden kerrallaan, ei valtakunnalliseksi tavoitteeksi ole tarkoituksenmukaista esittää tavoitetta, jonka toteutumisen seuraamiseksi tarvittavan tietopohjan valmistelu vie enemmän kuin yhden kalenterivuoden.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin kehittämis- ja hallintokeskuksen velvollisuudesta tuottaa tietoa ja asiantuntija-arvionsa valtakunnallisten tavoitteiden toteutumisesta. Tieto ja arvio olisi esitettävä valtakunnallisesti sekä jollakin tätä tarkemmalla, hallinnon eri tasot ja rakenteet huomioivalla tasolla. Valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista koskevien tietojen ja arvion tarkempaa esittämistasoa ei ehdoteta asetuksessa määriteltäväksi, vaan kehittämis- ja hallintokeskus voisi arvioida, mikä olisi tarkoituksenmukaisin taso.

Valtakunnallisen tason tieto tarjoaisi yleiskäsityksen tavoitteiden toteutumisesta, mitä voitaisiin käsitellä esimerkiksi työllisyyden edistämisen neuvottelukunnassa. Valtakunnalliset tavoitteet voivat eri hallituskausilla olla eri tyyppisiä ja myös keskenään eri tyyppisiä. Niiden toteutumista ei välttämättä ole mahdollista kohdentaa alueellisesti tarkasti, mikä voitaisiin huomioida esittämistarkkuudessa. Joidenkin tavoitteiden toteutumista voisi olla olennaisempaa tarkastella ELY-keskusten toimialueittain, joitakin maakunnittain tai jollakin muulla alueellisella jaotuksella. Kehittämis- ja hallintokeskus voisi valita tietojen ja arvion esittämistarkkuuden, joka parhaiten tuo esiin tavoitteiden toteutumisen vaihtelut ja syyt vaihtelulle.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin työ- ja elinkeinoministeriön mahdollisuudesta määrätä valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista koskevan tiedon ja arvion tuottamisen

ajankohdasta. Lähtökohtaisesti alueellisen yhteistyö- ja seurantakeskustelun järjestämisestä vastaava ELY-keskus ja tiedon tuottamisesta vastaava kehittämis- ja hallintokeskus sopisivat yhdessä keskustelun järjestelyistä niin, että kehittämis- ja hallintokeskus tuottaisi hyvissä ajoin tietoa keskusteluihin valmistautumista varten. Tarvittaessa työ- ja elinkeinoministeriö voisi kuitenkin määrätä ajankohdan niin, että tieto ja arvio olisivat käytettävissä alueellisiin yhteistyö- ja seurantakeskusteluihin valmistautumiseksi kullakin ELY-keskuksen toimialueella. Ministeriö sekä kehittämis- ja hallintokeskus ja ELY-keskukset tekevät yhteistyötä alueellisten yhteistyö- ja seurantakeskustelujen järjestämisessä, mukaan lukien tarvittava tietotuotanto.

30 a §. *Kehittämis- ja hallintokeskuksen velvollisuus tuottaa tietoa ja asiantuntija-arvio työvoimapalveluiden tuloksellisuudesta ja toimivuudesta.* Pykälässä säädettäisiin tarkemmin kehittämis- ja hallintokeskuksen työvoimapalveluiden seuranta-, arviointi- ja tiedontuottamistehtävän keskeisistä osa-alueista. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin säännöllisestä tietotuotannosta, joka koskee työvoimapalveluiden toimintaa ja tuloksellisuutta. Tämä tilastojärjestelmiin perustuva tietotuotanto muodostaisi työvoimapalveluiden seurannan ja arvioinnin ytimen.

Tieto tuloksellisuudesta ja toimivuudesta pitäisi sisällään muun muassa työvoimapalveluiden jälkeisten sijoittumisten, erilaisten työnvälitystoimenpiteiden vaikutusten, työvoimapalveluiden järjestämiseen liittyvien lakisääteisten palveluprosessien toimeenpanon sekä muiden työvoimapalveluihin olennaisesti liittyvien tehtävien toteutuksen seurannan.

Tiedot olisi esitettävä työvoimapalveluiden järjestämisestä vastaavan kunnan tai työllisyysalueen tarkkuudella. Järjestämisvastuullisten tahojen tietoja olisi mahdollista yhdistellä laajempien alueellisten tarkastelujen tekemiseksi. Tiedot olisi julkaistava yleisessä tietoverkossa. Julkaiseminen on mahdollista, koska tiedot eivät sisällä henkilötietoja. Tietojen julkaiseminen toteuttaisi viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 20 §:ssä säädettyä velvollisuutta tuottaa ja jakaa tietoa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin kehittämis- ja hallintokeskuksen velvollisuudesta tuottaa vähintään kerran vuodessa asiantuntija-arvio työvoimapalveluiden tuloksellisuudesta ja toimivuudesta. Arvio olisi tuotettava sekä valtakunnan laajuisena että kustakin työvoimapalveluiden järjestämisestä vastaavasta kunnasta tai työllisyysalueesta. Arvio perustuisi 1 momentissa tarkoitettuun tietotuotantoon.

Asiantuntija-arviota hyödynnettäisiin järjestämislain 23 §:ssä tarkoitettujen työllisyyden edistämisen yhteistyö- ja seurantakeskustelujen järjestämisessä. Yhteistyö- ja seurantakeskustelussa voitaisiin tarvittaessa käsitellä arvioissa esiin nousseita seikkoja.

Tietotuotanto ja asiantuntija-arviot palvelisivat myös työllisyyden edistämisen valtakunnallisen neuvottelukunnan tehtävää seurata ja ennakoida palvelujärjestelmän toimivuutta sekä työ- ja elinkeinoministeriön yleistä tehtävää ohjata, kehittää ja valvoa julkisia työvoimapalveluita.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin asioista, jotka kehittämis- ja hallintokeskuksen olisi asiantuntija-arviossaan ainakin arvioitava. Momentin 1 kohdan mukaan asiantuntija-arviossa olisi arvioitava työvoimaviranomaisten toiminnan ja resursoinnin keskeiset tunnusluvut. Tällaisia tunnuslukuja ovat esimerkiksi työllisyyden hoidon kustannukset ja jakautuminen sekä kustannukset työnhakijaa kohden.

Momentin 2 kohdan mukaan asiantuntija-arviossa olisi arvioitava työvoimapalveluiden toimivuutta, käyttöä, saatavuutta, laatua ja vaikutuksia. Tämä arvio perustuisi kehittämis- ja hallintokeskuksen ylläpitämän valtakunnallisen TE- ja koto-palveluiden raportointijärjestelmän sisältämiin tietoihin. Raportointijärjestelmässä hyödynnetään kehittämis- ja hallintokeskuksen omien rekisterien ja muiden TE- ja koto-palveluiden arvioinnin kannalta relevanttien tilastojärjestelmien tietoja.

Momentin 3 kohdan mukaan asiantuntija-arviossa olisi arvioitava työnhakija- ja työpaikkamäärien kehitystä ja koostumusta. Tiedot tuotetaan kehittämis- ja hallintokeskuksen omistamasta ja ylläpitämästä TE- ja koto-palveluiden valtakunnallisesta raportointijärjestelmästä. Työnhakijoiden koostumusta ja määriä tarkastellaan muun muassa työttömyyden keston, palvelutarpeen, ikäryhmän, ammattitaustan ja työllistymissuunnitelman tyyppin mukaisesti.

Momentin 4 kohdan mukaan asiantuntija-arviossa olisi arvioitava työvoimapalveluiden järjestämiseen ja työvoimaviranomaisten työttömyysturvaan liittyvien lakisääteisten tehtävien toteutumista. Tällaisia lakisääteisiä tehtäviä ovat muun muassa järjestämislain 4 luvussa säädettyyn työnhakijan palveluprosessiin liittyvät tehtävät sekä muut järjestämislaissa työvoimaviranomaiselle säädetty tehtävät ja työttömyysturvalaissa säädetty työttömyysturvan työvoimapolitiisiin edellytyksiin liittyvät työvoimaviranomaisen tehtävät. Tietopohja saataisiin tältäkin osin kehittämis- ja hallintokeskuksen omistamasta ja ylläpitämästä TE- ja koto-palveluiden valtakunnallisesta raportointijärjestelmästä.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin kehittämis- ja hallintokeskuksen velvollisuudesta tuottaa myös muuta työvoimapalveluita koskevaa tietoa ja muita asiantuntija-arvioita työ- ja elinkeinoministeriön pyynnöstä. Säännös täydentäisi tässä asetuksessa ehdotettua säännöllisen tietotuotannon kokonaisuutta. Sen soveltamisessa olisi huomioitava kehittämis- ja hallintokeskukselle valtion talousarvion perusteella varatut määrärahat.

Järjestämislain 20 §:n mukaan julkisten työvoimapalveluiden yleinen ohjaus, kehittäminen ja valvonta kuuluvat työ- ja elinkeinoministeriölle. Näissä tarkoituksissa työ- ja elinkeinoministeriö voi tarvita erinäistä tietoa työvoimapalveluista. Myös työllisyyden edistämisen valtakunnallisen neuvottelukunnan tehtävien hoitamisessa voidaan joskus tarvita muutakin tietoa kuin mitä tässä asetuksessa ehdotetaan säännöllisesti tuotettavaksi. Työ- ja elinkeinoministeriö voisi ehdotetun 4 momentin nojalla pyytää kehittämis- ja hallintokeskusta tuottamaan neuvottelukunnan tarvitsemaa tietoa, jos ministeriö pitää sitä perusteltuna.

30 b §. *Kehittämis- ja hallintokeskuksen velvollisuus tuottaa tietoa ja asiantuntija-arvio työvoimapalvelujärjestelmästä.* Pykälässä säädettäisiin kehittämis- ja hallintokeskuksen velvollisuudesta tuottaa kerran hallituskaudessa yhteenveto työvoimapalvelujärjestelmän toiminnasta. Järjestämislain 22 §:n 2 momentin mukaan työllisyyden edistämisen valtakunnallisen neuvottelukunnan tehtävänä on antaa hallituskausittain valtioneuvostolle selvitys palvelujärjestelmän tilasta. Säännöksen mukaan selvityksessä esitetään muun muassa arvio palvelujärjestelmän toimivuudesta. Ehdotetussa 30 b §:ssä tarkoitettu yhteenveto olisi pohja neuvottelukunnan selvityksessä esitettävälle palvelujärjestelmän toimivuutta koskevalle arviolle.

Yhteenveto olisi tuotettava työ- ja elinkeinoministeriön määräämänä ajankohtana. Hallituskaudet kestävät lähtökohtaisesti neljä vuotta. Hallituskausi voi kuitenkin kestää myös vähemmän kuin neljä vuotta. Yhteenvedon ajankohtaan vaikuttanevat myös neuvottelukunnan kokoontumisajat ja muut työskentelytavat. Näistä syistä yhteenvedon ajankohta ehdotetaan jätettäväksi työ- ja elinkeinoministeriön määrättäväksi. Käytännössä yhteenveto tulisi laadittavaksi hallituskauden viimeisen syksyn aikana, jotta neuvottelukunta voisi hyödyntää sitä hallituskauden lopussa tehtävän selvityksensä valmistelussa.

Pykälän 2 momentissa säädetään asioista, jotka yhteenvedossa olisi ainakin esitettävä ja arvioitava. Nämä koostuisivat toisaalta ehdotetun 30 §:n 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista ja asiantuntija-arvioinneista ja toisaalta ehdotetun 30 a §:n 1-3 momentissa tarkoitetuista tiedoista ja asiantuntija-arvioinneista.

Momentin 1 kohdan mukaan yhteenvedossa olisi esitettävä tietoja ja arvioitava valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista. Tiedot ja arvio perustuisivat ehdotetun 30 §:n 2

momentissa tarkoitettuihin tietoihin ja asiantuntija-arviointeihin. Yhteenvedossa tarkastelujakso olisi vajaa neljä vuotta, kun 30 §:n 2 momentissa tarkastelujakso on kalenterivuosi.

Pykälän 2 momentin 2-5 kohdassa tarkoitetut tiedot olisivat samoja kuin mitä 30 a §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettussa asiantuntija-arviossa olisi arvioitava. Niiden sisältöä on kuvattu tarkemmin edellä 30 a §:n 3 momentin perusteluissa.

Tiedot olisi valtakunnallisen tason lisäksi esitettävä maakunnittain. Maakuntakohtainen tarkastelu on toisaalta riittävän tarkka taso tuomaan esiin alueiden välisiä eroja, ja toisaalta se on riittävän yleinen taso, jotta tiedot eivät pirstoudu liian pieniin yksiköihin. Maakunta on aluehallinnon yksikkö, jota käytetään aluekehittämisen lisäksi esimerkiksi eduskuntavaalien vaalipiiriä pohjana. Näistä syistä valtioneuvostolle annettavan selvityksen pohjana olisi perusteltua olla valtakunnallisen tason lisäksi maakuntatason tiedot.

30 c §. *Kehittämis- ja hallintokeskuksen työvoimaviranomaisen työvoimapalvelujen järjestämisen arviointiin liittyvät tehtävät.* Pykälässä säädettäisiin kehittämis- ja hallintokeskuksen velvollisuudesta ilmoittaa työ- ja elinkeinoministeriölle, jos se havaitsee tilanteen heikentyneen olennaisesti jollakin työllisyysalueella tai työvoimapalveluiden järjestämisestä vastaavassa kunnassa. Kyseessä olisi eräänlainen herätemenettely, jonka perusteella työ- ja elinkeinoministeriö voisi valmistautua tarkastelemaan kyseistä työllisyysaluetta tai kuntaa tarkemmin. Se tukisi osaltaan järjestämislain 24 §:n 1 momentissa tarkoitettua yhteistyötä lainsäädännössä edellytettyjen palvelujen turvaamiseksi. Jos työ- ja elinkeinoministeriö pitäisi sitä aiheellisena, se voisi pyytää kehittämis- ja hallintokeskusta tuottamaan tietoa työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 24 §:n 4 momentissa tarkoitetuista seikoista kyseisestä kunnasta tai työllisyysalueesta. Kehittämis- ja hallintokeskuksen tuottama tietoa palvelisi mahdollista työ- ja elinkeinoministeriön ja valtiovarainministeriön laajempaa arviota.

7 Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan 1.1.2025 samaan aikaan järjestämislain ja ELY-KEHA-lain muutosten kanssa. Kyseisten lakien voimaantulosta ja sovellettavista siirtymäsäännöksistä säädetään työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaantulosta annetussa laissa (383/2023).

Valtioneuvoston asetus

elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti

kumotaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun valtioneuvoston asetuksen (1373/2018) 4 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta, 16 a § ja 20-23 §, sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta asetuksessa 146/2021 ja 16 a § asetuksessa 734/2021,

muutetaan asetuksen nimike, 4 §:n 2 momentti, 24 ja 27 §, 28 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti, 29 §:n 1 momentti, 30 § ja 32 §:n 4 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 2 momentti asetuksessa xx/2024, 27 § osittain muutettuna asetuksessa xx/2024 ja 29 §:n 1 momentti asetuksessa 117/2020,

lisätään uusi 30 a - c § seuraavasti:

Valtioneuvoston asetus

elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskuksesta

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset

4 §

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen toimialue eräissä tehtävissä

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus hoitaa 1 §:ssä tarkoitetun toimialueen lisäksi Hämeen ja Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen toimialueilla kotoutumisen edistämistä annetussa laissa (681/2023) tarkoitetut maahanmuuttajien kotoutumisen edistämisen alueelliseen yhteensovittamiseen, suunnitteluun, ohjaukseen ja seurantaan liittyvät ja muut erikseen määrättävät tehtävät.

Kehittämis- ja hallintokeskus

24 §

Kehittämis- ja hallintokeskuksen toimipaikka

Kehittämis- ja hallintokeskuksen toimipaikka on Mikkeliissä. Kehittämis- ja hallintokeskuksen henkilöstön virkapaikkoja ovat kaikki elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset. Lisäksi kehittämis- ja hallintokeskuksen virkapaikkoja voi olla muissa työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan virastojen toimipaikoissa.

27 §

Kehittämis- ja hallintokeskuksen virkamiehen toimivalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten hallintoasioiden esittelyssä

Kehittämis- ja hallintokeskuksen virkamies esittelee ratkaistaviksi:

- 1) toimintamenojen käyttösunnitelman kullekin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle;
- 2) virkanimitykset ja työsuhteeseen ottamista koskevat päätökset palvelussuhteeseen liittyvät päätökset sille elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, jonka virkaan henkilö nimitetään tai jonka työsuhteeseen henkilö otetaan;
- 3) muut kuin virkavapautta koskevat palvelussuhteeseen liittyvät päätökset sille elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, johon päätöksen kohteena oleva henkilö on palvelussuhteessa;
- 4) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskuksesta annetun lain 3 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyviä kanteluasioita koskevat vastaukset sille tai niille elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksille, joita kantelu koskee, ellei niistä muualla lainsäädännössä toisin säädetä.

28 §

Kehittämis- ja hallintokeskuksen muut tehtävät

Kehittämis- ja hallintokeskus hoitaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten

Lisäksi kehittämis- ja hallintokeskus antaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten henkilöstöjen tasapuolisen kohtelun, asiakkaiden tasapuolisen kohtelun ja tehtävien valtakunnallisesti yhdenmukaisen hoidamisen kannalta tarpeelliset ohjeet tehtäväkseen säädetyissä kehittämis- ja hallintoasioissa sekä avustusten maksamista, käytön valvontaa ja takaisinperintää koskevilla tehtävillä.

29 §

Kehittämis- ja hallintokeskuksen tietohallintopalvelujen tehtävät

Kehittämis- ja hallintokeskus hoitaa edellä 27 ja 28 §:ssä mainittujen tehtävien lisäksi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ja aluehallintovirastojen tietohallintopalveluja.

30 §

Kehittämis- ja hallintokeskuksen työllisyyden edistämisen valtakunnallisten tavoitteiden toteutumisen seurantaan ja arviointiin liittyvät tehtävät

Kehittämis- ja hallintokeskuksen on valmistettava työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain (380/2023) 21 §:ssä tarkoitettujen valtakunnallisten tavoitteiden toteutumisen seuraamiseksi ja arvioimiseksi tarvittava tietopohja. Valmistelu on tehtävä siten, että tavoitteiden toteutumista voidaan seurata ja arvioida pääosin tavoitteiden vahvistamista seuraavan kalenterivuoden osalta.

Kehittämis- ja hallintokeskuksen on tuotettava vähintään kerran kalenterivuodessa tietoa ja asiantuntija-arvionsa valtakunnallisten tavoitteiden toteutumisesta valtakunnallisesti sekä jollakin valtakunnallista tasoa tarkemmalla tasolla ottaen huomioon valtakunnallisten tavoitteiden sisällön ja erilaiset hallinnon rakenteet. Työ- ja elinkeinoministeriö voi määrätä tiedon ja arvion tuottamisen ajankohdan.

30 a §

Kehittämis- ja hallintokeskuksen velvollisuus tuottaa tietoa ja asiantuntija-arvio työvoimapalveluiden tuloksellisuudesta ja toimivuudesta

Kehittämis- ja hallintokeskuksen on tuotettava tietoa työvoimapalveluiden tuloksellisuudesta ja toimivuudesta. Tiedot on esitettävä työvoimapalveluiden järjestämisestä vastaavan kunnan tai työllisyysalueen tarkkuudella. Tiedot on julkaistava yleisessä tietoverkossa.

Vähintään kerran vuodessa kehittämis- ja hallintokeskuksen on tuotettava 1 momentissa tarkoitettujen tiedon lisäksi asiantuntija-arvionsa työvoimapalveluiden tuloksellisuudesta ja toimivuudesta. Asiantuntija-arvio on esitettävä valtakunnallisesti ja työvoimapalveluiden järjestämisestä vastaavan kunnan tai työllisyysalueen tarkkuudella. Työ- ja elinkeinoministeriö voi määrätä arvion tuottamisen ajankohdan.

Asiantuntija-arviossa on arvioitava ainakin:

- 1) työvoimaviranomaisten toiminnan ja resursoinnin keskeiset tunnusluvut;
- 2) työvoimapalveluiden toimivuutta, käyttöä, saatavuutta, laatua ja vaikutuksia;
- 3) työnhakija- ja työpaikkamäärien kehitystä ja koostumusta;
- 4) työvoimapalveluiden järjestämiseen ja työvoimaviranomaisten työttömyysturvaan liittyvien lakisääteisten tehtävien toteutumista.

Kehittämis- ja hallintokeskuksen on lisäksi tuotettava muuta työvoimapalveluita koskevaa tietoa ja muita asiantuntija-arvioita työ- ja elinkeinoministeriön pyynnöstä.

30 b §

Kehittämis- ja hallintokeskuksen velvollisuus tuottaa tietoa ja asiantuntija-arvio työvoimapalvelujärjestelmästä

Kehittämis- ja hallintokeskuksen on kerran hallituskaudessa tuotettava yhteenveto työvoimapalvelujärjestelmän toiminnasta. Työ- ja elinkeinoministeriö määrää yhteenvedon tuottamisen ajankohdan.

Yhteenvedossa on esitettävä ja arvioitava valtakunnallisesti ja maakunnittain ainakin:

- 1) työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 21 §:ssä tarkoitettujen valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista;
- 2) työvoimaviranomaisten toiminnan ja resursoinnin keskeiset tunnusluvut;
- 3) työvoimapalveluiden toimivuutta, käyttöä, saatavuutta, laatua ja vaikutuksia;
- 4) työnhakija- ja työpaikkamäärien kehitystä ja koostumusta;
- 5) työvoimapalveluiden järjestämiseen ja työvoimaviranomaisten työttömyysturvaan liittyvien lakisääteisten tehtävien toteutumista.

30 c §

Kehittämis- ja hallintokeskuksen työvoimaviranomaisen työvoimapalvelujen järjestämisen arviointiin liittyvät tehtävät

Jos kehittämis- ja hallintokeskus havaitsee, että työvoimapalveluiden tuloksellisuutta ja toimivuutta kuvaavat muuttujat ovat työvoimapalveluiden järjestämisestä vastaavassa kunnassa tai työllisyysalueella heikentyneet olennaisesti edeltävään kalenterivuoteen verrattuna, kehittämis- ja hallintokeskuksen on ilmoitettava siitä työ- ja elinkeinoministeriölle. Kehittämis- ja hallintokeskuksen on työ- ja elinkeinoministeriön pyynnöstä tuotettava tietoa työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 24 §:n 4 momentissa tarkoitetuista työvoimapalveluiden järjestämistä ja saatavuutta koskevista seikoista kyseisestä kunnasta tai työllisyysalueesta.

Erinäiset säännökset

32 §

Kielitaitovaatimukset

Virkaa täytettäessä ja muuhun palvelussuhteeseen otettaessa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja kehittämis- ja hallintokeskuksen on kiinnitettävä huomiota siihen, että suomen ja ruotsin kielen käyttämistä edellyttävät työtehtävät jaetaan asianomaista kieltä taitavien henkilöiden suorittavaksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2025.

Helsingissä x.x.20xx

...ministeri Etunimi Sukunimi

Nimike Etunimi Sukunimi

Promemoria

ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIETS PROMEMORIA

Bilaga 1
21.2.2024

STATSRÅDETS FÖRORDNING OM ÄNDRING AV STATSRÅDETS FÖRORDNING OM NÄRINGS-, TRAFIK- OCH MILJÖCENTRALERNA

1 Bakgrund och bemyndiganden att utfärda förordning

Lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023) träder i kraft den 1 januari 2025. Genom lagen överförs från och med den 1 januari 2025 ansvaret för ordnande av offentlig arbetskraftsservice från statens arbets- och näringsbyråer till kommunerna och till de samarbetsområden som kommunerna bildar, det vill säga sysselsättningsområdena. I och med att ansvaret för att ordna arbetskraftsservice övergår från staten till kommunerna läggs arbets- och näringsbyråerna ner genom ändring i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009, nedan *den ändrade lagen om NTM-centralerna*, 382/2023).

Överföringen av organiseringsansvaret påverkar uppgifterna för närings-, trafik- och miljöcentralerna (nedan *NTM-centralen* eller *NTM-centralerna*) och uppgifterna för närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter (nedan *utvecklings- och förvaltningscentret*). Dessa ändringar i uppgifterna genomförs genom den tidigare nämnda ändringslagen, som träder i kraft den 1 januari 2025.

Bestämmelser om uppgifterna för utvecklings- och förvaltningscentret ingår i 3 a § i den ändrade lagen om NTM-centralerna. Bestämmelserna omfattar också vissa nya uppgifter, och en av dessa kräver att det anges närmare bestämmelser i förordning. Enligt 3 a § 2 mom. 2 punkten ska utvecklings- och förvaltningscentret följa upp och utvärdera arbetskraftsservicens resultat och hur servicen fungerar samt producera information om den. I 3 a § 4 mom. finns ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om utvecklings- och förvaltningscentrets uppgifter.

2 Beredningen av förordningen

Utkastet till förordning har beretts som tjänsteuppdrag vid arbets- och näringsministeriet i samarbete med utvecklings- och förvaltningscentret. Vid beredningen har den arbetsgrupp för styrning och informationsledning som tillsattes för verkställighet av reformen av arbets- och näringsstjänsterna 2024 och reformen av integrationslagen 2024 varit engagerad. I arbetsgruppen ingår representanter för finansministeriet, utvecklings- och förvaltningscentret, NTM-centralerna, arbets- och näringsbyråerna, olika kommunnätverk och Finlands Kommunförbund.

Utkastet till proposition var på skriftlig remiss [xx.xx.xxxx.-xx.xx.xxxx] Yttrande begärdes av [remissinstanser].

De handlingar som gäller beredningen av ärendet finns tillgängliga i den offentliga tjänsten på adressen [länk].

3 De viktigaste förslagen

I förordningen stryks de bestämmelser som gäller arbets- och näringsbyråerna, som läggs ned i samband med överföringen av det ansvar de haft för ordnande av tjänster,

styrningen av och tillsynen över dem samt de bestämmelser som gäller arbets- och näringsförvaltningens kundservicecenter. I förordningen upphävs bestämmelserna om koncentrerings- och förvaltningscentret i Nyland eller Nylands arbets- och näringsbyrå till den del uppgifterna enligt lag hör till utvecklings- och förvaltningscentret. Dessutom preciseras utvecklings- och förvaltningscentrets nya uppgift att följa upp, utvärdera och producera information om arbetskraftsservicens resultat och hur servicen fungerar. Förordningens rubrik ändras så att också utvecklings- och förvaltningscentret nämns i den, på motsvarande sätt som i den ändrade lagens rubrik.

4 Konsekvenser

Konsekvenserna av lagstiftningen om överföring av ansvaret för ordnande av arbetskraftsservice har bedömts i den regeringsproposition där lagförslaget ingår (RP 207/2022 rd, s. 154–219). Förslaget till förordning bedöms inte ha några betydande konsekvenser utöver vad som beskrivs i propositionen.

Preciseringen på förordningsnivå av de element som hör till utvecklings- och förvaltningscentrets uppgifter i fråga om uppföljning, utvärdering och produktion av information som gäller arbetskraftsservice enligt den ändrade lagen om NTM-centralerna bidrar till att öka transparensen och förutsägbarheten i strukturen för statens styrning av arbetskraftsservice. Genom närmare bestämmelser säkerställs det att den styrning av och tillsyn över arbetskraftsservicen som avses i 3 kap. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice baserar sig på rätttidig och tillräcklig information.

5 Remissvar

6 Specialmotivering

4 §. *Verksamhetsområdet för Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland i vissa uppgifter* Det föreslås att 1 mom. 2 och 3 punkten upphävs, eftersom uppgifterna i fråga har överförts till utvecklings- och förvaltningscentret genom lag 382/2023. I 2 mom. ändras författningsnumret på den gamla lagen om främjande av integration till numret för den ändrade lagen med samma namn och slopas hänvisningen till lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel (746/2011), eftersom uppgiften på grund av den ändring av 12 § i den nämnda lagen som trädde i kraft den 1 januari 2022 inte längre ingår i NTM-centralernas uppgifter.

16 a §. *Verksamhetsområdet för Nylands arbets- och näringsbyrå i vissa uppgifter.* **20 §.** *Behörighetsvillkor för uppgifter vid arbets- och näringsbyrå.* **21 §.** *Tillsättning av tjänster vid arbets- och näringsbyrå.* **22 §.** *Beviljande av tjänstledighet för arbets- och näringsbyråns tjänstemän.* **23 §.** *Övriga stöduppgifter.* Paragraferna upphävs, eftersom arbets- och näringsbyråerna läggs ner genom den ändrade lagen om NTM-centralerna, som träder i kraft den 1 januari 2025.

24 §. *Utvecklings- och förvaltningscentrets verksamhetsställe,* **27 §.** *Behörighet för tjänsteman vid utvecklings- och förvaltningscentret vid föredragning av förvaltningsärenden för närings-, trafik- och miljöcentralerna samt arbets- och näringsbyråerna,* **28 §.** *Utvecklings- och förvaltningscentrets övriga uppgifter,* **29 §.** *Utvecklings- och förvaltningscentrets uppgifter inom informationsförvaltningstjänster,* **32 §.** *Kraven på språkkunskaper.* I samtliga paragrafer och i rubriken för 27 § stryks omnämningarna av arbets- och näringsbyråerna. Arbets- och näringsbyråerna läggs ner genom den ändrade lagen om NTM-centralerna, som träder i kraft den 1 januari 2025. Dessutom beaktas i 27 § 4 punkten den ändring av 3 a § 1 mom. i den ändrade lagen om NTM-centralerna som träder i kraft den 1 januari 2025.

30 §. *Utvecklings- och förvaltningscentrets uppgifter i fråga om uppföljning och utvärdering av hur de nationella målen för främjande av sysselsättningen har uppnåtts.* Paragrafens innehåll ändras helt och hållet och rubriken ändras så att den motsvarar det nya innehållet. Arbets- och näringsförvaltningens kundservicecenter läggs ner och kundservicefunktionerna i anslutning till arbetskraftsservicen överförs till kommunerna från och med den 1 januari 2025. Kundservicecentrets telefontjänst FöretagsFinland (tjänster för blivande företagare och arbetsgivar- och företagskunder) och rådgivningstjänsten Företagarens ekonomihjälp ingår i utvecklings- och förvaltningscentrets informations- och rådgivningstjänster enligt 3 a § 2 mom. 6 punkten i den ändrade lagen om NTM-centralerna.

I den reviderade 30 § föreskrivs det om utvecklings- och förvaltningscentrets uppgifter i fråga om uppföljningen och utvärderingen av de riksomfattande målen för främjande av sysselsättningen. I 1 mom. föreskrivs det om utvecklings- och förvaltningscentrets skyldighet att bereda det kunskapsunderlag som behövs för uppföljningen och utvärderingen av de riksomfattande målen. Med kunskapsunderlag avses här både själva informationen och de instrument som behövs för att producera den. I praktiken ska utvecklings- och förvaltningscentret alltså se till att centret via de riksomfattande informationssystemtjänsterna för arbetskraftsservice eller på något annat sätt får de uppgifter som behövs för att följa upp och bedöma hur de riksomfattande målen uppnås.

Närmare bestämmelser om beredningen av de riksomfattande målen utfärdas genom statsrådets förordning om styrning av arbetskraftsservicen. Det är meningen att arbets- och näringsministeriet och utvecklings- och förvaltningscentret ska samarbeta kring beredningen av målen. Genom samarbetet säkerställs det att det antingen finns eller kan utvecklas ändamålsenliga instrument och föremål för uppföljning och utvärdering av de riksomfattande målen. Som ett led i beredningen av målen ska också dessa verktyg och föremål för uppföljning och utvärdering behandlas av den nationella delegationen för främjande av sysselsättningen.

Utgångspunkten för beredningen av kunskapsunderlaget är att uppnåendet av målen kan följas upp under det kalenderår som följer direkt efter det år då målen fastställdes. De riksomfattande målen torde fastställas under varje regerings första höstsession. Med stöd av den föreslagna bestämmelsen bör man alltså i huvudsak få information om hur målen har uppnåtts från och med ingången av följande år.

Om ett ärende lyfts fram som ett riksomfattande mål och det behövs ett nytt slags kunskapsunderlag för uppföljningen av målet, är detta kunskapsunderlag inte nödvändigtvis klart ännu i början av året efter det år då målen fastställdes. I sådana situationer är det möjligt att avvika från tidtabellen för beredningen av kunskapsunderlaget. Eftersom de riksomfattande målen gäller för en regeringsperiod åt gången, är det inte ändamålsenligt att som nationellt mål föreslå något vars kunskapsunderlag för uppföljning av genomförandet det tar mer än ett kalenderår att bereda.

I 2 mom. föreskrivs det om utvecklings- och förvaltningscentrets skyldighet att producera information om och göra en sakkunnigbedömning av hur de riksomfattande målen har uppnåtts. Informationen och bedömningen ska presenteras på nationell nivå och på någon lägre nivå som beaktar förvaltningens olika nivåer och strukturer. Det föreslås inte att det ska fastställas i förordningen vilken denna lägre nivå för information och bedömning av uppnåendet av målen ska vara, utan utvecklings- och förvaltningscentret kan bedöma vilken nivå som är den mest ändamålsenliga.

Informationen på nationell nivå ger en allmän uppfattning om hur målen har uppnåtts, vilket kan behandlas till exempel i den nationella delegationen för främjande av sysselsättningen. De nationella målen kan under olika regeringsperioder vara av olika slag, och de kan också sinsemellan vara olika. Det är inte nödvändigtvis möjligt att exakt rikta genomförandet av dem regionalt, vilket kan beaktas i noggrannheten för presentationen. Det kan vara viktigare att granska uppnåendet av vissa mål enligt närings-, trafik- och

miljöcentralernas verksamhetsområden, vissa enligt landskap eller någon annan regional indelning. Utvecklings- och förvaltningscentret kan välja den noggrannhet för presentationen av informationen och bedömningen som bäst visar variationerna i hur målen uppnåtts och orsakerna till variationerna.

I 2 mom. föreskrivs det om arbets- och näringsministeriets möjlighet att bestämma vid vilken tidpunkt information och bedömning av hur de nationella målen har uppnåtts ska produceras. Utgångspunkten är att närings-, trafik- och miljöcentralen, som ansvarar för att ordna de regionala diskussionerna för samarbete och uppföljning, och utvecklings- och förvaltningscentret, som ansvarar för produktionen av information, tillsammans ska komma överens om arrangemangen så att utvecklings- och förvaltningscentret i god tid producerar den information som behövs med tanke på förberedelserna inför diskussionen. Vid behov kan arbets- och näringsministeriet dock bestämma tidpunkten så att informationen och bedömningen står till förfogande när förberedelserna inför de regionala diskussionerna om samarbete och uppföljning börjar i verksamhetsområdet för varje närings-, trafik- och miljöcentral. Ministeriet, utvecklings- och förvaltningscentret och närings-, trafik- och miljöcentralerna samarbetar när de regionala diskussionerna för samarbete och uppföljning ordnas, vilket inkluderar produktionen av den information som behövs.

30 a §. *Utvecklings- och förvaltningscentrets skyldighet att producera information om och göra en sakkunnigbedömning av arbetskraftsservicens resultat och hur servicen fungerar.* Paragrafen innehåller närmare bestämmelser om de centrala delområdena i utvecklings- och förvaltningscentrets uppgift att följa upp, utvärdera och producera information om arbetskraftsservice. I 1 mom. föreskrivs det om regelbunden produktion av information som gäller arbetskraftsservicens verksamhet och resultat. Denna produktion av information, som baserar sig på statistiksystemen, utgör kärnan i uppföljningen och utvärderingen av arbetskraftsservicen.

Informationen om servicens resultat och hur den fungerar innefattar bland annat var de arbets sökande placeras efter att ha anlitat arbetskraftsservice, vilka effekter olika arbetsförmedlingsåtgärder har, hur olika lagstadgade serviceprocesser i anslutning till ordnandet av arbetskraftsservice genomförs och uppföljning av hur andra uppgifter som i väsentlig grad sammanhänger med arbetskraftsservicen utförs.

Noggrannheten i de uppgifter som presenteras ska enligt förslaget vara på den nivå som gäller den för arbetskraftsservicen ansvariga kommunen eller det ansvariga sysselsättningsområdet. Det ska vara möjligt att samköra uppgifter från aktörer med organiseringsansvar för att göra mer omfattande regionala granskningar. Uppgifterna ska enligt förslaget publiceras i det allmänna datanätet. Det är möjligt att publicera sådana uppgifter, eftersom de inte innehåller personuppgifter. Att uppgifterna publicerar fullgör skyldigheten enligt 20 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet att producera och sprida information.

I 2 mom. föreskrivs det om utvecklings- och förvaltningscentrets skyldighet att minst en gång om året göra en sakkunnigbedömning av arbetskraftsservicens resultat och hur den fungerar. Bedömningen ska göras både på nationell nivå och för kommun eller sysselsättningsområde som svarar för ordnandet av sysselsättningservice. Bedömningen ska basera sig på den producerade informationen enligt 1 mom.

Sakkunnigbedömningen ska utnyttjas när de diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen ordnas som avses i 23 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice. I diskussionerna kan man vid behov behandla de omständigheter som framkommit vid bedömningen.

Produktionen av information och sakkunnigbedömningarna tjänar också uppgiften för den nationella delegationen för främjande av sysselsättningen att följa upp och förutse

hur servicesystemet fungerar och arbets- och näringsministeriets allmänna uppgift att styra, utveckla och utöva tillsyn över den offentliga arbetskraftsservicen.

I 3 mom. föreskrivs det om sådana ärenden som utvecklings- och förvaltningscentret åtminstone ska bedöma i sin sakkunnigbedömning. Enligt 1 punkten ska de centrala nyckeltalen för arbetskraftsmyndigheternas verksamhet och fördelning av resurser utvärderas i sakkunnigbedömningen. Sådana nyckeltal är till exempel kostnaderna för hanteringen av sysselsättningen och hur kostnaderna fördelar sig samt kostnaderna per arbetssökande.

Enligt 2 punkten ska man i sakkunnigbedömningen bedöma hur arbetskraftsservicen fungerar, används och finns att tillgå samt dess kvalitet och effekter. Denna bedömning ska grunda sig på informationen i det riksomfattande rapporteringssystemet om arbets- och näringstjänster och integrationstjänster. I rapporteringssystemet utnyttjas uppgifterna i utvecklings- och förvaltningscentrets egna register och andra statistiksystem som är relevanta med tanke på utvärderingen av arbets- och näringstjänsterna och integrationstjänsterna.

Enligt 3 punkten ska det i sakkunnigbedömningen också tas ställning till hur antalet arbetssökande och arbetsplatser utvecklas och av vilket slag de är. Sådana uppgifter tas ur det riksomfattande rapporteringssystem för arbets- och näringstjänster och integrationstjänster som ägs och förvaltas av utvecklings- och förvaltningscentret. Hur antalet arbetssökande utvecklas och av vilket slag de är granskas bland annat utifrån arbetslöshetsperiodens omfattning, servicebehovet, åldersgrupp, yrkesbakgrund och typen av sysselsättningsplan.

Enligt 4 punkten i momentet ska man i sakkunnigbedömningen bedöma hur arbetskraftsmyndigheterna har uppfyllt sina lagstadgade uppgifter i samband med ordnandet av arbetskraftsservicen och utkomstskyddet för arbetslösa. Sådana lagstadgade uppgifter är bland annat uppgifter i anslutning till serviceprocessen för arbetssökande enligt 4 kap. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice samt andra uppgifter som föreskrivs för arbetskraftsmyndigheten i den lagen och arbetskraftsmyndighetens uppgifter i anslutning till de arbetskraftspolitiska förutsättningarna för utkomstskydd för arbetslösa enligt samma lag. Kunskapsunderlaget tas också i detta fall fram ur det riksomfattande rapporteringssystem för arbets- och näringstjänster och integrationstjänster som ägs och förvaltas av utvecklings- och förvaltningscentret.

I 4 mom. anges att utvecklings- och förvaltningscentret ska producera också annan information om arbetskraftsservicen och göra andra sakkunnigbedömningar på arbets- och näringsministeriets begäran. Den information som föreslås i denna bestämmelse utgör ett komplement till den övriga regelbundet producerade information som föreslås i denna förordning. Vid tillämpningen av bestämmelsen ska de anslag som med stöd av statsbudgeten reserverats för utvecklings- och förvaltningscentret beaktas.

Enligt 20 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice har arbets- och näringsministeriet hand om den allmänna styrningen och utvecklingen av samt tillsynen över den offentliga arbetskraftsservicen. För dessa ändamål kan arbets- och näringsministeriet behöva särskild information om arbetskraftsservicen. Också för de uppgifter den nationella delegationen för främjande av sysselsättningen sköter kan det ibland behövas annan information än den som enligt denna förordning ska produceras regelbundet. Arbets- och näringsministeriet kan med stöd av det föreslagna 4 mom. be utvecklings- och förvaltningscentret producera den information som delegationen behöver, om ministeriet anser att det är motiverat.

30 b §. *Utvecklings- och förvaltningscentrets skyldighet att producera information om och göra sakkunnigbedömningar av systemet med arbetskraftsservice.* I paragrafen föreskrivs det om utvecklings- och förvaltningscentrets skyldighet att en gång per regeringsperiod producera ett sammandrag över systemet med arbetskraftsservice. Enligt

22 § 2 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ska den nationella delegationen för främjande av sysselsättningen varje regeringsperiod lämna statsrådet en redogörelse om läget för servicesystemet. Enligt bestämmelsen ska utredningen innehålla bland annat en bedömning av hur servicesystemet fungerar. Det sammandrag som avses i den föreslagna paragrafen är avsett att utgöra grunden för den bedömning av hur servicesystemet fungerar som delegationen ska presentera i sin utredning.

Sammandraget ska produceras vid en tidpunkt som arbets- och näringsministeriet bestämmer. En regeringsperiod varar i princip i fyra år. Den kan trots det vara kortare än fyra år. Tidpunkten för sammandraget torde också påverkas av tidpunkterna för delegationens möten och arbetssätt i övrigt. Det föreslås därför att tidpunkten för sammandraget ska bestämmas av arbets- och näringsministeriet. I praktiken skulle sammandraget komma att utarbetas under den sista hösten under regeringsperioden för att delegationen ska kunna utnyttja det vid beredningen av sin utredning i slutet av regeringsperioden.

I 2 mom. anges de omständigheter som åtminstone ska presenteras och bedömas i sammandraget. Dessa består å ena sidan av de uppgifter och sakkunnigbedömningar som avses i det föreslagna 30 § 2 mom. och å andra sidan av de uppgifter och sakkunnigbedömningar som avses i de föreslagna 30 a § 1–3 mom.

Enligt 1 punkten i momentet ska sammandraget innehålla uppgifter om hur de nationella målen har uppnåtts. Uppgifterna och bedömningen ska basera sig på de uppgifter och sakkunnigbedömningar som avses i det föreslagna 30 § 2 mom. Granskningsperioden för sammandraget blir knappt fyra år, medan granskningsperioden enligt 30 § 2 mom. är ett kalenderår.

De uppgifter som avses i 2–5 punkten i momentet är desamma som ska bedömas i den sakkunnigbedömning som avses i 30 a § 2 och 3 mom. Vad dessa uppgifter ska innehålla beskrivs närmare i motiveringen till 30 a § 3 mom.

Uppgifterna ska utöver på nationell nivå även presenteras landskapsvis. En granskning på landskapsnivå är å ena sidan tillräckligt noggrann för att belysa skillnaderna mellan regionerna och å andra sidan tillräckligt allmän för att uppgifterna inte ska splittras upp i för små delar. Som enhet för regionförvaltningen används landskapen utöver inom den regionala utvecklingen till exempel som grund för valkretsindelningen vid riksdagsval. Av de orsaker som nämnts ovan är det motiverat att inte vid den utredning som lämnas till statsrådet enbart utgå från uppgifter på nationell nivå utan också beakta uppgifter på landskapsnivå.

30 c §. Utvecklings- och förvaltningscentrets uppgifter i samband med bedömning av arbetskraftsmyndigheternas ordnande av arbetskraftsservice. I paragrafen föreskrivs det om utvecklings- och förvaltningscentrets skyldighet att meddela arbets- och näringsministeriet om centret upptäcker att situationen har försämrats väsentligt i något sysselsättningsområde eller någon kommun som ansvarar för ordnandet av arbetskraftsservice. Det är fråga om en form av aktiveringsförfarande på basis av vilket arbets- och näringsministeriet kan förbereda sig inför en närmare granskning av sysselsättningsområdet eller kommunen i fråga. Det är ägnat att stödja det samarbete som avses i 24 § 1 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice för att trygga den service som förutsätts i lagstiftningen. Om arbets- och näringsministeriet anser det befogat, kan ministeriet be utvecklings- och förvaltningscentret producera information om de omständigheter som avses i 24 § 4 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice i kommunen eller sysselsättningsområdet i fråga. Den information som utvecklings- och förvaltningscentret producerar tjänar en eventuell och mer omfattande bedömning som görs av arbets- och näringsministeriet och finansministeriet.

Förordningen föreslås träda i kraft den 1 januari 2025 samtidigt som lagen om ordnande av arbetskraftsservice och den ändrade lagen om NTM-centralerna. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagarna och de tillämpliga övergångsbestämmelserna föreskrivs i lagen om införande av lagen om ordnande av arbetskraftsservice och vissa lagar som har samband med den (383/2023).

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna

I enlighet med statsrådets beslut

upphävs i statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna (1373/2018) 4 § 1 mom. 2 och 3 punkten, 16 a § och 20–23 §, av dem 4 § 1 mom. 2 och 3 punkten sådana de lyder i förordning 146/2021 och 16 a § sådana de lyder i förordning 734/2021,

ändras förordningens namn, 4 § 2 mom., 24 och 27 §, det inledande stycket i 28 § 1 mom., 28 § 2 mom., 29 § 1 mom., 30 § och 32 § 4 mom., av dem 4 § 2 mom. sådant det lyder i förordning xx/2024, 27 § sådana de lyder delvis ändrad i förordning xx/2024 och 29 § 1 mom. sådant det lyder i förordning 117/2020, och *fogas* till lagen nya 30 a–c § som följer:

Statsrådets förordning

om närings-, trafik- och miljöcentralerna samt om närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna

4 §

Verksamhetsområdet för Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland i vissa uppgifter

Utöver uppgifterna inom det verksamhetsområde som avses i 1 § sköter Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland även inom verksamhetsområdena för närings-, trafik- och miljöcentralerna i Tavastland och i Sydöstra Finland uppgifter som avses i lagen om främjande av integration (681/2023) och som gäller den regionala samordningen, planeringen, styrningen och uppföljningen av främjandet av invandrares integration samt andra uppgifter som bestäms särskilt.

Utvecklings- och förvaltningscentret

24 §

Utvecklings- och förvaltningscentrets verksamhetsställe

Utvecklings- och förvaltningscentrets verksamhetsställe finns i S:t Michel. Tjänsteställen för personalen vid utvecklings- och förvaltningscentret är samtliga närings-, trafik- och miljöcentraler. Dessutom kan utvecklings- och förvaltningscentret ha tjänsteställen på andra ämbetsverks verksamhetsställen inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde.

27 §

Behörighet för tjänsteman vid utvecklings- och förvaltningscentret vid föredragning av förvaltningsärenden för närings-, trafik- och miljöcentralerna

En tjänsteman vid utvecklings- och förvaltningscentret föredrar för avgörande

- 1) dispositionsplan för omkostnadsanlagen för varje närings-, trafik- och miljöcentral,
- 2) tjänsteutnämningar och beslut om anställning i arbetsavtalsförhållande, beslut i anslutning till ett anställningsförhållande för den närings-, trafik- och miljöcentral där en person utnämns till tjänst eller anställs i arbetsavtalsförhållande,
- 3) andra beslut i anslutning till ett anställningsförhållande än de som gäller tjänstledighet för den närings-, trafik- och miljöcentral till vilken den person som beslutet gäller står i anställningsförhållande,
- 4) svar på en klagan som hänför sig till de uppgifter som avses i 3 a § 1 mom. 1 punkten i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna samt om närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter för den eller de närings-, trafik- och miljöcentraler som klagan gäller, om inte annat föreskrivs om dem någon annanstans i lagstiftningen.

28 §

Utvecklings- och förvaltningscentrets övriga uppgifter

Utvecklings- och förvaltningscentret sköter närings-, trafik- och miljöcentralernas

Dessutom ger utvecklings- och förvaltningscentret de anvisningar som behövs för en likvärdig behandling av närings-, trafik- och miljöcentralernas personal, en likvärdig behandling av kunderna och en enhetlig skötsel av uppgifterna i hela landet i de utvecklings- och förvaltningsärenden som föreskrivits för centret samt i uppgifter som gäller utbetalning, övervakning av användningen och återkrav av understöd.

29 §

Utvecklings- och förvaltningscentrets uppgifter inom informationsförvaltningstjänster

Utvecklings- och förvaltningscentret sköter utöver de uppgifter som nämns i 27 och 28 § närings-, trafik- och miljöcentralernas och regionförvaltningsverkens informationsförvaltningstjänster.

30 §

Utvecklings- och förvaltningscentrets uppgifter i fråga om uppföljning och utvärdering av hur de nationella målen för främjande av sysselsättningen har uppnåtts

Utvecklings- och förvaltningscentret ska bereda det kunskapsunderlag som behövs för uppföljning och utvärdering av hur de nationella mål som avses i 21 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023) har uppnåtts. Beredningen ska göras på ett sådant sätt att uppnåendet av målen huvudsakligen kan följas upp och utvärderas under det kalenderår som följer efter det år när målen har fastställts.

Utvecklings- och förvaltningscentret ska minst en gång varje kalenderår producera information om och en sakkunnigbedömning av hur de nationella målen har uppnåtts på riksnivå och på en nivå som är lägre än riksnivå med beaktande av de nationella målen innehåll och av olika förvaltningsstrukturer. Arbets- och näringsministeriet kan bestämma tidpunkten för produktionen av uppgifterna och bedömningen.

30 a §

Utvecklings- och förvaltningscentrets skyldighet att producera information om och göra en sakkunnigbedömning av arbetskraftsservicens resultat och hur servicen fungerar

Utvecklings- och förvaltningscentret ska producera information om arbetskraftsservicens resultat och hur servicen fungerar. Noggrannheten i de presenterade uppgifterna ska motsvara kommunnivå eller sysselsättningsområdesnivå. Uppgifterna ska publiceras i det allmänna datanätet.

Minst en gång om året ska utvecklings- och förvaltningscentret utöver den information som avses i 1 mom. göra en sakkunnigbedömning av arbetskraftsservicens resultat och hur servicen fungerar. Sakkunnigbedömningen ska presenteras dels på riksnivå, dels på den för arbetskraftsservicens ansvariga kommunens eller det ansvariga sysselsättningsområdets nivå. Arbets- och näringsministeriet kan bestämma vid vilken tidpunkt bedömningen ska göras.

Av sakkunnigbedömningen ska åtminstone framgå

- 1) de viktigaste nyckeltalen för arbetskraftsmyndigheternas verksamhet och fördelning av resurser,
- 2) hur arbetskraftsservicen fungerar, används och finns att tillgå samt dess kvalitet och effekter,
- 3) hur antalet arbetssökande och arbetsplatser utvecklas och av vilket slag de är,
- 4) hur arbetskraftsmyndigheternas lagstadgade uppgifter i samband med ordnandet av arbetskraftsservicen och utkomstskyddet för arbetslösa har uppfyllts.

Utvecklings- och förvaltningscentret ska dessutom producera annan information om arbetskraftsservicen och göra andra sakkunnigbedömningar på arbets- och näringsministeriets begäran.

30 b §

Utvecklings- och förvaltningscentrets skyldighet att producera information om och göra sakkunnigbedömningar av systemet med arbetskraftsservice

Utvecklings- och förvaltningscentret ska en gång under varje regeringsperiod producera ett sammandrag över verksamheten inom systemet med arbetskraftsservice. Arbets- och näringsministeriet bestämmer tidpunkten för tillhandahållandet av sammandraget.

I sammandraget ska på nationell nivå och på landskapsnivå åtminstone presenteras och bedömas

- 1) hur de nationella målen enligt 21 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice har uppnåtts,
- 2) de viktigaste nyckeltalen för arbetskraftsmyndigheternas verksamhet och fördelning av resurser,
- 3) hur arbetskraftsservicen fungerar, används och finns att tillgå samt dess kvalitet och effekter,
- 4) hur antalet arbetssökande och arbetsplatser utvecklas och av vilket slag de är,
- 5) hur arbetskraftsmyndigheternas lagstadgade uppgifter i samband med ordnandet av arbetskraftsservicen och utkomstskyddet för arbetslösa har uppfyllts.

30 c §

Utvecklings- och förvaltningscentrets uppgifter i samband med bedömning av arbetskraftsmyndigheternas ordnande av arbetskraftsservice

Om utvecklings- och förvaltningscentret märker att de variabler som beskriver arbetskraftsservicens resultat och hur servicen fungerar har försämrats väsentligt i en kommun eller ett sysselsättningsområde jämfört med det föregående kalenderåret, ska utvecklings- och förvaltningscentret meddela arbets- och näringsministeriet om detta. Utvecklings- och förvaltningscentret ska på arbets- och näringsministeriets begäran producera i 24 § 4 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice avsedd information om omständigheter som gäller ordnandet av och tillgången på arbetskraftsservice i kommunen eller sysselsättningsområdet.

Särskilda bestämmelser

32 §

Kraven på språkkunskaper

När en tjänst tillsätts eller en person anställs i ett annat anställningsförhållande ska närings-, trafik- och miljöcentralen och utvecklings- och förvaltningscentret fästa uppmärksamhet vid att de arbetsuppgifter som kräver användning av finska eller svenska fördelas på personer som behärskar dessa språk.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2025.

Helsingfors den 20

...minister Förnamn Efternamn

Titel Förnamn Efternamn

ASETUS 4: VALTIONEUVOSTON ASETUS TYÖLLISTYMISEN MONIALAISESTA EDISTÄMISESTÄ

Muistio

Työ- ja elinkeinoministeriö
Alueet ja kasvupalvelut –osasto

Muistiolounnos

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI TYÖLLISTYMISTÄ EDISTÄVÄSTÄ MONIALAISESTA YHTEISPALVELUSTA

1 Asian tausta ja asetuksenantovaltuudet

Eduskunta hyväksyi keväällä 2023 julkisten työvoima- ja yrityspalvelujen uudelleen järjestämistä koskevan lainsäädäntökokonaisuuden. Vuoden 2025 alusta lukien julkisten työvoimapalvelujen järjestämisvastuu siirtyy kunnille. Osana kyseistä uudistusta kumottiin työllistymistä edistävistä monialaisesta yhteispalvelusta annettu laki (1369/2014, *TYP-laki*) ja annettiin uusi laki työllistymisen monialaisesta edistämisestä (381/2023).

Työllistymistä edistävistä monialaisesta yhteispalvelusta annetun lain kumoutuessa kumoutuu myös sen nojalla annettu valtioneuvoston asetus työllistymistä edistävistä monialaisesta yhteispalvelusta (1377/2014, *TYP-asetus*). Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annettuun lakiin puolestaan sisältyy asetuksenantovaltuus, jonka nojalla ehdotetussa asetuksessa annettaisiin tarkempia säännöksiä monilaisen tuen yhteistoimintamallin organisoinnista.

Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain 9 §:ssä säädetään monilaisen tuen yhteistoimintamallin organisoinnista. Pykälän 3 momentin asetuksenantovaltuuden mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin yhteistoimintamallin johtoryhmän asettamisesta, kokoonpanosta ja tehtävistä, yhteistyösopimuksen sisällöstä sekä yhteistoimintamallin organisointia johtavan henkilön ja tämän varahenkilön nimeämisestä ja tehtävistä.

1 Asian valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu virkатыönä työ- ja elinkeinoministeriössä. Valmistelussa on hyödynnetty TE-palvelut 2024 ja KOTO24 –uudistusten toimeenpanemiseksi asetettuja Palvelut ja digitalisaatio –työryhmää ja Sote-yhdyspinnat –työryhmää sekä TYP-työjaostoa. Edellä mainituissa ryhmissä ovat työ- ja elinkeinoministeriön lisäksi olleet edustettuina opetus- ja kulttuuriministeriö, valtiovarainministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö, työ- ja elinkeinotoimistot, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen kehittämis- ja hallintokeskus, kunnat, Suomen kuntaliitto ry, Kunta- ja hyvinvointialueuetyönantajat KT, Kansaneläkelaitos, hyvinvointialueet, Hyvinvointialueyhtiö Hyvil Oy, TYP-verkostot ja Terveiden ja hyvinvoinnin laitos THL.

Ehdotuksesta järjestettiin lausuntokierros x.x.2023-x.x.2024.

2 Keskeiset ehdotukset

Asetuksessa säädettäisiin työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain nojalla tarkemmin monialaisen tuen yhteistoimintamallin organisoinnista. Tarkempi sääntely koskisi yhteistoimintamallin johtoryhmän asettamista, kokoonpanoa ja tehtäviä, yhteistyösopimuksen sisältöä sekä yhteistoimintamallin organisointia johtavan henkilön ja tämän varahenkilön nimeämistä ja tehtäviä.

Asetuksessa säädettäisiin johtoryhmän toimikaudeksi viisi vuotta. Johtavan henkilön ja tämän varahenkilön toimikausi vastaisi johtoryhmän toimikautta. Johtoryhmän tehtäviin kuuluisi alueellisten tavoitteiden asettaminen ja niiden seuranta. Lisäksi johtoryhmä asettaisi puitteet johtavan henkilön tehtäville ja tukisi tämän työtä. Yhteistyösopimuksessa olisi sovittava monialaisen tuen yhteistoimintamallin järjestämisen ja organisoinnin kannalta olennaisista seikoista. Yhteistyösopimuksessa olisi sovittava ainakin yhteistoimintamallin järjestämisen tavoista, henkilöstön osoittamisesta riittävällä tarkkuudella ja kustannusten jakautumisesta. Johtava henkilö vastaisi johtoryhmän asettamisessa puitteissa yhteistoimintamallin verkoston organisoinnin johtamisesta, johtoryhmässä käsiteltävien asioiden valmistelusta ja esittelystä johtoryhmälle sekä yhteistyökäytäntöjen kehittämisestä.

3 Pääasialliset vaikutukset

Työvoimapalvelujen järjestämisvastuun siirtoa koskevan lainsäädäntökokonaisuuden vaikutukset on arvioitu sitä koskevassa hallituksen esityksessä (HE 207/2022 vp). Lainsäädäntökokonaisuuteen kuuluu myös työllistymisen monialaisesta edistämisestä annettu laki (HE 207/2022 vp). Tällä asetusehdotuksella ei arvioida olevan olennaisia vaikutuksia hallituksen esityksessä kuvattuna lisäksi. Ehdotetulla tarkemmalla sääntelyllä edistetään yhteistoimintamallin organisointia ja toimeenpanoa.

4 Lausuntopalaute

[Täydennetään]

5 Säännöskohtaiset perustelut

1 §. *Monialaisen tuen yhteistoimintamallin johtoryhmän asettaminen ja kokoonpano.* Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain 9 §:n 1 momentin mukaan jokaisen hyvinvointialueen toimialueella on oltava monialaisen tuen yhteistoimintamallin organisointia varten vähintään yksi monialaisen tuen yhteistoimintamallin johtoryhmä. Hyvinvointialueen, työvoimaviranomaisen ja Kansaneläkelaitoksen on neuvoteltava asetettavien johtoryhmien määrästä ja toimialueista ennen johtoryhmien asettamista. Johtoryhmän asettaminen kuuluu työvoimaviranomaisen toimivaltaan. Käytännössä johtoryhmä, johon kuuluu useampi työvoimaviranomainen, voidaan muodostaa vain, jos työvoimaviranomaiset sopivat johtoryhmän asettavasta ja johtavan henkilön nimeävistä työvoimaviranomaisesta sekä puheenjohtajan asettavasta työvoimaviranomaisesta. Asetuksen 2 §:ssä säädettäisiin tarkemmin monialaisen tuen yhteistoimintamallin johtoryhmän asettamisesta ja kokoonpanosta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin johtoryhmän toimikauden pituudeksi 5 vuotta.

Ehdotetun 2 momentin mukaan johtoryhmän jäseninä olisivat jokaisen johtoryhmän alueelle kuuluvan hyvinvointialueen ja työvoimaviranomaisen sekä Kansaneläkelaitoksen nimeämät henkilöt. Hyvinvointialueen ja työvoimaviranomaisen on siten nimettävä jäsenet kaikkiin niihin johtoryhmiin, joiden toimialueeseen ne kuuluvat. Jokaiselle jäsenelle olisi nimettävä myös henkilökohtainen varajäsen. Jokaisen johtoryhmän alueeseen kuuluvan yhteistoimintamallin osapuolen

edustus johtoryhmässä on välttämätöntä, koska työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetussa laissa yhteen sovitettavaksi säädettyjen palveluiden järjestämisvastuu sekä vastuu laissa säädetyn yhteistoimintamallin mukaisen palveluprosessin järjestämisestä ja resursoinnista on kyseisillä tahoilla.

Johtoryhmän kokoa ei olisi säännöksessä rajoitettu ja kukin taho nimeäisi johtoryhmään tarpeelliseksi katsomansa ja johtoryhmän työskentelyn kannalta tarkoituksenmukaisen määrän jäseniä. Johtoryhmän päätöksenteko perustuisi yhteiseen sopimiseen eikä äänestysmenettelyyn, joten yhden tahon muita suuremmalla jäsenmäärällä ei olisi päätöksenteon kannalta merkitystä. Esimerkiksi hyvinvointialue voisi nimetä jäsenet sekä terveydenhuollosta että sosiaalitoimesta. Jäsenten tulisi olla myös johtoryhmän tehtävien kannalta tarkoituksenmukaisesti nimetty huomioiden sekä substanssiosaaminen että edustetun organisaation päätöksentekomenettely. Johtoryhmä voisi kuulla asiantuntijoina tarpeelliseksi katsomiaan tahoja.

Momentissa 3 säädettäisiin johtoryhmän puheenjohtajan nimeäminen työvoimaviranomaisen tehtäväksi. Varapuheenjohtajan nimeäisi hyvinvointialue.

2 §. Monialaisen tuen yhteistoimintamallin johtoryhmän tehtävät. Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain 9 §:n 1 momentin mukaan johtoryhmän tehtäviin kuuluu hyväksyä monialaisen tuen yhteistoimintamallin organisointia johtavat henkilöt ennen heidän nimeämistään. Pykälän 2 momentissa säädetään johtoryhmän tehtäväksi tehdä yhteistyösopimus monialaisen tuen yhteistoimintamallin organisoimisesta ja resursoimisesta. Ehdotetussa asetuksen 2 pykälässä säädettäisiin tarkemmin johtoryhmän tehtävistä.

Ehdotetun 1 momentin mukaan johtoryhmän tehtäviin kuuluisi ensinnäkin asettaa vuosittain toimialuekohtaiset tavoitteet. Alueellisia tavoitteita asetettaessa olisi otettava huomioon työvoimapaalveluiden järjestämisestä annetun lain 21 §:ssä tarkoitettut työllisyyden edistämisen valtakunnalliset tavoitteet. Muita tavoitteiden asettamisessa huomioitavia seikkoja olisivat esimerkiksi johtoryhmän toimialueen työvoiman rakenne ja erityisesti monialaista tukea tarvitsevien asiakkaiden määrä. Lisäksi johtoryhmän tehtävänä olisi asettaa puitteet yhteistoimintamallin organisointia johtavan henkilön 4 §:ssä tarkoitettujen tehtävien hoitamiselle ja tukea johtavaa henkilöiden tehtävien hoitamisessa. Käytännössä tehtävien hoitamisessa tukeminen tarkoittaisi yhteistyön tekemistä johtavalle henkilölle ja johtoryhmälle säädettyjen tehtävien alalla. Johtoryhmän voisi olla esimerkiksi tarpeen toimittaa ajantasaista seuranta- ja raportointitietoa johtavalle henkilölle.

Momentin 2 mukaan johtoryhmän olisi seurattava ja arvioitava toimialueensa yhteistoimintamallin toimeenpanoa ja 1 momentissa tarkoitettujen alueellisten tavoitteiden toteutumista. Osana toimeenpanon seuranta ja arviointia johtoryhmän on erityisesti seurattava sitä, onko työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetussa laissa säädetty velvollisuus osoittaa riittävä määrä henkilöstöä huomioon ottaen monialaisen tuen yhteistoimintamallin palvelua tarvitsevien henkilöiden määrä toteutunut. Kaikkien osapuolten osoittama riittävä resursointi on edellytys laissa säädetyn yhteistoimintamallin toimeenpanolle.

3 §. Yhteistyösopimuksen sisältö. Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain 9 §:n 2 momentissa säädetään johtoryhmän tehtävästä tehdä yhteistyösopimus. Asetuksen 3 §:ssä säädettäisiin vähimmäissisällöstä, josta työvoimaviranomaisen, hyvinvointialueen ja Kansaneläkelaitoksen olisi sovittava.

Asetuksen 3 §:n 1 kohdan mukaan johtoryhmän tulisi sopia monialaisen tuen yhteistoimintamallin mukaisen palvelun järjestämisen tavoista. Toisin kuin TYP-laissa, työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetussa laissa ei edellytetä tiettyä määrää yhteisiä toimipisteitä yhteistoimintamallin mukaisen palvelun tarjoamiseksi, vaan johtoryhmä voi sopia palvelun järjestämisestä tarkoituksenmukaisimmalla tavalla. Tarjoamisen tavoista olisi sovittava yhteistyösopimuksessa siten, että jokaiselle osapuolelle on selvää se, miten monialaisen tuen yhteistoimintamallin mukaista palvelua alueella toteutetaan. Yhteistyösopimuksessa olisi sovittava esimerkiksi siitä, missä tilanteissa eri toimijoiden asiantuntijat hyödyntävät etäyhteyksiä ja missä tilanteissa he matkustavat. Lähipalvelun osalta olisi sovittava siitä, missä ja miten lähipalvelua toteutetaan. Järjestämisen tavoissa on otettava huomioon, että kuten TYP-lain mukainen yhteispalvelu, myös monialaisen tuen yhteistoimintamallin mukainen palvelu on luonteeltaan henkilökohtaista asiantuntijapalvelua.

Kohdan 2 mukaan yhteistyösopimuksessa olisi sovittava työvoimaviranomaisten, hyvinvointialueiden ja Kansaneläkelaitoksen monialaisen tuen yhteistoimintamalliin osoittamasta henkilöstöstä. Työllisyyden monialaisesta edistämisestä annetun lain 9 §:n 2 momentissa edellytetään työvoimaviranomaisen, hyvinvointialueen ja Kansaneläkelaitoksen osoittavan monialaisen tuen yhteistoimintamalliin palvelua tarvitsevien asiakkaiden määrä huomioon ottaen riittävä määrä henkilöstöä. Yhteistyösopimuksessa henkilöstön määrästä tulisi sopia tarkemmin. Sopimuksessa olisi otettava huomioon esimerkiksi osapuolten osoittaman henkilöstön alueellinen jakautuminen, mikäli tarpeen. Lisäksi sopimuksessa tulisi eritellä osapuolten osoittamaa henkilöstöä riittäväällä tarkkuudella, esimerkiksi tehtävänimikkeittäin. Hyvinvointialueen osalta olisi tarkoituksenmukaista eritellä toimintamalliin osallistuva sosiaalihuollon ja terveydenhuollon henkilöstö.

Kohdan 3 mukaan yhteistyösopimuksessa olisi sovittava 2 momentissa tarkoitettujen henkilöstöresurssien riittävyuden tarkistamisesta vuosittain ja sopimuksen muuttamisesta siten, että osoitetut henkilöstöresurssit ovat riittävät. Sopimuksen tulisi olla ajantasainen ja sitä voi olla tarpeen muuttaa myös muusta syystä, kuten organisaatiomuutosten johdosta.

Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain 10 §:n 2 momentin mukaan muut toimintamallin yhteisestä toiminnasta aiheutuvat kustannukset jaetaan työvoimaviranomaisen ja hyvinvointialueen kesken yhteistoimintamalliin osallistuvan henkilöstön määrän mukaisessa suhteessa, elleivät työvoimaviranomainen ja hyvinvointialue toisin sovi. Ehdotetun 4 kohdan mukaan kustannusten toisin jakautumisesta olisi sovittava yhteistyösopimuksessa.

Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain 10 §:n 2 momentin mukaan Kansaneläkelaitos osallistuu yhteisiin kustannuksiin yhteistyösopimuksessa sovitulla tavalla. Ehdotetun 5 kohdan mukaan yhteistyösopimuksessa sovittaisiin tarkemmin Kansaneläkelaitoksen osallistumisesta mainittuihin kustannuksiin.

4 §. *Monialaisen tuen yhteistoimintamallin organisointia johtavan henkilön ja tämän varahenkilön nimeäminen ja tehtävät.* Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain 9 §:n mukaan työvoimaviranomainen nimeää henkilön, joka johtaa monialaisen tuen yhteistoimintamallia johtoryhmän asettamissa puitteissa. Johtoryhmän on hyväksyttävä johtava henkilö ennen hänen nimeämistään. Pykälässä säädettäisiin johtavan henkilön toimikaudesta ja tehtävistä. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että johtavan henkilön ja tämän varahenkilön voisi nimetä enintään johtoryhmän toimikaudeksi. Toimikausien yhtäläinen pituus perustuisi siihen, että laissa edellytetään johtoryhmän hyväksyvän työvoimaviranomaisen esittämän henkilön ja tämän varahenkilön ennen heidän nimeämistään.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin monialaisen tuen yhteistoimintamallin järjestämistä johtavan henkilön tehtävistä. Hänen tehtävänään olisi johtoryhmän asettamissa puitteissa vastata yhteistoimintamallin verkoston organosoinnin johtamisesta.

Monialaista yhteistoimintamallia johtavalla henkilöllä ei tehtävänsä perusteella olisi päätösvaltaa asioista, jotka on lainsäädännössä määritelty työvoimaviranomaisen, hyvinvointialueen tai Kansaneläkelaitoksen päätösvaltaan kuuluviksi. Hänellä ei myöskään yhteistoimintamallin johtavan henkilön asemansa perusteella olisi esimiesasemaa monialaisen tuen yhteistoimintamallissa työskenteleviin työvoimaviranomaisen, hyvinvointialueen tai Kansaneläkelaitoksen henkilöstöön. Johtava henkilö toimisi ensisijaisesti verkostojohtajana. Johtavan henkilön tehtäviin kuuluisi vastata asioiden valmistelusta johtoryhmän käsiteltäväksi ja asioiden esittelystä johtoryhmälle. Lisäksi hän kehittäisi verkoston yhteistyökäytäntöjä ja asiakasprosessia. Käytännössä tämä tarkoittaisi yhteistoimintamallissa mukana olevien tahojen keskinäisen yhteistyön ja yhteisten prosessien kehittämistä. Yhteistyön kehittämistä voisi tehdä yhteistyössä toisten yhteistoimintamallia johtavien henkilöiden kanssa. Lisäksi yhteistoimintamallia johtava henkilö voisi toimia monialaisen tuen yhteistoimintamallin edustajana muiden yhteistyötahojen suuntaan, kun kyse olisi monialaisen tuen yhteistoimintamallin järjestämiseen liittyvistä asioista. Tehtävien tarkempi sisältö määräytyisi johtoryhmän asettamien puitteiden mukaan. Ehdotetussa 2 momentissa säädettyjen tehtävien lisäksi johtoryhmä voisi antaa johtavalle henkilölle myös muita tehtäviä.

6 Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan 1.1.2025.

Valtioneuvoston asetus

työllistymisen monialaisesta edistämisestä

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain (381/2023) nojalla:

1 §

Monialaisen tuen yhteistoimintamallin johtoryhmän asettaminen ja kokoonpano

Johtoryhmä asetetaan viideksi vuodeksi kerrallaan. Monialaisen tuen yhteistoimintamallin johtoryhmän jäseninä ovat kunkin johtoryhmän toimialueelle kuuluvan hyvinvointialueen ja työvoimaviranomaisen sekä Kansaneläkelaitoksen nimeämät henkilöt. Hyvinvointialueen, työvoimaviranomaisen ja Kansaneläkelaitoksen on nimettävä jäsenet ja näille henkilökohtaiset varajäsenet jokaiseen johtoryhmään, jonka toimialueeseen ne kuuluvat.

Työvoimaviranomainen nimeää johtoryhmän puheenjohtajan ja hyvinvointialue varapuheenjohtajan.

2 §

Johtoryhmän tehtävät

Johtoryhmän tehtävänä on asettaa vuosittain toimialueensa tavoitteet. Tavoitteiden asettamisessa on otettava huomioon työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain (380/2023) 21 §:ssä tarkoitetut työllistymisen edistämisen valtakunnalliset tavoitteet. Lisäksi johtoryhmän tehtävänä on asettaa puitteet yhteistoimintamallin organisointia johtavan henkilön 4 §:ssä tarkoitetuille tehtäville ja tukea johtavaa henkilöä näiden tehtävien hoitamisessa.

Johtoryhmän on seurattava ja arvioitava toimialueensa yhteistoimintamallin toimeenpanoa ja 1 momentissa tarkoitettujen tavoitteiden toteutumista. Osana toimeenpanon seurantaa ja arviointia johtoryhmän on huomioitava erityisesti työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain (381/2023) 9 §:n 2 momentissa tarkoitettua riittävän henkilöstön määrän toteutuminen.

3 §

Yhteistyösopimuksen sisältö

Yhteistyösopimuksessa johtoryhmän toimialueeseen kuuluvien työvoimaviranomaisten, hyvinvointialueiden ja Kansaneläkelaitoksen on sovittava ainakin:

- 1) yhteistoimintamallin mukaisen palvelun järjestämisen tavoista;
- 2) työvoimaviranomaisen, hyvinvointialueen ja Kansaneläkelaitoksen työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettua henkilöstön osoittamisesta. Henkilöstön määrästä ja tehtäväkenteestä on sovittava riittävällä tarkkuudella yhteistoimintamallin toteuttamiseksi;
- 3) kohdassa 2 tarkoitettua henkilöstön määrän riittävyden tarkistamisesta vähintään vuosittain ja sopimuksen muuttamisesta resurssitarpeen muuttumisen perusteella tai muusta syystä tarvittaessa;
- 4) Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua kustannusten jakautumisesta työvoimaviranomaisen ja hyvinvointialueen kesken;
- 5) Kansaneläkelaitoksen osallistumisesta työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain 10 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin kustannuksiin.

4 §

Yhteistoimintamallin organisointia johtavan henkilön ja tämän varahenkilön nimeäminen ja tehtävät

Työvoimaviranomainen nimeää organisointia johtavan henkilön ja tämän varahenkilön enintään johtoryhmän toimikaudeksi.

Johtavan henkilön tehtävänä on johtoryhmän asettamissa puitteissa johtaa yhteistoimintamallin verkoston organisointia ja vastata johtoryhmässä käsiteltävien asioiden valmistelusta ja esittelystä johtoryhmälle sekä yhteistyökäytäntöjen ja asiakasprosessien kehittämisestä.

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä x.x.20xx

...ministeri Etunimi Sukunimi

Nimike Etunimi Sukunimi

Promemoria

Arbets- och näringsministeriet
Avdelningen för regioner och tillväxttjänster

Utkast till promemoria

FÖRSLAG TILL STATSRADETS FÖRORDNING OM SEKTORSÖVERGRIPANDE FRÄMJANDE AV SYSSELSÄTTNINGEN

1. Bakgrund och bemyndigande att utfärda förordning

Våren 2023 antog riksdagen en lagstiftningshelhet om omorganisering av offentliga arbetskrafts- och företagstjänster. Från och med ingången av 2025 överförs ansvaret för att ordna offentlig arbetskraftsservice till kommunerna. Som en del av reformen upphävdes lagen om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen (1369/2014) och antogs en ny lag om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (381/2023).

Samtidigt med lagen om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen upphävs också statsrådets förordning om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen (1377/2014) som utfärdats med stöd av lagen. Lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen innehåller ett bemyndigande att utfärda förordning, enligt vilket det i den föreslagna förordningen ska utfärdas närmare bestämmelser om hur samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd ska organiseras.

I 9 § i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen föreskrivs det om organiseringen av samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd. I enlighet med bemyndigandet att utfärda förordning i 3 mom. utfärdas det genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser om tillsättandet av en ledningsgrupp för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd som främjar sysselsättningen, om gruppens sammansättning och uppgifter, om samarbetsavtalets innehåll, om hur den person som leder organiseringen av modellen och en ersättare för denna ska utses och om vilka deras uppgifter ska vara.

2. Beredningen av förordningen

Förslaget till förordning har beretts som tjänsteuppdrag vid arbets- och näringsministeriet. Vid beredningen anlätades Arbetsgruppen för tjänster och digitalisering och Arbetsgruppen för kontaktytorna med social- och hälsovården, som båda tillsatts för genomförandet av reformen av arbets- och näringsjämnsterna (TE24) och totalreformen av integrationslagen (KOTO24) samt arbetssektionen för sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen. Utöver arbets- och näringsministeriet har undervisnings- och kulturministeriet, finansministeriet, social- och hälsovärdsministeriet, arbets- och näringsbyråerna, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter, kommunerna, Finlands kommunförbund rf, Kunta- ja hyvinvointialueyönantajat KT, Folkpensionsanstalten, välfärdsområdena, Välfärdsområdesbolaget Hyvil Ab, nätverken för sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen (TYP-verkostot) och Institutet för hälsa och välfärd THL varit representerade i de ovannämnda grupperna.

Förslaget var ute på remiss x.x.2023–x.x.2024.

3. De viktigaste förslagen

I förordningen föreskrivs med stöd av lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen närmare om organiseringen av samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd. De närmare bestämmelserna gäller tillsättandet av ledningsgruppen för samarbetsmodellen, dess sammansättning och uppgifter, innehållet i samarbetsavtalet samt utnämmandet av den person som leder organiseringen av samarbetsmodellen och dennes ersättare samt deras uppgifter.

I förordningen anges att ledningsgruppens mandatperiod är fem år. Mandattiden för den ledande personen och dennes ersättare ska motsvara ledningsgruppens mandattid. Till ledningsgruppens uppgifter hör att fastställa regionala mål och följa upp dem. Dessutom anger ledningsgruppen ramar för den ledande personens uppgifter och stöder hans arbete. Samarbetsavtalet ska innehålla bestämmelser som är relevanta för organiseringen av samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd. I samarbetsavtalet ska man åtminstone komma överens om hur samarbetsmodellen ska organiseras, hur personalen ska anvisas med tillräcklig noggrannhet och hur kostnaderna ska fördelas. Den ledande personen ska inom de ramar som ledningsgruppen angett svara för ledningen av organiseringen av nätverket för samarbetsmodellen, för beredningen av de ärenden som behandlas i ledningsgruppen och för föredragningen i ledningsgruppen samt för utvecklandet av samarbetspraxis.

4. De huvudsakliga konsekvenserna

Konsekvenserna av lagstiftningshelheten om överföring av ansvaret för ordnande av arbetskraftsservice har bedömts i en regeringsproposition om servicen (RP 207/2022 rd). Till lagstiftningshelheten hör också lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (RP 207/2022 rd). Detta förslag till förordning bedöms inte ha några betydande konsekvenser utöver vad som beskrivs i propositionen. Den föreslagna mer detaljerade regleringen bidrar till organiseringen och genomförandet av samarbetsmodellen.

5. Remissvar

[Kompletteras]

6. Specialmotivering

1 §. *Tillsättande av en ledningsgrupp för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd och gruppens sammansättning.* Enligt 9 § 1 mom. i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen ska det inom verksamhetsområdet för varje välfärdsområde för organisering av samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd finnas minst en ledningsgrupp för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd. Välfärdsområdet, arbetskraftsmyndigheten och Folkpensionsanstalten ska förhandla om antalet ledningsgrupper och om verksamhetsområdena innan ledningsgrupperna tillsätts. Tillsättandet av en ledningsgrupp hör till arbetskraftsmyndighetens behörighet. I praktiken kan en ledningsgrupp med flera arbetskraftsmyndigheter bildas endast om arbetskraftsmyndigheterna avtalar om vilken arbetskraftsmyndighet som tillsätter ledningsgruppen och utser den ledande personen samt om vilken arbetskraftsmyndighet som utnämner ordföranden. I 2 § föreskrivs det närmare om tillsättandet av ledningsgruppen för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd och om gruppens sammansättning.

I 1 mom. föreslås en bestämmelse om att ledningsgruppens mandattid ska vara fem år.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska medlemmarna i ledningsgruppen vara personer som utsetts av varje välfärdsområde inom ledningsgruppens område och av arbetskraftsmyndigheten samt av Folkpensionsanstalten. Välfärdsområdet och arbetskraftsmyndigheten ska därmed utse medlemmarna i alla de ledningsgrupper till vars verksamhetsområde de hör. En personlig ersättare ska

också utses för varje medlem. Det är nödvändigt att varje part i en samarbetsmodell som hör till ledningsgruppens område är representerad i ledningsgruppen, eftersom ansvaret för ordnandet av de tjänster som enligt lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen ska samordnas och ansvaret för att ordna och tilldela resurser för serviceprocessen enligt den samarbetsmodell som föreskrivs i lagen vilar på dessa parter.

Ledningsgruppens storlek begränsas inte i bestämmelsen och varje part ska till ledningsgruppen utse det antal medlemmar som den anser vara behövt och som är ändamålsenligt med tanke på ledningsgruppens arbete. Ledningsgruppens beslut ska grunda sig på gemensam överenskommelse och inte på ett omröstningsförfarande, varvid det inte har någon betydelse för beslutsfattandet om en part har flera medlemmar än de övriga. Till exempel kan välfärdsområdet utse medlemmar både från hälso- och sjukvården och från socialväsendet. Medlemmarna bör också vara utsedda på ett lämpligt sätt med hänsyn till ledningsgruppens uppgifter, i fråga om både substanskunskap och beslutsförfarandet i den organisation som de företräder. Ledningsgruppen kan som sakkunniga höra de aktörer som den anser behöver höras.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om att ordföranden för ledningsgruppen ska utses av Arbetskraftsmyndigheten. Vice ordföranden ska utses av välfärdsområdet.

2 §. Ledningsgruppens uppgifter. Enligt 9 § 1 mom. i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen hör det till ledningsgruppen att godkänna de personer som leder organisationen av samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd innan de utses. I 2 mom. föreskrivs att ledningsgruppen ska ingå ett samarbetsavtal om organisering av och allokering av resurser för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd. I den föreslagna 2 § föreskrivs närmare om ledningsgruppens uppgifter.

I det föreslagna 1 mom. ska ledningsgruppens uppgifter först och främst vara att årligen fastställa mål för respektive verksamhetsområde. När de regionala målen fastställs ska de nationella mål för främjande av sysselsättningen som avses i 21 § i lagen om ordnande av Arbetskraftsservice beaktas. Andra faktorer som ska beaktas när målen ställs upp är till exempel strukturen på Arbetskraften inom ledningsgruppens verksamhetsområde och särskilt antalet kunder som behöver sektorsövergripande stöd. Dessutom ska ledningsgruppen ha till uppgift att ange ramarna för skötseln av de uppgifter som enligt 4 § hör till den person som leder organisationen av samarbetsmodellen och stödja personen vid utförandet av uppgifterna. I praktiken ska stödet för skötseln av uppgifterna innebära att man samarbetar inom ramen för de uppgifter som föreskrivits för den ledande personen och ledningsgruppen. Ledningsgruppen kan till exempel behöva tillhandahålla aktuell uppföljnings- och rapporteringsinformation till den person som leder verksamheten.

Enligt 2 mom. ska ledningsgruppen följa upp och utvärdera genomförandet av samarbetsmodellen i sitt verksamhetsområde och hur målen enligt 1 mom. har uppnåtts. Som ett led i uppföljningen och utvärderingen av genomförandet ska ledningsgruppen i synnerhet kontrollera att skyldigheten enligt lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen att anvisa tillräckligt med personal har uppfyllts med hänsyn till det antal personer som behöver tjänster i enlighet med samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd. Att alla parter allokera tillräckligt med resurser är en förutsättning för genomförandet av den samarbetsmodell som föreskrivs i lag.

3 §. Samarbetsavtalets innehåll. I 9 § 2 mom. i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen finns bestämmelser om ledningsgruppens uppgift att ingå samarbetsavtal. I 3 § i förordningen föreskrivs det ett minimiinnehåll som Arbetskraftsmyndigheten, välfärdsområdet och Folkpensionsanstalten ska komma överens om.

Enligt 3 § 1 punkten i förordningen ska ledningsgruppen komma överens om på vilket sätt servicen enligt samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd ska ordnas. Till skillnad från vad som föreskrivs i lagen om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen förutsätts i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättning inte ett visst antal gemensamma verksamhetsställen för tillhandahållande av service enligt samarbetsmodellen, utan ledningsgruppen kan komma överens om hur servicen ska ordnas på det mest ändamålsenliga sättet. De olika formerna för tillhandahållande av servicen ska fastställas i samarbetsavtalet, så att det är tydligt för varje part hur den sektorsövergripande servicen i regionen genomförs i enlighet med samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd. I samarbetsavtalet ska man till exempel komma överens om i vilka situationer experter från olika aktörer använder distansförbindelser och i vilka situationer de reser. När det gäller närservice ska man komma överens om var och hur närservicen ska genomföras. I fråga om sätten att ordna servicen ska man beakta att i likhet med samservice enligt lagen om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen även tjänster enligt samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd har karaktären av personliga sakkunnigtjänster.

Enligt 2 punkten ska samarbetsavtalet innehålla en överenskommelse om Arbetskraftsmyndigheternas, Valfärdsområdets och Folkpensionsanstaltens anvisande av personal för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd. Enligt 9 § 2 mom. i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen förutsätts Arbetskraftsmyndigheten, Valfärdsområdet och Folkpensionsanstalten anvisa tillräckligt med personal för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd med beaktande av antalet personer som behöver sådan service. Närmare bestämmelser om antalet anställda ska fastställas i samarbetsavtalet. I avtalet ska till exempel tas hänsyn till den regionala fördelningen av den personal som parterna anvisar, i förekommande fall. I avtalet ska dessutom den personal som parterna anvisar specificeras med tillräcklig noggrannhet, till exempel per befattning. När det gäller Valfärdsområdet är det lämpligt att specificera den personal inom socialvården och hälso- och sjukvården som deltar i samarbetsmodellen.

Enligt 3 punkten ska man i samarbetsavtalet komma överens om en årlig översyn av huruvida de personalresurser som avses i 2 punkten är tillräckliga och om ändring av avtalet så att man når tillräckliga personalresurser. Avtalet ska vara uppdaterat och kan behöva ändras även av andra skäl, till exempel på grund av omorganiseringar.

Enligt 10 § 2 mom. i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen fördelas övriga kostnader för samarbetet mellan Arbetskraftsmyndigheten och Valfärdsområdet i proportion till antalet anställda som medverkar i samarbetsmodellen, om inte Arbetskraftsmyndigheten och Valfärdsområdet kommer överens om något annat. Enligt 4 punkten ska en annan fördelning av kostnaderna överenskommas i samarbetsavtalet.

Enligt 10 § 2 mom. i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen deltar Folkpensionsanstalten i de gemensamma kostnaderna på det sätt som överenskommit i samarbetsavtalet. Enligt den föreslagna 5 punkten ska man i samarbetsavtalet närmare komma överens om Folkpensionsanstaltens deltagande i kostnaderna i fråga.

4 §. Hur den person som leder organiseringen av samarbetsmodellen och dennes ersättare utses samt deras uppgifter. Enligt 9 § i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen utser Arbetskraftsmyndigheten den person som ska leda samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd inom de ramar som ledningsgruppen anger. Ledningsgruppen ska godkänna den ledande personen innan hen utses. Paragrafen innehåller bestämmelser om den ledande personens mandatperiod och uppgifter.

I 1 mom. föreskrivs det att den ledande personen och dennes ersättare kan utses högst för ledningsgruppens mandatperiod. Mandatperiodens lika längd grundar sig på att det i lagen förutsätts att ledningsgruppen godkänner den person som föreslås av Arbetskraftsmyndigheten och dennes ersättare innan de utses.

I 2 mom. föreskrivs det om uppgifter för den som leder organiseringen av samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd. Hens uppgift är att inom de ramar som ledningsgruppen anger ansvara för ledningen av organiseringen av nätverket för samarbetsmodellen.

Den som leder den sektorsövergripande samarbetsmodellen ska på basis av sitt uppdrag inte ha beslutanderätt i ärenden där Arbetskraftsmyndigheten, välfärdsområdet eller Folkpensionsanstalten enligt lagstiftningen har beslutanderätt. På basis av sin ställning som ledande person i samarbetsmodellen ska hen inte heller ha en chefsställning i förhållande till den personal vid Arbetskraftsmyndigheten, välfärdsområdet eller Folkpensionsanstalten som arbetar i samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd. Den ledande personen ska i första hand fungera som nätverksledare. Till den ledande personens uppgifter hör att svara för beredningen av ärenden för behandling i ledningsgruppen och för föredragningen av ärendena för ledningsgruppen. Hen ska också utveckla arbetsmetoder och kundprocesser i samarbetsnätverket. I praktiken innebär detta att personen utvecklar samarbetet mellan de parter som deltar i samarbetsmodellen och de gemensamma processerna. Samarbetet kan utvecklas i samarbete med andra personer i ledningen för samarbetsmodellen. Dessutom kan den person som leder samarbetsmodellen fungera som företrädare för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd i riktning mot andra samarbetsparter när det gäller frågor kring organiseringen av samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd. Det närmare innehållet i uppgifterna bestäms enligt de ramar som ledningsgruppen fastställt. Utöver de uppgifter som anges i det föreslagna 2 mom. kan ledningsgruppen ge den ledande personen även andra uppgifter.

7. Ikraftträdande

Förordningen föreslås träda i kraft den 1 januari 2025.

Statsrådets förordning

om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (381/2023):

1 §

Tillsättande av en ledningsgrupp för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd och gruppens sammansättning

Ledningsgruppen tillsätts för fem år i sänder.

Medlemmarna i en ledningsgrupp för samarbetsmodellen för sektorsövergripande stöd är de personer som utsetts av varje välfärdsområde och arbetskraftsmyndighet som hör till ledningsgruppens verksamhetsområde och av Folkpensionsanstalten. Välfärdsområdet, arbetskraftsmyndigheten och Folkpensionsanstalten ska utse medlemmarna och deras personliga ersättare i varje ledningsgrupp vars verksamhetsområde välfärdsområdet hör till.

Arbetskraftsmyndigheten utnämner ordföranden för ledningsgruppen och välfärdsområdet vice ordföranden.

2 §

Ledningsgruppens uppgifter

Ledningsgruppen ska årligen ställa upp målen för sitt verksamhetsområde. När målen ställs upp ska de nationella mål för främjande av sysselsättningen som avses i 21 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023) beaktas. Dessutom ska ledningsgruppen ange ramarna för de uppgifter som enligt 4 § hör till den person som leder organiseringen av samarbetsmodellen och stödja personen vid utförandet av uppgifterna.

Ledningsgruppen ska följa upp och utvärdera genomförandet av samarbetsmodellen i sitt verksamhetsområde och hur målen enligt 1 mom. har uppnåtts. Som ett led i uppföljningen och utvärderingen av genomförandet ska ledningsgruppen i synnerhet fästa uppmärksamhet vid att tillräckligt med personal anvisas i enlighet med 9 § 2 mom. i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (381/2023).

3 §

Samarbetsavtalets innehåll

Arbetskraftsmyndigheterna, välfärdsområdena och Folkpensionsanstalten ska i samarbetsavtalet åtminstone komma överens om

1. på vilket sätt service enligt samarbetsmodellen ska ordnas,
2. arbetskraftsmyndighetens, välfärdsområdets och Folkpensionsanstaltens anvisande av den personal som avses i 9 § 2 mom. i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen;
3. villkoren för personalens omfattning och uppgiftsstruktur ska avtalas tillräckligt detaljerat för att samarbetsmodellen ska kunna genomföras, kontroll av att den personal som avses i 2 punkten är tillräckligt stor minst en gång om året och ändring av avtalet, om behovet av resurser förändras eller av andra orsaker,
4. fördelningen mellan arbetskraftsmyndigheten och välfärdsområdet av de kostnader som avses i 10 § 2 mom. i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen,

5. Folkpensionsanstaltens deltagande i de kostnader som avses i 10 § 1 mom. i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen.

4 §

Hur den person som leder organiseringen av samarbetsmodellen och dennes ersättare utses samt deras uppgifter

Arbetskraftsmyndigheterna utser den person som ska leda organiseringen av samarbetsmodellen och ersättaren för denna person för högst den mandatperiod som ledningsgruppen har. Personens uppgift är att inom de ramar som ledningsgruppen anger leda organiseringen av samarbetsmodellens nätverk samt svara för beredningen och föredragningen av de ärenden som behandlas i ledningsgruppen och för utvecklingen av samarbetsförfaranden och kundprocesser.

Denna förordning träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 20xx

...minister Förnamn Efternamn

Titel Förnamn Efternamn

ASETUS 5: VALTIONEUVOSTON ASETUS TYÖTTÖMYYSTURVALAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA

Muistio

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ

Muistio
19.2.2024

Liite

LUONNOS

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI TYÖTTÖMYYSTURVALAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON ASETUKSEN 3 A §:n MUUTTAMISESTA

Työttömyysturvalain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen (1330/2002) 3 a §:ssä säädetty viittaukset työ- ja elinkeinotoimistosta ja työ- ja elinkeinohallinnon asiakaspalvelukeskuksesta muutettaisiin koskemaan työvoimaviranomaista.

1. Tausta ja ehdotus

Hallitus on antanut eduskunnalle hallituksen esityksen HE 207/2022 vp julkisten työvoima- ja yrityspalveluiden uudelleen järjestämistä koskeväksi lainsäädännöksi. Eduskunta on hyväksynyt esityksen ja muutokset tulevat voimaan 1.1.2025. Muutokset koskevat muun muassa julkisten työvoimapalveluiden järjestämistä vastuun siirtämistä työ- ja elinkeinotoimistoilta kunnille. Lait tulevat voimaan pääosin 1.1.2025.

Työttömyysturvalain (1290/2002) 2 a luvun 4 §:n 4 momentin nojalla valtioneuvoston asetuksella on säädetty tarkemmin ajankohdasta, jona työnhakijan katsotaan kieltäytyneen työstä. Asetukseen tulisi tehdä edellä mainittuun lainsäädäntömuutokseen liittyen työvoima- ja yrityspalveluiden järjestämistä vastuun muuttamisesta johtuvat välttämättömät muutokset.

Asetuksen 3 a §:ssä säädetty viittaukset työ- ja elinkeinotoimistoon ja työ- ja elinkeinohallinnon asiakaspalvelukeskukseen muutettaisiin työvoima- ja yrityspalveluiden järjestämistä vastuun muuttamisen johdosta koskemaan työvoimaviranomaista sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskusta. Työvoimaviranomaista ei määriteltäisi asetuksessa erikseen, vaan sillä tarkoitettaisiin työttömyysturvalain 1 luvun 5 §:ssä määriteltyä viranomaista.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskus antaa jatkossa neuvontaa työttömyysturva-asioihin liittyen nykyistä työ- ja elinkeinohallinnon asiakaspalvelukeskusta vastavasti. Lisäksi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskus antaa valtakunnallisesti keskistetyksi työvoimapolitiittiset lausunnot tilanteissa, joihin liittyy harkintaa. Tästä syystä asetuksessa otettaisiin huomioon myös tilanteet, joissa työnhakija tai työnantaja tekee asetuksessa tarkoitettun ilmoituksen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskukselle.

Työttömyysetuuden toimeenpanijat ovat antaneet työ- ja elinkeinoministeriölle palautetta siitä, että ajankohdasta, jona työnhakijan katsotaan jättäneen hakematta tarjottua työtä, tulisi säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Tämä edellyttäisi kuitenkin ensin asetuksenantovaltuuden säätämistä työttömyysturvalain 2 a luvun 9 §:ssä, eikä tällaista asetusmuutosta sen vuoksi voida tehdä tässä yhteydessä.

2. Ehdotuksen vaikutukset

Asetuksen 3 a §:n muuttaminen eivät vaikuttaisi työnhakijoiden tai työnantajien oikeuksiin tai velvollisuuksiin eivätkä muutokset vaikuttaisi julkiselle taloudelle aiheutuviin kustannuksiin. Muutoksilla ei ole muitakaan merkittäviä vaikutuksia.

Asetuksen 3 a § ei vaikuta esimerkiksi siihen, asetetaanko työnhakijalle korvaukseton määräaika eli niin sanottu karenssi, vaan ainoastaan siihen, milloin työnhakijan katsotaan kieltäytyneen työstä työtömyysturvalaissa tarkoitetulla tavalla.

3. Asian valmistelu

Asetuksen 3 a §:n muuttaminen on valmisteltu virkatyönä työ- ja elinkeinoministeriössä.

(Lausuntokierroksesta)

Esittelylupa

Asetusehdotus on tarkastettu oikeusministeriön laintarkastuksessa.

5. Voimaantulo

Ehdotetaan, että asetus tulee voimaan 1.1.2025.

Valtioneuvoston asetus

työttömyysturvalain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen 3 a §:n muuttamisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysturvalain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen (1330/2002) 3 a §, sellaisena kuin se on asetuksessa 310/2022, seuraavasti:

3 a §

Työstä kieltäytymisen ajankohta

Ellei muuhun arvioon ole aihetta, työnhakijan katsotaan kieltäytyneen työstä työttömyysturvalain 2 a luvun 4 §:ssä tarkoitetulla tavalla:

- 1) sinä päivänä, jona hän ilmoittaa työvoimaviranomaiselle tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskukselle, ettei halua ottaa vastaan tarjottua työtä;
- 2) sinä päivänä, jona työnantaja ilmoittaa työvoimaviranomaiselle tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskukselle, ettei henkilö ota vastaan tarjottua työtä tai on menetellyt siten, että hän on menettänyt mahdollisuutensa tulla valituksi tarjottuun työhön;
- 3) sitä edellisenä päivänä, jona hänen olisi pitänyt aloittaa työ;
- 4) työ- tai virkasuhteen viimeisenä päivänä, jos hän kieltäytyy jatkamasta työ- tai virkasuhdetta.

Työstä kieltäytymisen katsotaan tapahtuneen sen 1 momentin kohdan mukaisesti, jossa tarkoitettu menettely on ajankohdaltaan aikaisin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2025.

Helsingissä x.x.20xx

...ministeri Etunimi Sukunimi

Nimike Etunimi Sukunimi

Promemoria

ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET

Promemoria
19.2.2024

Bilaga

UTKAST

FÖRSLAG TILL STATSRADETS FÖRORDNING OM ÄNDRING AV 3 A § I STATSRADETS FÖRORDNING OM VERKSTÄLLIGHETEN AV LAGEN OM UTKOMSTSKYDD FÖR ARBETSLÖSA

I statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1330/2002) föreslås hänvisningarna i 3 a § till arbets- och näringsbyrån och arbets- och näringsförvaltningens kundservicecenter bli ändrade till att avse arbetskraftsmyndigheterna.

1. Bakgrund och förslag

Regeringen har överlämnat en proposition till riksdagen (RP 207/2022 rd) med förslag till lagstiftning som gäller en omorganisering av den offentliga arbetskrafts- och företagsservicen. Förslaget har godkänts i riksdagen och ändringarna träder i kraft den 1 januari 2025. Ändringarna gäller bland annat ansvaret att ordna offentlig arbetskraftsservice, som överförs från arbets- och näringsbyråerna till kommunerna. Lagarna träder i kraft i huvudsak den 1 januari 2025.

Med stöd av 2 a kap. 4 § 4 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) har det genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om tidpunkten då en arbetssökande anses ha vägrat ta emot arbete. Ovannämnda lagändringar medför att vissa nödvändiga ändringar behöver göras i den förordningen för att beakta det ändrade ansvaret att ordna arbetskrafts- och företagsservice.

Hänvisningarna i 3 a § till arbets- och näringsbyrån och arbets- och näringsförvaltningens kundservicecenter föreslås följaktligen bli ändrade till att avse arbetskraftsmyndigheten och närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter. Termen arbetskraftsmyndighet definieras inte i förordningen så som denna nu föreslås bli ändrad, utan termen föreslås avse en sådan myndighet som definieras i 1 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

I frågor som gäller utkomstskyddet för arbetslösa är det framöver närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter som ger information och rådgivning på motsvarande sätt som arbets- och näringsförvaltningens nuvarande kundservicecenter. Vidare är närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter den nationella aktör som ger arbetskraftspolitiskt utlåtande i situationer som kräver prövning. Därför föreslås förordningen bland annat reglera situationer där en arbetssökande eller arbetsgivare lämnar ett i förordningen avsett meddelande till centret.

De instanser som verkställer bestämmelserna om arbetslöshetsförmån har till arbets- och näringsministeriet gett respons om att det genom förordning av statsrådet bör utfärdas närmare bestämmelser om den tidpunkt då en arbetssökande anses ha avstått från att söka erbjudet arbete. Detta förutsätter emellertid att ett bemyndigande att utfärda förordning först skrivs in i 2 a kap. 9 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, så en sådan ändring av förordningen kan inte göras i detta sammanhang.

2. Bakgrund och förslag

Förslaget att ändra 3 a § inverkar inte på arbetssökandes eller arbetsgivares rättigheter eller skyldigheter och inte heller på kostnaderna inom de offentliga finanserna. Ändringarna har inte heller några andra betydande konsekvenser.

Förordningens 3 a § har till exempel ingen inverkan på det huruvida man som arbetssökande föreläggs en tidsperiod utan ersättning, en s.k. självrisktid, utan endast på den tidpunkt då man som arbetssökande anses ha vägrat ta emot arbete på det sätt som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

3. Bakgrund och förslag

Ändringen av 3 a § har beretts som tjänsteuppdrag vid arbets- och näringsministeriet.

(Om remissen)

Föredragningsställstånd

Förslaget till förordning har granskats av laggranskningen vid justitieministeriet.

4. Ikraftträdande

Förordningen föreslås träda i kraft den 1 januari 2025.

Statsrådets förordning

om ändring av 3 a § i statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med statsrådets beslut
ändras i statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1330/2002) 3 a §, sådan den lyder i förordning 310/2022, som följer:

3 a §

Tidpunkt för vägran att ta emot arbete

Om det inte finns skäl att göra någon annan bedömning, anses en arbetssökande ha vägrat att ta emot arbete på det sätt som avses i 2 a kap. 4 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

1) den dag då sökanden meddelar Arbetskraftsmyndigheten eller närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter att sökanden inte vill ta emot det erbjudna arbetet,

2) den dag då arbetsgivaren meddelar Arbetskraftsmyndigheten eller närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter att sökanden inte tar emot det erbjudna arbetet eller har förfarit så att sökanden förverkat sina möjligheter att bli vald till det erbjudna arbetet,

3) dagen före den dag då sökanden borde ha börjat arbeta,

4) den sista dagen av ett arbetsavtals- eller tjänsteförhållande, om sökanden vägrar att fortsätta arbetsavtals- eller tjänsteförhållandet.

Vägran att ta emot arbete anses ha inträffat vid den tidigaste tidpunkten för ett sådant förfarande enligt någon punkt i 1 mom.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2025.

Helsingfors den

20xx

...minister Förnamn Efternamn

Titel Förnamn Efternamn

ASETUS 6: TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖN ASETUS TYÖVOIMAPOLIITTISEN LAUSUNNON ANTAMISESTA JA LAUSUNTOON MERKITTÄVISTÄ TIEDOISTA

Muistio

EHDOTUS TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖN ASETUKSEKSI TYÖVOIMAPOLIITTISEN LAUSUNNON ANTAMISESTA JA LAUSUNTOON MERKITTÄVISTÄ TIEDOISTA

Työvoimapoliittisen lausunnon antamisesta ja lausuntoon merkittävistä tiedoista annettuun työ- ja elinkeinoministeriön asetukseen tehtäisiin työvoima- ja yrityspalveluiden järjestämistä vastaavien muutosten johtavat välttämättömät muutokset.

Lakiteknisesti muutokset toteutettaisiin antamalla uusi työ- ja elinkeinoministeriön asetus työvoimapoliittisen lausunnon antamisesta ja lausuntoon merkittävistä tiedoista. Uudella asetuksella kumoettaisiin voimassa oleva työvoimapoliittisen lausunnon antamisesta ja lausuntoon merkittävistä tiedoista annettu työ- ja elinkeinoministeriön asetus (1556/2016). Nyt annettava uusi asetus vastaisi pääasiassa voimassa olevaa asetusta lukuun ottamatta suoraan lakien muutoksista johtuvia muutoksia.

Tausta

Työttömyysturvalain (1290/2002) 11 luvun 4 §:n 4 momentin ja 4 a §:n 4 momentin nojalla tarkempia säännöksiä työvoimapoliittisen lausunnon antamisesta ja lausuntoon sisällytettävistä tiedoista voidaan antaa työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

Hallitus on antanut eduskunnalle hallituksen esityksen HE 207/2022 vp julkisten työvoima- ja yrityspalveluiden uudelleen järjestämistä koskevaksi lainsäädännöksi. Eduskunta on hyväksynyt esityksen ja muutokset tulevat voimaan 1.1.2025. Muutokset koskevat muun muassa julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain (916/2012) kumoamista ja uuden työvoimapolitiikan järjestämisestä annetun lain (380/2023) voimaantuloa sekä työttömyysturvalain työvoimapoliittisia lausuntoja koskevien säännösten sisältöä ja pykälänumerointia.

Hallitus on antanut eduskunnalle myös hallituksen esityksen HE xx/2024 vp laiksi työttömyysturvalain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta. Esityksessä esitetään työttömyysturvalain muuttamista muun muassa siten, että palkkatuettu työ ja ikääntyneiden työnhakijoiden osallistuminen työllistymistä edistäviin palveluihin eivät enää lähtökohtaisesti kerryttäisi työttömyyspäivärahan edellytyksenä olevaa työssäoloa. Eduskunta on hyväksynyt muutokset (EV xxx/20xx vp) ja ne tulevat voimaan 2.9.2024. Muutokset vaikuttavat myös siihen, mitä tietoja työvoimaviranomainen toimittaa työvoimapoliittisen lausunnon mukana työttömyysetuuden maksajalle. *(Tässä muistiossa ja asetuseräluonnoksessa on oletettu, että eduskunta hyväksyy esitetyt lakimuutokset. Luonnosta tarkistetaan tarvittaessa.)*

Edellä mainittujen muutosten johdosta myös työvoimapoliittisen lausunnon antamisesta ja lausuntoon merkittävistä tiedoista annettua työ- ja elinkeinoministeriön asetusta tulisi muuttaa.

Työ- ja elinkeinoministeriön asetus

työvoimapolitiittisen lausunnon antamisesta ja lausuntoon merkittävistä tiedoista

Työ- ja elinkeinoministeriön päätöksen mukaisesti säädetään työttömyysturvalain (1290/2002) 11 luvun 4 §:n 4 momentin ja 4 a §:n 4 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 385/2023:

1 §

Määräaika työvoimapolitiittisen lausunnon antamiselle

Työttömyysturvalain (1290/2002) 11 luvun 4 ja 4 a §:ssä tarkoitettu työvoimapolitiittinen lausunto tulee antaa ilman aiheetonta viivytystä.

Työttömyysturvalain 11 luvun 4 §:ssä ja 4 a §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa lausunto tulee kuitenkin antaa viimeistään seitsemän kalenteripäivän kuluessa siitä, kun hakija on toimittanut lausunnon antamiseksi tarpeellisen selvityksen tai kun määräaika selvityksen antamiseen on päättynyt, jollei asian laadusta, laajuudesta tai muusta erityisestä syystä johdu muuta.

Työttömyysturvalain 11 luvun 4 a §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa lausunto tulee kuitenkin antaa viimeistään 30 päivän kuluessa siitä, kun hakija on toimittanut lausunnon antamiseksi tarpeellisen selvityksen tai kun määräaika selvityksen antamiseen on päättynyt.

2 §

Tieto palkkatuen myöntämisestä

Palkkatuetun työn alkaessa annettavaan työvoimapolitiittiseen lausuntoon on merkittävä tieto palkkatuen myöntämisestä ja mille ajalle palkkatukea on myönnetty. Tiedot voidaan antaa myös muulla soveltuvalla tavalla.

Kansaneläkelaitokselle tai työttömyyskassalle tulee lisäksi ilmoittaa, jos palkkatukea myönnetään tai sen tukiaikaa jatketaan työvoimapolitiittisten järjestämistä annetun lain (380/2023) 87 §:n 3 momentin tai 89 §:n nojalla.

3 §

Tieto ammatillisia valmiuksia antavasta koulutuksesta

Työmarkkinatukea koskevaan työvoimapolitiittiseen lausuntoon voidaan merkitä tieto työnhakijan suorittamasta peruskoulun tai lukion jälkeisestä, ammatillisia valmiuksia antavasta koulutuksesta.

4 §

Lausunnon antamistapa

Työvoimapolitiittinen lausunto annetaan Kansaneläkelaitokselle tai työttömyyskassalle teknisen käyttöyhteyden avulla tai tarvittaessa kirjallisesti.

5 §

Muutoksenhakuprosessissa ilmoitettavat tiedot

Työvoimaviranomaisen tulee merkitä valituksen johdosta annettavaan lausuntoon lausunnon antanut kunta ja kunnan yhteystiedot.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2025.

Tällä asetuksella kumotaan työ- ja elinkeinoministeriön asetus työvoimapoliittisen lausunnon antamisesta ja lausuntoon merkittävistä tiedoista (1556/2016).

Promemoria

FÖRSLAG TILL ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIETS FÖRORDNING OM GIVANDE AV ARBETSKRAFTSPOLITISKT UTLÅTANDE OCH OM UPPGIFTER SOM SKA ANTECKNAS I UTLÅTANDET

I arbets- och näringsministeriets förordning om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i utlåtandet görs enligt förslaget sådana nödvändiga ändringar som följer av att ansvaret för att ordna arbetskrafts- och företagsservice ändras.

Det föreslås att ändringarna lagtekniskt genomförs genom att en ny förordning av arbets- och näringsministeriet om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i utlåtandet utfärdas. Den föreslagna nya förordningen upphäver den gällande förordningen om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i utlåtandet (1556/2016). Förslaget till ny förordning motsvarar i huvudsak den gällande förordningen, med undantag av sådana ändringar som direkt följer av lagändringar.

1. Bakgrund

Närmare bestämmelser om givande av arbetskraftspolitiska utlåtanden och om innehållet i utlåtandena får med stöd av 11 kap. 4 § 4 mom. och 4 a § 4 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

Regeringen har till riksdagen överlämnat en proposition (RP 207/2022 rd) med förslag till lagstiftning som gäller en omorganisering av den offentliga arbetskrafts- och företagsservicen. Riksdagen har godkänt förslaget och ändringarna träder i kraft den 1 januari 2025. Ändringarna gäller bland annat upphävandet av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012) och ikraftträdandet av den nya lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023) samt innehållet och paragrafnumreringen i bestämmelserna om arbetskraftspolitiska utlåtanden i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Regeringen har även till riksdagen överlämnat en proposition (RP xx/2024 rd) med förslag till lagar om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och av vissa andra lagar. I propositionen föreslås det att lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändras bland annat så att lönesubventionerat arbete och äldre arbetssökandes deltagande i sysselsättningsfrämjande service i regel inte längre ska räknas till det arbetsvillkor som är en förutsättning för arbetslöshetsdagpenning. Riksdagen har godkänt ändringarna (RSv xxx/20xx rd) och de träder i kraft den 2 september 2024. Ändringarna inverkar också på vilka uppgifter arbetskraftsmyndigheten i anslutning till ett arbetskraftspolitiskt utlåtande lämnar till den som betalar ut arbetslöshetsförmånen. (I denna promemoria och i utkastet till förordning har det antagits att riksdagen godkänner de föreslagna lagändringarna. Utkastet ses över vid behov.)

Med anledning av ovannämnda ändringar behöver arbets- och näringsministeriets förordning om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i utlåtandet ändras.

2. Motivering

1 §. Tidsfrist för givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande. I 1 § i den föreslagna förordningen föreskrivs om den tidsfrist inom vilken arbetskraftspolitiska utlåtanden ska ges. Från och med den 1 januari 2025 föreskrivs det om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande både i 11 kap. 4 § och i 11 kap. 4 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Lagens 11 kap. 4 § samt 4 a § 3 mom. gäller

arbetskraftspolitiska utlåtanden som ges av Arbetskraftsmyndigheten, i praktiken kommunen, medan 4 a § i övrigt gäller Arbetskraftspolitiska utlåtanden som ges av närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter.

I föreslagna 1 § 1 mom. föreskrivs om huvudregeln. Arbetskraftspolitiska utlåtanden ska liksom i nuläget alltid ges utan ogrundat dröjsmål. Bestämmelsen kompletteras i föreslagna 2 och 3 mom., där det föreskrivs om den maximala tid inom vilken utlåtandet ska ges.

I 2 mom. föreslås det att Arbetskraftsmyndigheten ska ge ett Arbetskraftspolitiskt utlåtande i ärenden där den är behörig inom sju kalenderdagar från det att den sökande har lämnat de upplysningar som behövs för utlåtandet eller från det att tidsfristen för lämnandet av upplysningar har gått ut, såvida inte annat följer av ärendets karaktär eller omfattning eller av andra särskilda skäl. Detta motsvarar den nuvarande tidsfristen för de kommuner som deltar i kommunförsöket som gäller främjande av sysselsättningen att ge Arbetskraftspolitiskt utlåtande. Arbetskraftsmyndigheter ger Arbetskraftspolitiska utlåtanden i sådana fall som inte kräver prövning eller som kräver det endast i ringa utsträckning.

Närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter ska enligt förslaget ge ett Arbetskraftspolitiskt utlåtande i ärenden där det är behörigt inom 30 dagar från det att den sökande har lämnat de upplysningar som behövs för utlåtandet eller från det att tidsfristen för lämnandet av upplysningar har gått ut. Detta motsvarar de nuvarande arbets- och näringsbyråernas tidsfrist för att ge Arbetskraftspolitiskt utlåtande. Från och med den 1 januari 2025 ger närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter Arbetskraftspolitiska utlåtanden i hela landet i sådana fall som kan kräva Arbetskraftspolitisk prövning i mer än ringa utsträckning.

2 §. Uppgift om beviljad lönesubvention. I den föreslagna paragrafen föreskrivs det om lämnande av uppgifter om lönesubventionerat arbete på motsvarande sätt som i 4 § 3 mom. i den gällande förordningen. Arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten behöver uppgift om att lönesubvention beviljats, eftersom lönesubventionerat arbete i regel inte uppfyller det arbetsvillkor som är en förutsättning för arbetslöshetsdagpenning.

I enlighet med lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om ordnande av Arbetskraftsservice avses med lönesubventionerat arbete där arbetsgivaren för arbetstagarens lönekostnader har beviljats lönesubvention eller sysselsättningsstöd avseende personer som fyllt 55 år enligt 10 kap. i lagen om ordnande av Arbetskraftsservice.

Om tiden med lönesubvention har förlängts med stöd av 87 § 3 mom. i lagen om ordnande av Arbetskraftsservice, ska Folkpensionsanstalten eller Arbetslöshetskassan enligt den föreslagna paragrafen underrättas. Detta krav beror på att lönesubventionerat arbete i sådana fall delvis tillgodoräknas i arbetsvillkoret. I praktiken kan denna uppgift antecknas till exempel i det Arbetskraftspolitiska utlåtande som ges när det lönesubventionerade arbetet fortsätter.

Enligt förslaget gäller motsvarande förfarande, om lönesubvention har beviljats eller subventions-tiden förlängts med stöd av 89 § i lagen om ordnande av Arbetskraftsservice. Detta undantag gäller lönesubvention för anställning av en person som fyllt 60 år och varit arbetslös länge, som också delvis tillgodoräknas i arbetsvillkoret.

Den gällande förordningens 4 § innehåller också bestämmelser om skyldigheten att underrätta Arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten om att arbete ordnats för den arbetssökande på grundval av sysselsättningskyldigheten. I vissa situationer ska de dessutom underrättas om deltagande i sysselsättningsfrämjande service för äldre. Den föreslagna förordningen innehåller inte bestämmelser om en sådan skyldighet, eftersom Arbetslöshetskassan och Folkpensionsanstalten till följd av ändringar i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte längre behöver dessa uppgifter. Detta påverkar inte att Arbetskraftspolitiskt utlåtande om den arbetssökandes deltagande i sysselsättningsfrämjande service ges med stöd av 11 kap. 4 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Den gällande förordningens 2 § innehåller bestämmelser om de arbetskraftspolitiska utlåtanden som ges av arbets- och näringsförvaltningens kundservicecenter. Bestämmelser om behörigheten för arbets- och näringsförvaltningens kundservicecenter att ge arbetskraftspolitiska utlåtanden finns i 11 kap. 4 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. På grund av ändringar som gäller ansvaret för att ordna arbetskrafts- och företagservice föreskrivs det från och med den 1 januari 2025 inte längre om behörigheten för arbets- och näringsförvaltningens kundservicecenter att ge arbetskraftspolitiska utlåtanden i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

3 §. Uppgift om utbildning som ger yrkesfärdigheter. I den föreslagna paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i 5 § i den gällande förordningen om möjligheten att förse ett arbetskraftspolitiskt utlåtande med uppgift om att den arbetssökande efter grundskolan eller gymnasiet genomgått utbildning som ger yrkesfärdigheter. Folkpensionsanstalten använder uppgiften för att avgöra om en väntetid enligt 7 kap. 2 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa ska gälla i fråga om den arbetssökande.

4 §. Hur utlåtande ges. I den föreslagna paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i 3 § i den gällande förordningen om hur ett arbetskraftspolitiskt utlåtande ges. Det föreslås att det föräldrade uttrycket ”elektronisk linjeöverföring” i den gällande förordningen ersätts med uttrycket ”teknisk anslutning”. I praktiken innebär detta att arbetskraftspolitiska utlåtanden ges via arbetskraftsmyndigheternas informationssystem för kundservice, om vilket det föreskrivs i lagen om ordnande av arbetskraftsservice.

5 §. *Uppgifter som ska lämnas vid sökande av ändring.* I den föreslagna paragrafen föreskrivs om uppgifter som ska antecknas i utlåtanden som ges med anledning av besvär. Arbetskraftsmyndigheter ska i utlåtanden anteckna den kommun som gett utlåtandet och kommunens kontaktuppgifter. Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll gällande 2 a § i arbets- och näringsministeriets förordning om arbetskraftspolitiska utlåtanden och samarbetskyldighet i ett kommunförsök som gäller främjande av sysselsättningen (153/2021). Den förordningen upphör att gälla när kommunförsöket som gäller främjande av sysselsättningen avslutas.

6 §. *Ikraftträdande.* I den föreslagna paragrafen föreskrivs om förordningens ikraftträdande. Förordningen avses träda i kraft den 1 januari 2025. Den gällande förordningen om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i utlåtandet upphävs genom denna förordning.

3. Förslagets konsekvenser

Förslaget till förordning varken ökar eller minskar utgifterna i den offentliga ekonomin.

Tidsfristen enligt förordningen för behandlingen av ärenden som gäller utkomstskydd för arbetslösa har stor betydelse för arbetssökande. Till denna del motsvarar den föreslagna bestämmelsen nuläget. I övrigt påverkar förslaget inte arbetssökandes rättigheter eller skyldigheter.

4. Beredningen av förordningen

Förslaget till förordning har beretts vid arbets- och näringsministeriet.

(Remissbehandling)

Förslaget till förordning har granskats av laggranskningen vid justitieministeriet.

5. Ikraftträdande

Det föreslås att förordningen träder i kraft den 1 januari 2025.

Arbets- och näringsministeriets förordning

om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i utlåtandet

I enlighet med arbets- och näringsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 kap. 4 § 4 mom. och 4 a § 4 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), sådana de lyder i lag 385/2023:

1 §

Tidsfrist för givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande

Arbetskraftspolitiska utlåtanden enligt 11 kap. 4 och 4 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) ska ges utan ogrundat dröjsmål.

I de situationer som avses i 11 kap. 4 § och 4 a § 3 mom. i den lagen ska utlåtandet dock ges inom sju kalenderdagar från det att den sökande har lämnat de upplysningar som behövs för utlåtandet eller från det att tidsfristen för lämnandet av upplysningar har gått ut, såvida inte annat följer av ärendets karaktär eller omfattning eller av andra särskilda skäl.

I de situationer som avses i 11 kap. 4 a § 1 och 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa ska utlåtandet dock ges inom 30 dagar från det att den sökande har lämnat de upplysningar som behövs för utlåtandet eller från det att tidsfristen för lämnandet av upplysningar har gått ut.

2 §

Uppgift om beviljad lönesubvention

Ett arbetskraftspolitiskt utlåtande som ges när ett lönesubventionerat arbete börjar ska innehålla uppgift om att lönesubvention beviljats och om den tidsperiod som lönesubventionen beviljats för. Uppgifterna kan också lämnas på något annat lämpligt sätt.

Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan ska också underrättas, om lönesubvention beviljas eller subventionstiden förlängs med stöd av 87 § 3 mom. eller 89 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023).

3 §

Uppgift om utbildning som ger yrkesfärdigheter

Ett arbetskraftspolitiskt utlåtande som gäller arbetsmarknadsstöd kan förse med uppgift om att den arbetssökande efter grundskolan eller gymnasiet genomgått utbildning som ger yrkesfärdigheter.

4 §

Hur utlåtande ges

Ett arbetskraftspolitiskt utlåtande ges via teknisk anslutning, eller vid behov skriftligen, till Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan.

5 §

Uppgifter som ska lämnas vid sökande av ändring

Arbetskraftsmyndigheter ska i utlåtanden med anledning av besvär anteckna den kommun som gett utlåtandet och kommunens kontaktuppgifter.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2025.

Genom denna förordning upphävs arbets- och näringsministeriets förordning om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i utlåtandet (1556/2016).

ASETUS 7: VALTIONEUVOSTON ASETUS ALUEHALLINTOVIKASTOISTA ANNETUN VALTIO- NEUVOSTON ASETUKSEN 13 A §:N MUUTTAMISESTA

Muistio

(ei käännetty ruotsiksi)

VALTIOVARAINMINISTERIÖ
Valtionhallinnon kehittämissosasto

Muistio
15.12.2023

VALTIONEUVOSTON ASETUS ALUEHALLINTOVIKASTOISTA ANNETUN VALTIO- NEUVOSTON ASETUKSEN 13 a §:N MUUTTAMISESTA

1. Asian tausta

Laki työvoimapalvelujen järjestämisestä (380/2023, *järjestämislaki*) tulee voimaan 1.1.2025. Voimaantulon myötä järjestämisvastuu julkisista työvoimapalveluista siirtyy valtiolta kunnille. Järjestämislain mukaan aluehallintovirasto käsittelee työvoimapalvelujen järjestämisestä annetussa laissa säädettyjen tehtävien ja julkisten työvoimapalvelujen lainmukaisuutta koskevat hallintokantelut ja suorittaa tehtäviin ja palveluihin liittyvää valvontaa omasta aloitteestaan.

Edotuksessa esitetään, että aluehallintovirastoista annettua valtioneuvoston asetusta muutettaisiin siten, että järjestämislaissa tarkoitettu valvontatehtävä keskitettäisiin valtakunnallisesti Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastoon, joka on hoitanut valvontatehtävää valtakunnallisesti jo 1.3.2021 alkaen työllisyyden edistämisen kuntakokeilusta annetun lain (1269/2020, *kokeilulaki*) nojalla. Hallituksen esityksen perustelujen mukaan valvontatehtävä on tarkoitus keskittää yhdelle aluehallintovirastolle. (HE 207/2022 vp, s. 135) Tehtävän keskittäminen Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastoon jatkaisi julkisten työvoimapalvelujen valvonnan nykytilaa ja olisi myös sopusoinnussa vireillä olevan aluehallintouudistuksen kanssa. Aluehallintouudistuksessa aluehallintovirastojen tehtävät on tarkoitus siirtää osaksi perustettavaa valtakunnallista valtion lupa-, ohjaus- ja valvontavirastoa.

2. Asetuksenantovaltuudet

Aluehallintovirastosta annetun lain (896/2009) 6 §:ssä säädetään aluehallintovirastojen toimivallasta sekä toimialueista ja niiden laajentamisesta. Pykälän 1 momentin mukaan aluehallintovirasto huolehtii sille säädettyjen tehtävien hoitamisesta toimialueellaan ja käyttää sille kuuluvaa toimivaltaa siten kuin siitä tässä tai muussa laissa säädetään. Aluehallintovirasto voi kuitenkin hoitaa tehtäviä myös useamman kuin yhden viraston toimialueella, jos toimialueen laajentamisella voidaan tehostaa virastojen toimintaa ja valtion henkilöstö- ja muiden voimavarojen käyttöä, parantaa palvelujen saatu- vuutta, edistää alueen suomen- ja ruotsinkielisen sekä saamelaiskäräjistä annetussa laissa (974/1995) tarkoitetulla saamelaisten kotiseutualueella saamenkielisen vähemmistön kielellisten oikeuksien toteutumista tai turvata tehtävissä tarvittavan erityisasiantuntemuksen saatavuus taikka toimialueen laajentaminen on tarkoituksenmukainen muun vastaavan syyn vuoksi. Vastuualueiden sijoittumisesta aluehallintovirastoihin ja virastojen toimialueen laajentamisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

3. Asian valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. [Täydentyy]

4. Nykytila ja keskeiset ehdotukset

Kunnat ovat vastanneet työvoimapalvelujen järjestämisestä 1.3.2021 alkaen kokeilulain nojalla. Työllisyyden hoidon kuntakokeilu oli alun perin säädetty päättyväksi 30.6.2023, mutta kokeilulain voima-
saoloa pidennettiin lailla työllisyyden edistämisen kuntakokeilusta annetun lain muuttamisesta (287/2022) jatkumaan 31.12.2024 asti.

Kokeilulain 22 §:ssä säädetään valvonnasta. Pykälän 1 momentin mukaan Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto valvoo työvoima- ja yrityspalvelujen järjestämiskokeilua kaikilla kokeilualueilla. Vuoden 2025 alusta voimaan tulevan järjestämislain 25 §:ssä säädetään niin ikään aluehallintoviraston valvontatehtävästä, joka kattaa työvoimaviranomaiselle säädettyjen tehtävien ja julkisten työvoimapalveluiden lainmukaisuutta koskevat hallintokantelut sekä oma-aloitteisen valvonnan ja tarkastukset.

Aluehallintovirastojen tehtävää ei järjestämislaissa keskitetä millekään aluehallintovirastolle. Valvontatehtävä on kuitenkin kokeilun alusta alkaen ollut Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston valtakunnallinen tehtävä. Myös järjestämislain perusteluissa lähdetään siitä, että tehtävä keskitetään yhdelle aluehallintovirastolle. Yksittäisiä tehtäviä ja niissä noudatettavia menettelyjä koskevassa lainsäädännössä ei tulisi säätääkään aluehallintovirastojen tehtävien keskittämisestä tarpeettomasti, koska aluehallintovirastoista annetun lain 6.1 §:n mukaan toimialueiden laajentamisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Järjestämislain tehtäväkokonaisuudessa Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston laajennetusta toimialueesta julkisten työvoimapalvelutehtävien valvonnassa on ollut tarkoitus säätää aluehallintovirastoista annetussa valtioneuvoston asetuksessa.

Esityksessä ehdotetaan, että aluehallintovirastoista annetun valtioneuvoston asetuksen 13 a §:n 1 momentin 1 kohdaksi lisättäisiin säännös, jonka mukaan Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto hoitaa koko maan alueella työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa (380/2023) tarkoitetut aluehallintovirastoille säädetyt tehtävät. Pykälän kirjoitustavan yhdenmukaisuuden vuoksi säännöksessä viitattaisiin järjestämislakiin kokonaisuudessaan. Käytännössä kysymys on järjestämislain 25 §:ssä tarkoitetusta valvonnasta.

Järjestämislain 25 §:n 1 momentin mukaan aluehallintovirasto käsittelee tässä laissa työvoimaviranomaiselle säädettyjen tehtävien ja julkisten työvoimapalveluiden lainmukaisuutta koskevat hallintokantelut. Hallintokantelusta säädetään hallintolain (434/2003) 8 a luvussa. Pykälän 2 momentin mukaan aluehallintovirasto voi suorittaa 1 momentissa tarkoitettuihin tehtäviin ja palveluihin liittyvää valvontaa myös omasta aloitteestaan. Valvontaan voi sisältyä tarkastuksia. Tarkastukseen sovelletaan, mitä hallintolain 39 §:ssä säädetään. Pykälän 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä oma-aloitteisen valvonnan ja tarkastusten sisällöstä.

5. Pääasialliset vaikutukset

Valvontatehtävän keskittämisellä Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastoon ei olisi merkittäviä vaikutuksia, koska Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto on hoitanut tehtävää 1.3.2021 alkaen kokeilulain nojalla. Vaikutukset koskevat lähinnä tehtävän resursointia.

Länsi- ja Sisä-Suomen peruspalvelut, oikeusturva ja luvat –vastuualueella on yhteensä 4 henkilötyövuoden resurssi käsillä olevan tehtävän hoitamiseksi. Resurssia on tarkoitus kasvattaa yhteensä viiteen henkilötyövuoteen vuoden 2024 aikana. Kyseiset resurssit ja määrärahat ovat määräaikaista ja ne on osoitettu virastolle kokeilulain mukaisten tehtävien hoitamiseen sekä pysyvän tehtävän hoitamisen edellyttämään valmisteluun. Pysyvä rahoitus tehtäviin on päätetty julkisen talouden suunnitelmassa 2024 – 2027. Rahoitus on vuodesta 2025 alkaen miljoona euroa. Rahoituksen puitteissa on mahdollista perustaa noin 10 hengen yksikkö pysyvää valvontatehtävää hoitamaan sekä rahoittaa tehtävän edellyttämän henkilöstön henkilöstökulujen ohella matkustus-, hankinta- ja muut kulut.

6. Lausuntopalaute

[Täydentyy]

7. Voimaantulo

Asetus tulisi voimaan 1.1.2025 samanaikaisesti järjestämislain ja muiden työvoimapalveluiden järjestämisvastuun siirtämiseen liittyvien valtioneuvoston asetusten kanssa.

Valtioneuvoston asetus

aluehallintovirastoista annetun valtioneuvoston asetuksen 13 a §:n muuttamisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti
lisätään aluehallintovirastoista annetun valtioneuvoston asetuksen (906/2009) 13 a §:n 1 momenttiin uusi 1 kohta, sellaisena kuin se on asetuksessa 520/2017, seuraavasti:

13 a §

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston toimialue ja toimivalta eräissä tehtävissä

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto hoitaa 1 §:ssä tarkoitetun toimialueen lisäksi koko maan alueella seuraavat aluehallintovirastoille säädetyt tehtävät:

- 1) työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa (380/2023) tarkoitetut tehtävät;

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä x.x.20xx

Kuntaministeri Anna-Kaisa Ikonen

Lainsäädäntöneuvos Elina Isoksela

Statsrådets förordning

om ändring av 13 a § i statsrådets förordning om regionförvaltningsverken

I enlighet med statsrådets beslut
fogas till 13 a § 1 mom. i statsrådets förordning om regionförvaltningsverken (906/2009), sådant det lyder
i förordning 520/2017, en ny 1 punkt som följer:

13 a §

Verksamhetsområdet och behörigheten för *Regionförvaltningsverket* i Västra och Inre Finland i vissa
uppgifter

Utöver uppgifterna inom det verksamhetsområde som avses i 1 § sköter Regionförvaltningsverket i
Västra och Inre Finland i hela landet följande uppgifter som föreskrivits för regionförvaltningsverken:

1) de uppgifter som avses i lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023),

Denna förordning träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 20 .

Kommunminister Anna-Kaisa Ikonen

Lagstiftningsråd Elina Isoksela